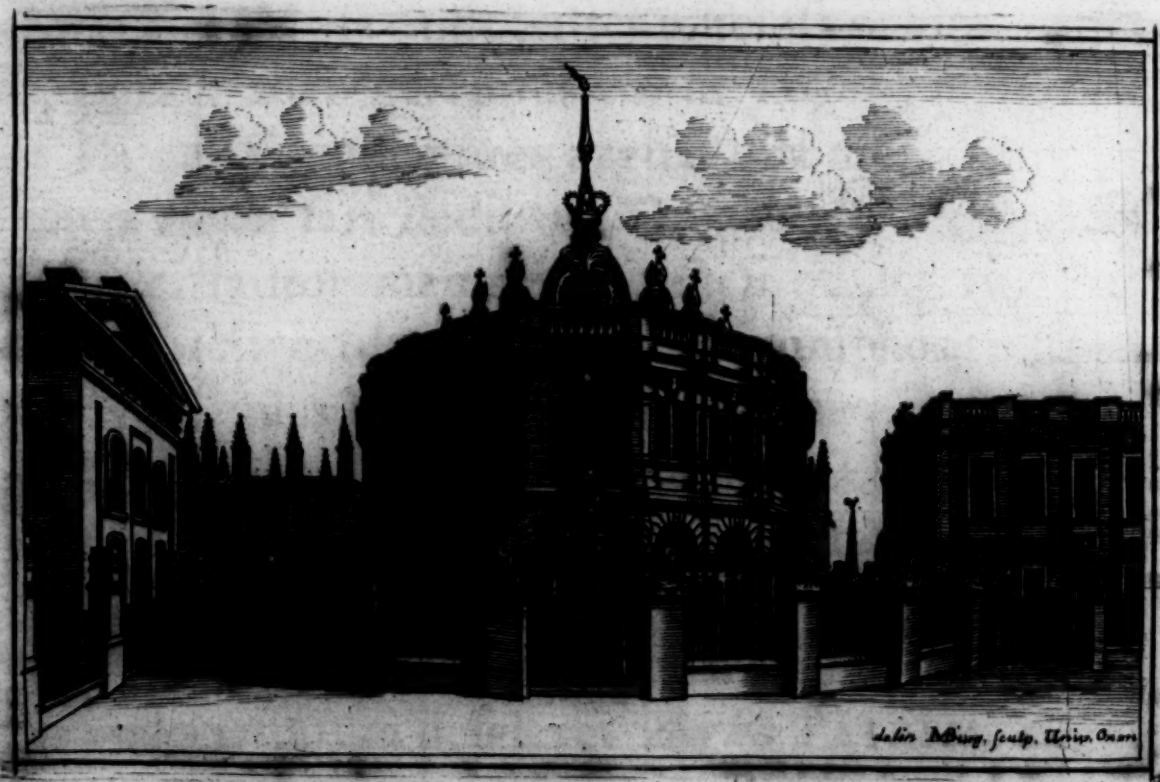
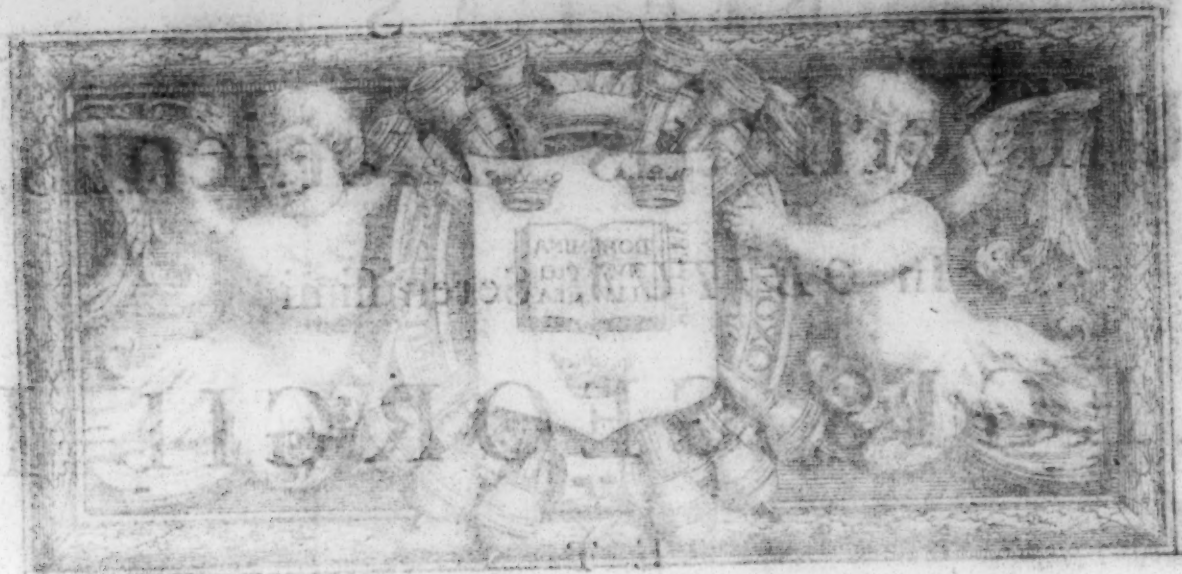

PIETAS
Universitatis Oxoniensis
In *OBITUM* Serenissimi
REGIS GEORGII I.
ET
GRATULATIO
In Augustissimi
REGIS GEORGII II.
INAUGURATIONEM.

OXONII,
E THEATRO SHELDONIANO, *An. Dom.* MDCCXXVII.

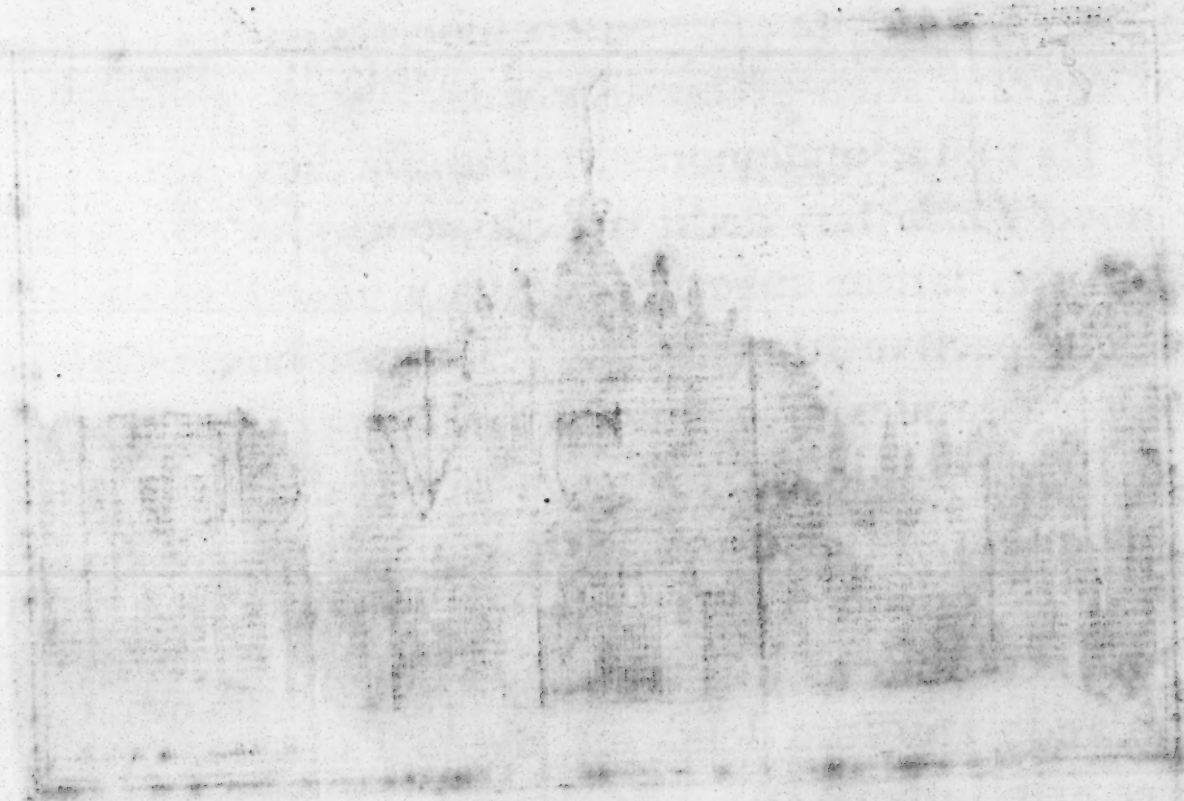
GEORGE IV

in August 1830

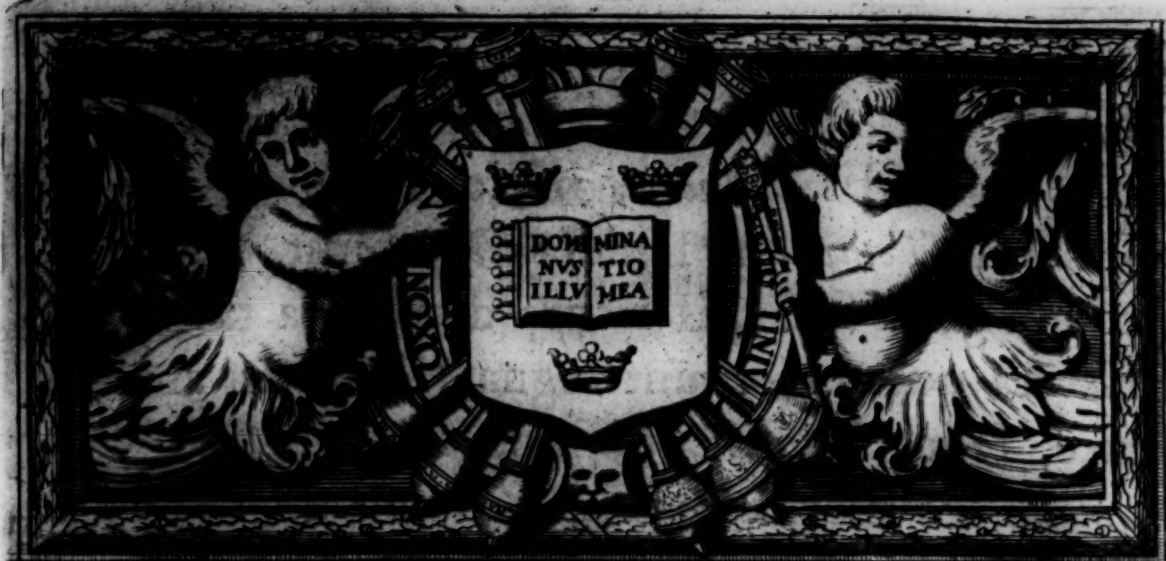
REGIS GEORGI II

INAUGURATION

THEATRO SHILDONIANO, No. 10, W. 1830

A D
R E G E M.

Q REX, labenti præsens succurrere regno,
 Sospite quo, patriæ damna vel ipsa juvant,
 Accipe quos memori celebrans pietate Paren-
 Musa canit tristes officiosa modos. [tem
 Non ingrata adeo gestamus corda Togati,
 Ut PATRIS immemores arguat ulla dies.
Ille novo *Latius* fari dedit ore *Camænis*,
 Historici fautor materiesque styli.
 Seu belli pacisve libet memorare triumphos,
Illius in laudes ærea quanta patet!
 Ergo absit tumulo querulus dolor: ipsa, dolere
 Quæ jubet, ulterius causa dolere vetat.
 Vixerat *Ille* fatis famæ, fatis & *sibi*; vitam
 Qui recolunt, melius regia fata dolent.
 Ne quando amissum desideret *Anglia* PATREM,
 Hæc erit Imperii cura decusque *Tui*.
 Cernis adhuc dubio ferventia regna tumultu?
 Quæ manus *Europæ* pendula fata regat?

Divisum

Divisum placidis componere legibus orbem,
Restat hic *Angliaco* Principe dignus honor.
Jam cedit fractis *Hispanus* mitior iris;
Jussaue *Teutonicus* fœdera *Cæsar* init.
Hæc ubi gesta foras, TE cura domestica tangat;
Extera quem metuunt regna, *Britannus* amet.
Aspice, felicitis lætetur ut omine sæcli
Anglia, & æternæ gaudia pacis alat!
TE Duce, siqua manent civilis crimina rixæ,
Publicus absolvet, qui TIBI constat, Amor.
Ah! pereat, *Britonas* quæ dividit, invida causa!
Seria nec pariat nomen inane mala!
Seditionem, odium rabiemque domare, secundi
Hic potior belli laude triumphus erit.
En! erit ille dies, cum regna *Britannica* lustrans
Digneris nostros hospes adire lares.
Omni Musa libens TIBI serviet omnis honore,
Plaudentque AUGUSTO plena Theatra suo.
Alter adest GLOVERNUS, & altera quæ dabit ANNA
Materiem doctæ præsidiumque lyræ.
Felix prole PARENS, CAROLINA conjuge felix,
Hæc, TIBI quæ pietas publica vovit, habe:
Vive TIBI populisque diu, longumque per ævum
Stet fortuna Sacræ non violanda Domus.
Hic vero ante omnes illæsum servet honorem
REGIS amans, REGIS dignus amore locus.

JO. MATHER

Vice-Cancellarius.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

C*æsareos* Cineres, & tristi Funere merfas [phum
Spes *Britonum*, Lethique gravem memorare Trium-
Musa pia incipias. Patriæ sed dicere planctus
Quis Populi possit gemitus? turbata timore
Cuncta ruunt, Civesque tremunt, mustatque Senatus.

Per varios Annorum orbis nil triste *Britanni*,
Nil mæstum sensere fuis, nullam ante Querelis
Materiem, at Plausus Divi indulgere faventes
Perpetuos, semperque hilares diffundere vultus :
Non mala Vis Rura invasit, non terruit Urbem
Armorum Rabies, Corda & defueta *Gradivo*
Otia mulserunt, pluresque in Pace Triumphi.

Heu! Noctem tristis memini, fuscæque per Aulam
Lætitiæ Pompam, læto quando Ordine circum
Fulserunt Proceres, exultantesque sacrarunt,
Natales tibi, GEORGI, Horas; meliora *Britannis*
Polliciti, meliora ipsis, sollennia ovantes
Fecerunt Vota, & falsa inter Gaudia plures
Heu *Tibi* sperarunt annos, multumque per *Ævum*
Imperium superesse tuum, Regnumque vigere
Consiliis, longumque tua Virtute beari.

O Dolor! O flecti Quis speret Fata precando
Posse Deum! in tristes heu Gens immissa Querelas
Abreptum plorat Patrem, mæstoque Tumultu
Incusat Divos, & Fati Crimina luget :
Interea mediis, Heros invicte, Triumphis
Tu licet occumbas, memori tamen eximet *Ævo*
Te nulla Annorum series; dum Jura per Undas
Anglica dat Classis, dum *Calpe* immota manebit,
Te grati dicent *Britones*, tua Facta per Orbem
Narrabunt, crescetque ingens per sæcula Nomen.

Dii, quibus Imperium Terræ, quorum Omine tuta
Regna vigent, Cœptis tandem aspirare *Britannum*
Incipite, & folio longum dominetur Avito
Digna diu Imperio Soboles, sic GEORGIUS Annos
Exsuperet Famamque *Patris*; procul impius abfit
Seditionis Amor, Populusque in Rege triumphet.
*Tu*que O Conjugii Decus, & spes altera Regni
Tu Regem CAROLINA fove; fit dulce Senectæ
Solamen tibi Progenies, & utrumque Parentem

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Ter felix referat; *Matris* florescat Honore
Splendida Natarum Proles, animosque Paternos
Præstantes æquent Juvenes, jam cernere *Patrem*
Affuescant, primisque illum mirentur ab Annis.

Honoratiff. Dom. Dom. Rob. Montagu

Honoratissimi Ducis *Manchestriae* Frater,
ex *Æde* Christi.

DUM REGEM *Angliacæ* raptum venerantur *Athenæ*,
*Cæsareum*que ornant victuro Carmine Bustum,
Ferre mihi liceat supremi Munus Honoris,
Exequiasque pia mæstas celebrare Camæna.

Arma canant alii, tuaque inclyta Facta, GEORGI;
Majus Opus moveo: non *Te* tua Gloria tantum,
Non Pax imposita *Europæ*, non bellica Virtus
Clarat, propitii quantum Indulgentia Cœli.
Quot DEUS illæsum *Te* per Discrimina duxit?
Quam *Te* præsentis & manifesto Numine textit?
Juratam Pacem Bello violare nefando
Aggreditur Nemo, quem non aptissima Rebus
Abripit Hora tuis; Fatum *Tibi* militat uni,
Auxiliatrices veniunt ad Fœdera Mortes.

Quid toties victi *Lodoici* astuta Senectus
Innectit Fraudes, & spargit femina Belli?
En! DEUS invisum frustratur providus Ausum,
Et vix inceptos abrumpit Morte Tumultus.

Ardet inexpletum Juvenis Violentia *Sueci*;
Impatiens *Princeps* solita Vi Turbinis instar
Urget iter, Cladem *Britoni* Exitiumque minatus.
Nequicquam; Lethum Fortunaque *Cæsaris* obstant.
Evolat ut fatale & inevitabile Plumbum,
Heros ignotâ socia inter Millia dextra
Corruit, Ira simul tenues vanescit in auras.

Fulminat *Arctois* atrox *Moscovus* in undis,
Nec Glacie torpere sui finit æquora Ponti;
Deducit Classēs, properatque accendere *Martem*.
Fata DEUSque vetant; inopino Funere merfus
Te senfit, BRUNVICE, tuumque potentius Astrum.

Non impune diu furit illa *Virago* superstes,
Conjuge digna suo Conjux, cui barbarus una
Legavit moriens Animos & Regna *Maritus*.

Con-

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Confilia infecta & Rerum dimisit Habenas
Morte cita, Famamque *Viri* Fatumque secuta,
Et dedit egregiam *Britoni* sine sanguine Palmam.

Salve Obitu toties alieno fauste, GEORGI,
Salve Obitu jam fauste tuo; *Tibi* scilicet istos
Extra Fortunam æternum Mors servat Honores.
Hoc tulit extremum Cœli Clementia Munus,
Augustam in mediis Animam exhalare Triumphis,
Funereque illustri felicem claudere Vitam.

Ultimus ad Laudem Cumulus, celeberrime PRINCEPS,
Accedit, tua quem solum Fortuna requirit:
Pars hæc una manet morienti, Munia tristi
Suprema ut solvas Patriæ, & pro Gente *Britanna*
Affuetam extendas etiam ultra funera Curam.
Hunc *Tibi* par Oneri & magnorum dignus Avorum
Addit Splendorem Famæ & Diadematis *Hæres*;
Quem bene conjunctis Votis & supplice Plausu
Jam primum unanimes certatim adiere *Britanni*.
Fortunati Ambo! Mors Hostes certa Paternos
Delevit; *Nato* non est, quem deleat, Hostis.

Henricus Hyde Dominus Cornbury,
Honoratiss. Comitis de Clarendon & Rochester
Filius Unicus, ex Æde Christi.

T O T H E
Q U E E N.

WHEN Peals of Sorrow from the *Belgic* Shore
To griev'd *Britannia* spoke her KING no more;
She droop'd, she sicken'd at the sad Surprise;
Tears long diffus'd to fall o'erflow'd her Eyes.
But when upon her shining Throne she view'd
Her Blessings in his SUCCESSOR renew'd;
Virtue, and Justice, and their glorious Train
Ensure his Scepter, and adorn his Reign;
When she beheld, her best Support and Grace,
Her mighty MISTRESS, and her royal RACE;
Joy dawn'd upon Her; her reviving Mind
Beheld bright Scenes of Glory yet behind.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Since her great MONARCH bids all Discord cease,
And owns the aim of his Ambition, Peace;
Chearful her Sons have laid the Sword aside,
And with the grateful Lyre it's place supply'd.
With em'lous Zeal they tune their sprightly Lays;
'Tis Heav'ns to guard Him, but 'tis Theirs to praise.

Whilst the glad Sons of Learning's sacred Seat
Approach to lay their Off'rings at his Feet;
To *Thee*, great Patroness of ev'ry Art,
I bring the Tribute of a *British* Heart.
Deign then to listen with a fav'ring Ear,
And, not the Poet, but the Subject, hear;
Mark not the Frailties of an artless Muse,
If not the Numbers, yet the Zeal, excuse.
The tuneful *Nine*, who long left uninspir'd
Their mercenary Throng, with Flatt'ry tir'd,
Feign'd Virtues, forc'd Applause, unjust Esteem;
Return exulting to this glorious Theme.

In *Thee* they view a Temper truly great,
A Mind above the frowns or smiles of Fate;
Equal, confid'rate, gen'rous, form'd to reign;
Not proud of Greatness, nor of Virtue vain.
Whilst Others, mounted on this dazzling Height,
Feed on the Splendour, and enjoy the State;
With scorn contemplating th'inferiour Train,
As Slaves that grace the Triumphs of their Reign;
You with a nobler aim the Throne ascend,
Enlarge your Blessings, as your Pow'r extend.

But cease, O cease, unskilful Bard, thy song;
To do *Her* right, thou dost thy Country wrong:
Ev'n whilst *She* listens to thy humble lays,
New Actions wait to crown *Her* with fresh Praise.
Heav'n not her smallest Time in vain bestow'd;
Each Moment's precious to the Great and Good.

Cornbury.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

QUID insolenti læta negotio,
Fortuna, Clades *Angligenis* novas
Minare; quid gestis acerbos
In *Britones* iterare ludos?
Te, Diva, Ponti sensimus arbitram,
Cum nuper ingens tolleret æquora
Turbata Ventus; Regiæque
Infremeret tumidus Carinæ.
Num ponis undas & rabiem maris,
Ut mox triumphes funere **PRINCIPIS**;
Regniq[ue] tutelam *Britanni*
Abripias citiore fato?
Contrane Mortem nil valet Indoles?
Nil mite Pectus, propositi tenax,
Rerumque prudens; nil paterna
Et Patriæ Populique cura?
Frustra tremendis fœta tonitribus,
Classis *Britannum* terruit ultimas
Gentes; & immensi perenne
Imperium Maris arrogavit.
Frustra propinquam *Muscovii* timent,
Portuque clausi jam trepidant suo:
Pacemque poscentes *Iberi*
Auriferis metuunt Carinis.
Belli secundus quid juvat exitus?
Quid Pacis æquas Fœderis arbitrum
Sanxisse leges; si triumphis
Occidat in mediis suorum
Atro peremptus funere **GEORGIUS**?
Sis auspicato nunc variabilis,
O Diva, nunc depelle nigras
Luce nova tenebras *Britannis*.
Regni benigno Numine protegas
Stantem Columnam; neu Populos furor
Fatalis ad bellum quietos
Commoveat, renovetque *Martem*.
Quid posset armis dextera **PRINCIPIS**,
Sensere *Galli*; cum rudis agminum,
Ceu lacte jam depulsa Tigris,
Ferret iter medios per Hostes.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Pacavit æquis foederibus *Parens*
Orbem; furores tollere civicos
Augusta *Proles*, gestiatque
Unanimi dare jura Regno.

Thomas Hay Dominus Dupplin,

Honoratiss. Comitiss de *Kinnoull* Fil. natu max.

ex Æde Christi.

FLete, Pii *Britones*, Fati irrevocabile Crimen,
Quos aut Relligio, aut tangat reverentia Legum,
Et quibus alma Quies, placidæ & lenta otia pacis
Sint cordi; Tumulum viridi de cespite inanem
Sacræ, & mœstum Tumulo superaddite Carmen.
REGEM, qui Belli vetuit fervere tumultus,
Cui curæ Patrum Leges, & Jura tueri,
Et Fidei Normam venturis tradere Sæclis
Illæsam, atra Dies inopino vulnere stravit.

Si posset tantam sperare *Britannia* Cladem,
Et posset perferre: sed O, quis nunc modus adfit
Tristitiæ? Fidum, ut par est, quæ possit Amorem
Nænia testari? Nox improvisa *Britannum*
In tenebris merfit Solem, quo nostra pependit
Nixa Salus, Parcæ filum secuere malignæ.

REGI grata suo vovit Gens mille triumphos,
Protractam seriem annorum, viridemque senectam:
Cum Maris infidæ spem Regni crederet Undæ
Allectum nimio Terræ natalis amore,
Maturum vovit Reditum, Ventosque faventes:
At Mors humanis precibus cor nescia flecti,
Contractæ filum Vitæ, & Vota irrita rupit.

Sic, veterum Annales libeat si volvere Regum,
Henrici subeunt animos crudelia fata,
Et simili plorat perculsa *Britannia* casu:
Illum, victa suos dederat cui *Gallia* Fasces,
Cum capiti aptarat partas è sanguine Lauros,
Et jam pacatæ Ramum speraret Olivæ;
Egressum Patria improvise Funere stravit,
Et *Britonum* elusit Parca invidiosa Triumphos.

Ast Ille Imperii moriens legavit habenas
Imbelli, rapto successit debilis Hæres
Henrico, & *Britonum* in Cunis Rex vagiit Infans:

Hære-

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Hæredem nobis melior Fortuna paravit
Illustrem meritis, & cœpta ad grandia Natum;
Seu bellum moveat, seu malit pacis Olivam,
Omnes regnandi edoctum feliciter Artes.

Dum Regni vefana fames in prælia Fratres
Trudit *Barbaricos*, & Gens *Maurusia* nescit
Cui demum dubii Sceptrum paret alea Belli:
Dum Puer Imperii dextra molitur habenas
Invalida, & *Moscho* pectus non futilis urget
Formido, ferale caput ne tollere contra
Aufit Seditio, & tetri Discordia belli
Inficiat *Volgæ* civili sanguine rivos:
Nos placido interea vultu Fortuna revisit:
Sublapsas chari properato funere *Patris*,
Res *Britonum* locat in solido non degener *Hæres*,
Et Gentis famam Patria virtute tuetur
Incolumem usque adeo, quamvis *Atlante* remoto,
Non tamen everti potuit Domus alta Deorum:
Tanto par oneri *Alcides* successit, & omne
Cum tot fideribus Cœlum requievit in illo.

Nicholas Herbert
Honoratiff. Comitissæ de *Pembroke* Filius,
ex *Æde* Christi.

AD PHASELUM REGIUM.

TEntare Oceanum dissociabilem
Audax Navicula, heu! Alite lugubri
Portu mota tuo plus vice simplici
Turbasti *Britonum* Metu,
Ac Desideriis corda fidelibus;
Seu *Patrem* Populis eripis anxiiis,
Seu pictis trabibus vix Reduci salum
Arces imperiosius.
Non Conjux animæ dimidium suæ,
Avulsum gremio quem Mare subjicit
Siccis auriferæ solibus *Indiæ*,
Aut vallum *Arcis Iberiæ*
Bellantem vidua distinet à domo,
Quam vestrum, Scapha, Onus dulce *Britannia*,
Suspirat vacuo littore mæstior,
Nec saluum arctius occupat.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Et rursus properas scandere perfidum,
GEORGI, Navigium, quod prope naufragæ
Spem gentis prius ah! non ita creditam

Sævo merferat æquore?
Nil Te dura Maris, dura viæ mala,
Nil mœrens, & inops Urbs sine Te, movent?
Nec collo illacrymans irremeabile

Rupit NEPTIS iter placens?
Ast Tu cur alio littore deseris
Dulces Reliquias? redde sacros, leve
Heu pondus! Cineres PRINCIPIS optimi.

Olim, fluctibus ut tua
Arbos cœruleis extitit, *Anglicis*
Debens *Cæsareum* finibus Hospitem,
Cinxit Cœtus ovans littora, nunc onus

Ingratum *Thamisin* premis,
Incestata Ratis funere Regio.
Quamvis deliciæ *Nereidum*, decus
Regni veliferi, hoc Igne piaculum

Aut imo Pelago lues,
Ni lignum teneat Portus inutile;
Proram Muscus ubi vestiatur auream,
Cælatumq; latus putreat otio.

Genti grata cano piæ,
Custodi *Britonum* grata superstiti.
Hic, hic usque manens, usque placens tuis,
Sæclum, AUGUSTE, probis Moribus æmulum

Emendes; redit en! sacra
Aræ dignus Honos. Auspice mox Patre
Cum *Vindex* medius classe *Britannica*,
Armisq; innocuis instabiles fidem

Reges sub nova fœdera
Mittes, ac veniet gratia Vomeri
Immuni, folio non prius addita
Lauro cæsariem cinge domestica,

Victor candide *Partium*.

Robertus Trevor, A. B.

Honoratiss. Dom. Trevor Sig. Priv. Cust. Fil. tertius,
Coll. Omn. Anim. Socius.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Effractas *Bellonæ* Iras, Pacisque triumphos
Innocuos, nulloque infectas sanguine Laurus,
Heu sacra vincturas nunquam tua Tempora, GEORGI!
Gestit *Musa* loqui, & feris committere Fastis;
Ipse licet Palma, mediis erepte Trophæis,
Nec gaudes merita, Plausuve juvaris inani,
Nec vanum Officii sentis pereuntis Amorem.

Jamque sub extremam *Calpen*, & ad *Herculis* Arces
Sanguineam extulerat Tædam feralis *Enyo*,
Jam miscent, prius adversi, focia arma Tyranni,
Immemores, quid REGIS Amor, quid nautica Virtus
Anglorum, & patriæ possit Reverentia Famæ;
Protinus, attonitas, GEORGI, *Tu* fulmine Gentes
Compescis, *Britonum* invictas maria omnia circa
Effundens Classes; Pubes en! jussa capeffit,
Læta operum, atque animo desuetos fuscitat ignes,
Æquoris & cœli patiens, five intonet Oræ
Hispanæ, soli propior, gelidave sub *Arcto*
Tentet sævam Hyemem, & glacialis frigora Ponti;
Continuo his tumidæque Minæ, atque ferocia Corda
Mitescunt, Bellique cadit fragor; Otia terris
Mollia, & æternam indulget Pax alma Quietem.
Sic, cujus *Tibi* Sceptra manu cessere gerenda,
Ut conjurati vexarunt æquora Venti,

Neptunus se attollit aquis, & murmura Ponti
Aspera sublimi Vultu premit, omnia parent
Strata, filet rabies Ventorum, undæque residunt,
Labitur ille Mari, & Pelago dominatur aperto.
At soli meritum Pacis *Tibi* sustulit, Auctor,
Invida fors usum, tantisque, O cætera felix,
Defuit hoc unum Auspiciis, ut in æva superstes,
(Quum, victa *Gracchorum* ira, *Martisque* tumultu
Composito, optatum Pax extulit aurea vultum)
Ipse tuo *Britonas* gaudentes Munere coram
Festivos agitare Dies, unaque videres
Te resonare omnes, & juncto attollere Plausu.

Mortis at invisæ, & raptæ solamen Olivæ,
FILIUS Imperio subit, abruptosque Triumphos
Exequitur, patriumque refert studiosus Amorem
Angligenis, mêmor usque tui; sæcla, aurea sæcla,

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Ordine læta novo, & surgit felicior Ætas,
Digna tuo Senio, emeritisque heu! debita Curis.

Tuque O, cui datur imperiis placidissima Regna
Lenibus, & mollis moderamine flectere Sceptri,
Cujus in accessu sistit Bella horrida *Mavors*,
Blandus & ipse manu felicem extendit Olivam,
Adspice, venturo lætentur ut omnia Regno,
Intus ut Invidia vineta, ruit undique fidos
Anglia in amplexus, facilis cape dona tuorum
Æmula, quosque, olim Regum gratissima Cura,
Ingeminat *Rhedycina*, pios ne despice Plausus.

Rich. Trevor A. B.

Honoratiss. Dom. Dom. Trevor C. P. S. filius natu min. è Coll. Reg.

CUM fremitus Belli, Armorumque quiesceret Ardor,
Arriperetque omen placidi *Rhedycina* Triumphi;
Usque adeo immiti Fato properata Querelæ
Gaudia contemerant; & luctu victa recenti
Abreptum Patria immaturo Funere REGEM
Mæret inexpletum lacrymans? heu! Præside quanto
Pierides, quali dejecta *Britannia* Patre
Orbatur! recolens GEORGI viridem Illa Senectam
Quæ non fausta sibi promiserat, irrita fundens
Pro charo Capite & reditu vano omine Vota?
Illa memor Luctus veteris, cum mille periclis
Objectum aspiceret; reduci cum dira minantes
Sævirent Venti, infidumque tumesceret Æquor,
Jam meliora sibi sperare, innectere Serta
Laurea, sollicitisque ultra sua Littora euntem
Prosequier precibus, Divosque in Vota vocare.

Quo tamen hæc? REGI jam fila extrema legebant
Crudeles stabili Fatorum Numine *Parcæ*.

Sed non, O GEORGI, Cineres licet Urna solutos
Accipiat, totus morieris: amabile Nomen,
Et rerum prudentem Animum, Sceptrique capacem
Venturi ediscent post Sæcula longa Nepotes.
Ut Juvenem primo impulerit nova Gloria in Armis,
Ut provectum ævo ornarit maturius Annis
Confilium, ut per Te non æqui murmura *Martis*,
Europæ minitata diu, sopita quiescunt.

Tu tamen eximie Tædis felicibus aucte
Sceptri Hæres: magnam Tu mentem, animumque labanti

In-

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Inspiras populo, & *Saturnia* Tempora condis.
Dum *CAROLINA* Tibi optatis conjuncta *Hymenæis*
Affidet, Imperiique graves levat inclyta curas.
Nunc & spes *Britonum*, & cœpta fiducia *Pacis*
Stat secura Tuo Auxilio: solum, Optime *PRINCEPS*,
Te Diis Auspiciis reor hæc in Munera posci. [strum
Hoc Decus omne Tuum est: non sese inamabile mon-
Seditio posthac *Stygiis* caput exeret Undis.
Tu, si quid possit Pietatis Gloria raræ,
Tam certo externas qui jungis fœdere Gentes,
Lenibus Ipse Tuos sociabis iniqua frementes
Imperiis; *Tibi* parta Quies, *Tibi* crescit Oliva;
Quamque aliis largire, perenni Pace frueris.

Morgan Vane,

Honoratiss. Dom. Dom. Baronis *Bernard* Fil.

ex *Æde Christi.*

CUR malis eheu! avibus *Britannos*
Linqvis, O *GEORGI*, patrios *Penates*
Expetens? En! *Te* pelagi & viarum

Ferre labores

Jam vetant anni. Minus Ipse fidum
Nuper expertus mare, demoque
Navigas, heu! non rediturus? ---Hæres

Magne, Paterni

Et Decus dudum Solii, manent *Te*
Haud leves jamjam *Britonum* tuendæ
Res, & *Europæ* fibi dissidentis

Publica Cura.

Maacte jam *PRINCEPS*, patiens vocari
Arbiter, *Pacis* mediusque *Belli*:
Teutones nec *Te*, nec *Iberus* armis

Tentet inultus.

Sic Caput cingat viridans Oliva,
Sacra sic ornet super Hoste parta
Laurus, & Lauro melior perenni

Carmine Vates.

Ipse tum, si quid loquar audiendum,
Concinam Lætus, bene destinatos
Cum Tibi plausus dabit in *Theatro*

Æmula Pubes.

Honoratiss. Dom. *Georgius* Brudenell

Hon. Dom. Dom. Com. de *Cardigan* Fil. natu max. è *Coll. Reg.*

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

EN! *Tibi* solennes *Academia* solvit honores,
REX, O deliciæ præsidiumque Tuis.
Auspice Te REGEM minus anxia luget ademptum,
Quem nunquam fastis eximet ulla dies.
Quem licet insignem virtute *Britannia* jaçtet,
Fœderibusque novis, Imperioque Maris:
Hoc tamen Heroi grata, hoc ante omnia debet,
Quod fibi *Te* dederit, quod diadema *Tibi*.
Jam secura videt placidam procedere Pacem,
Et fortunatos lætius ire dies.
Relligio mitra canos redimita Capillos
Romani temnet vimque dolosque Gregis.
Libertas sub REGE pio caput ardua tollens
Undique longinquas accumulabit opes.
Litibus infauftis olim divisa *Britannum*
Corda hinc mansuro Fœdere junget Amor.
Artibus effinget generosæ pectora pubis,
Et feriet sacram Musa pudica Lynam.
Has fido *Britonum* populo Tua cognita Virtus,
Regiaque has Conjux spes jubet esse ratas.
Illa suos teneris mores infundit Alumnis,
Exemploque pios edocet esse Tuo.
Nos adeo haud soli: puram Tibi, maxime GEORGI,
Debebunt etiam postera sæcla Fidem.

Joannes Episcopus *Oxon.*

S. Theologiæ Professor Regius.

הוֹסֵר הַשֵּׁר מֵת הַמֶּלֶךְ
עַל-כֵּן אֵל בֵּית אַבֶּל אֵלֶךְ:
אֵיכָה יֵשְׁבָה הָעִיר בְּדָד
חֹרֵשׁ שְׂדֵהוּ לֹא שָׂדֵד:
דַּמְעָתָה עַל-הַלְחִיִּים
כֹּה יִרְדּוּ הַפְּלָגִי מִיָּם:

שִׁיר

שירו ליהוה שיר חדש
שירו ליהוה במקדש:
רנע אחד אפו היה
ברצונו פתאם החזיר:
הושיע בן-מלך לנו
ויעש אותו מלכנו:
יהיה מלך רב בצדק
יהיה דמיון מלכי-צדק:
גם כשלמה היה חכם
מצות חכמה יתן לכם:
כל ימי הצדיק יפריח
שלום לעם לפני ירח:
מלכנו יגדור כל פרץ
ירד מים עד אפסי ארץ:
כל אמים מנחה ישיבו
גם איביו אישכר יקריבו:
הזרע רב ביקרותיך
נצבה שגל לימעך:
עפי מלכה זוהר שחר
ובלבה היה כל מבחר:
ותברך מנשים מלכה
כי בדרך צדק הלכה:

Rob. Landavensis
Linguae Hebr. Profess. Reg.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

PLorare magni Funera *Cæsar*is
Largosque Fletus fundere, parcite
Vos O *Britanni*: vivet Heros,
Dum tituli memoresque Fasti
Usquam manebunt. Consilio sagax,
Belloque fortis dispulit hostium
Vires, & immortale nostro
Imperio decus arrogavit.
Testes feroces atque viri impii
Bellum cientes, Sanguine Patriam
Fœdare nixi, quos coegit
Indocili juga ferre collo.
Testes *Iberi*, fœpes ab ignibus
Vix una quando Navis; & Agmina
(Jam Pace felici reducta)
Obsidio mala multa passa,
Conata frustra sternere Mœnia,
Quæ protegit Vis *Anglica* ab hostibus,
Horrenda late: quam Triumphus
Fallere & effugere est opimus.
Qui Te filebunt, optime Principum,
Musas levantem? Vos, Animæ piæ
Nutritæ *Athenis*, queis *Minerva*
Ingenium dedit & Furorem,
Vos non finetis carpere lividas
Obliviones Munera, quæ Bonus
Donavit, almæ sed canetis,
Donec *Isis* fluet atque *Camus*.
Quis nunc habenas Imperii manu
Firma tenebit? Quis Dominus maris,
Et classe formidatus *Angla*,
Jura dabit liquidas per undas?
Custode rerum quo Furor impius
Civilis & Vis extera desinet
Turbare pacem, quam dedisti
Gentibus, heu! moriture *GEORGI*?
En! stirpe cara Filius, æmulus
Laudis paternæ; *Tu* solium cape,
Dux magne, celsum; *Tu* volentem
Per Populum gere Sceptra Avita.

Te

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Te Vulgus imum, *Te* Proceres petunt;
Te diffidentes Confiliis, fibi
Bellum minantes & Ruinam,
Composita venerantur Ira.
Tu spem reducis Mentibus anxiis,
Ac omne pectus Lætitia nova
Perfundis; O Tutela præfens
Saxonidum, Decus atque dulce.
Jam prisca Virtus, jam Pudor & Fides
Late vigeunt undique: *Te* viam
Ducente, PRINCEPS, & colenda
Conjuge rite pia *Britannis*.

Geo. Carter S. T. P.
Coll. Oriel Præpos.

S Alve Heros! vera erepti Genitoris Imago,
Qui vibras parili Sceptra *Britanna* manu.
Propositi Ille tenax, iustoque immobilis hæsit:
Mens tibi fixa manet, nec quatienda Fides.
Ille dedit Populo mitissima jura volenti,
Sic Pacem *Europæ*, sic pia Bella jubens.
Libera Gens eadem Fasces tibi tradit avitos,
Et gaudent facili subdita colla iugo;
Seditio haud ultra vesanos concitat æstus,
Nec spargit dubios perfida lingua Sonos;
Dum Lauru certat, misto ut Diademate, Oliva,
Tam premat hæc sacrum, quam premit illa, Caput:
Nempe Pater moriens Pacis fundamina liquit,
Ut Nati extructum munere surgat opus:
Julius haud aliter citior cum cedit ad Astra,
Splendescitque novo pulchrior igne *Polus*;
Romanos, rerum Dominos, non degener Hæres,
Imperii innectens mollia fræna, regit.
Jamque cadit tumidus belli furor, aurea terris
Pax redit, & Gentes otia tuta colunt.
Tunc Artes viguere; tuba Maro personat alta,
Et lævi tangit pollice *Flaccus* Ebur:
Livia Cæsareum ascendit divina cubile,
Conjuge Vir dignus, Fæmina digna Viro.
Sic gentis REGINA incedis dulce *Britannæ*
O! Decus, O! Solii gloria, ut ante Tori.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Regum æquas titulos animo, cum præmia spernens,
Mutata abnueris sceptrum tenenda fide:
Fœnore nunc magno *Britones* tibi damna rependunt,
Regiaque exornat tempora major Honos.

Jo. Holland S T P.

Coll. Mert. Custos

NEglecte dudum, Barbite, *Lesbios*
Ordire cantus: Tu mihi vividæ
Comes juventæ, Tu senili
Ducta manu patiare plectra.
Suprema saltem carmina *GEORGIO*
Dic mecum ad amnem, dic, memor, *Ifida*;
Cui te redonavit benigne,
Meque, Ducumque Hominumque primus.
Tu voce gratus concine lugubri
Heroa, magnis Manibus additum;
Tu facta, virtutesque claras,
Effer in astra, domosque Divum.
Dic, quantus armis, hostica pectore
Quam nil paventi fregerit agmina:
Quam lenis amplecti merentum
Fœdera amicitiasque Regum.
Æqui severus cultor, & abstinens
Sub se prementis cuncta Potentiæ:
Favensque, non parcente dextra,
Artibus, ingenuisque Musis.
Custos Suorum fidus, & invicem
Amans, amatusque eximie Suis;
Quoscunque vel *Britanna* tellus,
Martia vel fovet *Hannovera*.
Qui nunc Utrique flebiliter gemunt,
Et læta mutant tristibus; anxie
Præsentientes, quid futuro
Fata mali meditentur ævo.
Queis, vel querelis, haud ego suadeam
Finemve amaro ponere luctui;
Si nulla vel Proles, Puerve
Forte domi remaneret unus

Re-

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Regali in Aula, par minus Imperi
Rebus tuendis, quum nequeat satis
Sentire vel rectum, vel ætas
Ista sequi bene consulentes.
Nunc, ceu, priores Dux ubi *Dardanus*
Flavente foetus carpserat Ilice,
Miratur extemplo recentem
Fronde pari radiare Virgam;
Sic *Te* videntes, O *Patriæ æmule*
Virtutis Hæres, fortiter arduum
Inire munus, regiisque
Rite manus adhibere sceptris;
Quorsum, improbantes quæ Superis placent,
Ploremus ultra non revocabilem
Rapace ab Orco, non ituram,
Siquid Amor potuisset, Umbram?
Quid? num timemus, foedera *Cantaber*
Ne cœpta turbet? ne coeat male
Germanus? aut *Inda Britannæ*
Merce minus tumeant carinæ?
Atqui, si amor Civica cesserit
Discordia & lis, nulla verebimur
Externa; nec *Te*, AUGUSTE, fallent
Spesve Tuæ, vigilesve Curæ,
Pro Gente chara: quæ studio colit
Jam *Te* fideli; mox quoque Mutuas
Compescet iras, *Te* monente
Mitia, diffidiumque ponet.
At O! Lyra quis cantet idonea
Te, Stirpis illustre *Anspachiae* Decus?
Cui sæpe Regales petitæ
Ad thalamos, CAROLINA, frustra,
Fortuna nostris rebus amicior,
Has aptiores provida Nuptias
Servavit, & portus *Britannos*;
Et nitidam patefecit Aulam;
Dans & coronas, sceptraque GEORGII
Gestare, sæclis & venientibus
Prodesse, & Augustæ ruinas
Prole nova reparare gentis.

Pieas & Gratulatio Univ. Oxon.

O pulchra, Natas inter amabiles,
Natosque, Mater! tot modo Regibus
Dignas maritis, totque Reges
Sceptriferos populis futuris!
Qualis *Diones Filia* pingitur
Formosa, Nymphis cinctaque Gratiis;
Qualemve *Junonem*, Parentem
Coelicolum, cecinere Vates.

Petrus Foulkes S. T. P.
Ecclesiæ Christi Subdecanus.

DUM REX *Britannum* per freta navibus
Tumultuantes advolat impiger
Sedare Gentes, & serenas
Pacis amans meditatur artes;
Nereus frementes obruit Otio
Ventos, & Undis lene Silentium
Obducit invitis, futuros
Ut caneret *Britonum* Dolores.
GEORGI, sinistra linqvis Avi domum,
Quæ te Carinis non ita creditum
Reposcet importuna votis
Sollicitis, queruloque luctu.
Heu! quantus Aulæ, quantus adest dolor
Urbi, Cavernæ quos gemitus dabunt,
Sylvæque Vocales, sub imis
Quosve Pater *Thamesinus* Undis?
Frustra sagaci Consilio potens,
Grata revinctas Compede detines
Gentes, reluctantesve cogis,
Fulmineis metuendus Armis.
Frustra Procellas, & Mare naufragum,
Rupesque cæco littore subditas
Vitabis, His ah! durior Mors
Te rapiet, volucrique Fato
Tollet *Britannum* Delicias breves;
Nec *Æolus*, nec numen Amicius
Reducet unquam Te abfuturum
Perpetuum Populi Dolorem.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Hispanus atqui Gaudia concipit,
Laurusque inanes Cogitat impotens,
Hostesque victos, & *Britannum*
Ducit opes animumque Damnis.
Heu! vanus Error mentis, & inscius
Sortis futuræ: CÆSARA non vides
Instare, jam Tutamen ingens
Angligenum, Columenque rerum?
Ille, Ille Divo non PATRE segnior
Ducet Cohortes cedere nescias,
Reget tremendas Ille Classes
Æquorei Dominator Orbis.
Ponas tumultus ergo Animi graves,
Gentis *Britannos* exitium tuæ
Nec provoces; ne nunc, ut olim
Dedecorum pretiosus Emptor,
Ventis & Undis ludibrium fies;
Inferre classi Fulmina *Ibericæ*
Ignesque vidi, disparemque
Auspiciis *Britones Elisæ*
Miscere pugnam; Vidi ego Corpora
Discerpta membris, Armaque Trabibus
Commixta fractis, & scatere
Horribili Pelagus Ruina.

Steph. Niblett S. T. B.

Coll. Omn. Animæ Custos.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

QUÆ grata Patrum, quæ Populi tuos
Fastis honores cura reponere
Festinat? ævo *Te* supremo
Quis *Britonum*, PATER alme, donat?
Non indecoris sic Lachrymis pius
PRINCEPS obortis fatur, imaginem
Regalis, at non usitatam,
Eximie referens doloris.
Quin *Tu* Paternis clarior emicas,
Auguste FILI, cinctus honoribus,
Virtute Pectus cui relucet
Splendidus Capitis corona.
Mentis recessus si licuit sacros
Conscire, si Jus, Fasque animi, parem
Vix vidit ætas Prisca Regem,
Vix tulerit similem Futura;
Junctæ Pudori Justitia & Fides,
Castæ Sorores, nudaque Veritas,
Sceptrum *Britannum Te* gerente,
Imperio potiuntur æquo:
Virtus videri quam sit amabilis!
Substantialem si peteret Dea
Formam, Deabus pulchriores
Indueret; CAROLINA quales
Regina vultus conspicitur, nitens
Quam Gratiarum turma decentium,
Suavisque Majestas, & omnes
Condecorant *Veneres* pudicæ.
Virtus in ævum summa Parentibus
Demissa crescet, Lex pia mentibus
Inscripta puris edocebit,
Perficiet niveosque mores.
Quia Sol remotis, qua propioribus
Affulsit oris, maxime Principum,
Te Pacis, Armorum Arbitrumque,
Te medii Dominum Liquoris
Europa sentit: Sentit & immemor
Servatus armis plus vice simplici,
Nostris adauctus viribusque
Austriacæ Dominator Aulæ.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Vanis superbus qui titulis tumet,
Frustra minacem stringit acinacem,

Armisque frustra, quas requirit,

Hesperii repetuntur Arces.

Prudens *Britannam* quis deceat status

Gentem revolvis, riteque publicas

Res ordinare, illustre Munus!

Sollicitus Patriæ Salutis

Curare pergis, nec dubius times

Dura evaganti vincla Licentiæ

Imponere, arctis Belluamque

Indomitam cohibere frænis.

Hinc clariores *Herculeis* ovans

Ducis Triumphos: Hanc statuis notam

Inscribi amas, PASTOR VIRORUM,

Deliciæ Populique dici!

Adfit recentem marmoribus sciens

Spirare Vitam *Dædalea* manu:

Adfit figuras elegantes

Ære sciens simulare duro:

Surgant Columnæ posterioribus

Narrare sæclis *Te* PATRIÆ PATREM,

Famamque servet Carmen, altas

Pyramidum superans Ruinas.

Henricus Felton S. T. P.

Aulæ Sti. Edmundi Principalis.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Illustris HEROS, tot Pelagi minis,
Frustraque densis sæpius hostibus
Erepte, quem improvisa lethi
Vis rapuit! Simul at peribit
Invieta Virtus non ita, non bona
Mens & futuri provida. *Te* canet
Vox omnis, omnes *Te* loquentur
Historiæ, Tua Cura. PRINCEPS
O! Magne, Magni qui solium PATRIS
Adscendis, hæc ne Carmina despice
Mærore plenus: sæpe curæ
Carminibus minuuntur atræ.
Exinde Laudes plenius in tuas
Firmata, doctæ Musa sciens Lyræ
Versu perenni pinget olim
Gesta tua, ac pariter gerenda.
Hæc EDOARDO *Te* similem ferat,
Te nec minorem prædicet Arbitrum
Bellique Pacisque, ac beatum
Prole pari, atque alia PHILIPPA.
PHILIPPA, multis nominibus mihi
Dicenda; qua non stella benignior
Has visit Oras, sedibusve
Charior *Aoniis* refulsit.
Te Literatis haud aliter juvet
Olim Patronam dicier, Optima
REGINA, *Reginensiumque*
Forte nec immemorem Tuorum.
Tum nostra late non humilis Domus
Fama vigebit, *Mercurialium*
Ferax Virorum, Regiisque
Auspiciis, Tituloque læta.

*Job. Borrett Univ. Proc. Sen.
& Coll. Regin. Socius.*

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

DUM parat Heroum Nutrix faustissima REGI,
Ac Heroi suo Fidei dare Pignora certæ;
Explicat ingenuum generosa *Britannia* Vultum,
Tristitiamque Metumque, atri Præfagia Fati,
Tradit & immodicos Ventis portare Dolores.

Oh! Qui divisum cohibebis Legibus Orbem,
Æquaque immotus dispones Sceptra Balance,
Oh! semper tua fit *Tibi* dilectissima Tellus
Anglia, & incerti constans clementia Cœli.
Aspicias, ut varium fudit per Compita vulgus
Te REGEM ac Dominum concordī voce salutans;
Aspicias, ut longo deduxerit ordine Patres
Vittatos, Procereſque, Decus Columeſque Popelli.
Aspicias, ut sacræ *Tibi* procidit Infula Frontis,
Innumeræque Tuum agnoscunt Diadema Coronæ.

At vos oh! *Musis* gratissima Turma, sacratos
Ad Laticeſ *Cami*, & famoſas *Thameſis* Undas,
Materiem *Musis*, & vestro Carmine Dignam
Æternum fociis fidi committite Plectris.
Dicite, Nam vobis duo maxima munera Cœlum
Virtutem formare, deditque extendere dictis,
Dicite GEORGIADEN animoſi Pulvere Campi
Terribilem, trepidosque Duces, Acieſque fugatas.

Quin tandem argutas leviori Pollice Chordas
Pulſetis, dulci & CAROLINÆ Nomine plectra
Mulcentes, placide mellitum claudite Carmen.

J. Smith Univ. Proc. Jun.

& Coll. Di. Jo. Bapt. Socius.

QUO percuffiſti *Britonas* conjunctaque Regna
Ictu, Fati enſis! trepidant ipſa Atria Regum
Ingentemque ſtupet mœrens *Europa* ruinam.
GEORGIUS occubuit *Rheni* Pacator & *Iſtri*:
Et dubitamus adhuc animam accumulare ſupremis
Egregiam donis? quondam Decus omne *Britannis*
Spargite flore pio Cineres, Oleæque *Minerva*
Inventrix, & *Phæbe* Pater, cui Laurea curæ!
Hic Juvenis Laurum fovit, Longævus Olivam:

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Diique Deæque omnes! studium queis Pace juvare
Mortales, vigiles hic custodite favillam
Illustrem, famamque Viri servate perennem!
Numine si vestro centum constrinxit aenis
Bellonam horribilem Nodis; Terræque furenti
Imposuit Pacis morem: stetit asper in armis
Germanus, fremuit jactantior ore minanti
Hispanus: metuere tamen concurrere bello,
E latebris tandem exitum tremuere Leonem.
Solvite corda metu; spem si mittatis avaram,
Fœdera fervetis; Vindicta major & Ira
AUGUSTI vobis Pietas tutela; Triumphum
Abnuit, *Europæ* damnis, vitisque suorum
Staturum: nec vincendi tam dira libido.
O Virtus! O cana Fides! Quis fundere laudes
Pro meritis ejus possit, Qui dulcia, dictis,
Non armis, gratæ peperit solatia Pacis
Gentibus innumeris: renuens superare jacentem,
Ipsa terruerat quem fama Nominis, hostem?
O si Patronum viduata valeret ademptum
Orphæis urgere modis *Rhedycina*! sepulchrum
Attollens insigne Lyra, decoraret amati
PRINCIPIS illustres Manes, gratoque labori
Incumbens, mœstum sic solaretur amorem.
Tu tamen interea, quondam spes altera, Gentis
Nunc Decus & Cumen! Populo plaudente, *Britanno*
Succedis Solio: Ordinibus Discordia cessit
In Te diversis, Patriæ Vox una salutat.
Hos inter plausus Procerum Plebisque benigno
Accipias REX ore, vovet Tibi Turba togata,
Quæ, studiosa cohors operum! pars parva Tuorum
Non ingrata tamen; quoniam nec amantior ipsa
Est CAROLINA Tui, licet illi Pronuba *Juno*
Et *Venus* æterna vinxerunt Pectora flamma.

Gal. Murray A.B.

Honnoratiss. Vicecom. de Stormont Fil.

Ædis Christis Alumnus

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Carmen Arabicum.

اس هذا البديهة جدا عجب
الذي ادرس لي دهل الايمان
لم السرور بكل الامكن
ولماذا حيث نصرت الاشجان
واها جبر الان بالسما منا
درنقا بان الكوكب ازهر
لكن انجنا الآخر درهرة
علي البرقة لا من دون النهر
ان جرجيس كان اتي لافق الصلح
جار في البيوت الابدي الصلح
بل رفض النولة جرجيس الغير
ان حتم بالراي وبالسلح
اشهاد قيع الذينري ان سيفه
فتح له النجو بيت الاقتال
ان تحت الققوان الالوع ملبوريس
حديث جحدل الفردي ارمال
يا ان تملك الي دهر السرير
لغدي دهر ولشعلك لذة
وتغلب بمجد علي الاجدانيك
بكل محامد الي قم القدة
باهش عن يعقوب الي السلام
وعن كارلوس الشهيد امين
عن ويلكلوس جر عن حنا متق
وعن ابيك راف وديين
يا السيدنا الامل ابرتنيس
ابدر وشكان ابدر الينا وفدا
ان انت كابنك حبا الرعاياك
تتعلم قبل ان اياهم قودا

*J. Wallis, S. T. B.
Ling. Arab. Profess. & Coll. Magd.*

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Carmen Arabicum.

لانا تكوثوا ادركتكم مواتكم
ولو كنتموكم في عروش خلاصها
لارض عليها كل فان جلالها
اتي ملك رحمان اذا شاء قادر
علي كل شيء دافع من ساءة
معاش لقد دنيا فاما لهاذا
غرور ودار في سماء مخلد
فويل لانا من عزيز لراجع
الي مقعد السلطان قهار بالذي
فروح وريحان بجنات تحتها
سلام لتجري من صحاب ميمم
فسبحان جرجيس بامر كوكب
هو الغور قوم حلية الفضل زينت
فيبقي ذري جاء منا اميرنا
كريم اخيرا كان مجد واولا
سعي دور بشرتنا ومما تفاخر
وللناس باس فية بالبيناتهم
لميزان قامت ثم بالقسط تستوي،

*Tho. Bowles A. M.
& Coll. Mag. Soc.*

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

O quæ Sepultos, *Musa*, canis Duces,
Vitamque profers carmine posthumam,
Splendore mansuro caduci
Nobilitans decora alta Sceptri;
Intende Chordas, præcipe nœnias
Passis Capillis; occidit imperi
Cæsar Britanni, suscitaturque
Aonium celebrandus Isin.
Non ille *Martis* concitus efferi
Ardore, longas corripuit vias,
Tenditque per terras, per altum,
Nec mora nec requies volanti.
Natalis urget dulcis amor soli,
Hinc ire tarde questus erat ratem,
Pernicis & cursum quadrigæ,
Et Zephyri properantis alas.
Fatum sed illi clausit iter simul
Vitamque; tanto quid ruit impetu,
Ut patria tandem receptus
Egregius tumultetur Hospes?
Longe petatum non nisi mortuus
Tectum subibis! ficcine non prius
Deflende *Germanis*, avitas
Visis amans & amatus Oras?
Lugere Vati fas cineres pio
Etsi remotos; verum oculos nitor
Præfens moratur, *Anglicique*
Imperii nova stringit aura.
AUGUSTE clavis edite regibus,
Succede PATRI, nec minus extero
Succede formidandus Orbi,
Aut *Britoni* venerandus *Heres*.
Te terræ & unum Te maris arbitrum
Fatentur omnes, & positus minis
Armisque deponunt Olivam,
Et stabilem, tua dona, Pacem.
Testis Minister fulminis *Austriæ*
Jam mitis ales: testis & hostium
Invicta contemptrix, *Iberis*
Militibus metuenda *Calpe*.

Henr. St. John Arm. Hon. Baronis St. John de Bletsoe Frat.

G 2

è Coll. Æn. Nat. Sup. Ord. Com.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

I. M.
BLESS me! how still, how calm is *Europe* grown
To see Your HIGHNESS on the *British* Throne!
The *German*, that usurp'd the Main,
Begins to wonder at his pride;
And Terrour awes the Arms of *Spain*,
Which waits to hear how *You* decide.
Blest PRINCE! whose Name alone has conquer'd more,
Than ever Arms and Heroes did before.

II.
The Din of War expires, the Tumults cease,
And all the Globe around is hush'd in Peace.
The *Furies* gnash'd their teeth, and fled,
Confusion grinn'd with inward pain,
Revenge, in madness, shook her head,
And *Discord* clos'd the hideous Train:
Down to the Shades below they back retreat,
Aw'd by *Britannia's* KING, and dreadful Fleet.

III.
So Beasts of prey around th' entangled Wood,
Range in the gloom of Night, in quest of Blood;
But when the Sun appears above,
And gilds the Morn with light,
No longer in the Woods they rove,
But sculking seek the Shades of night;
Back to their dusky caves in haste they fly,
And down in melancholy silence lie.

IV.
With such a Chief the meanest Nation blest,
Might raise her head, and dictate to the rest;
Might spread her Influence far and wide,
And, by the force of her Command,
Bid Leagues be struck, and Wars subside,
And govern all with mighty Hand.
What may not *Britain* then aspire to do,
By the joint Succour of the Seas and *You*?

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

V.

Low at thy Feet the *Britons* prostrate fall,
And own the Goodness You extend to all:
Sedition from the Realm is fled,
With squint-ey'd *Jealousy* and *Fear*,
Faction conceals her frantick Head,
And *Rage* and *Party* disappear:
All, all in universal pleasure joyn,
And for the common Good at length combine:

VI.

Thrice happy PRINCE! Who thus canst reconcile
To Harmony and Peace our jarring Isle.
Such are thy Virtues, such thy Art;
They ev'ry *English* Breast engage;
You slide into the Bigots heart,
And smother all the flames of Rage.
E'en the stern *Brutus* wou'd revere thy Sway,
And haughty *Cato* with content obey:

VII.

What Eye but views with transport and delight,
Thy Matchless QUEEN, *Britannia's* Favourite?
Sure ev'ry Art, and ev'ry Grace
To please and credit Us combin'd;
Beauty and Love adorn'd her Face,
And Wit and Virtue deck'd her Mind:
With raptures fir'd, the *Britons* spread her Fame,
And the whole Island ecchoes with her Name.

VIII.

A Lovely Offspring round the Fair one stand,
And scatter Joy and Pleasure thro' the Land:
'Tis not enough, the Sacred Pair
Exalts the Isle with present Bliss,
Succeeding Times the Joy will Share,
And the next Age be blest like this;
What glorious hopes may *Britain* entertain,
Where Princes, thus descended, are to reign.

H

Where'er

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

IX.

Where'er the Ocean Spreads, and Waters roar,
Is the extended compass of thy Power:
Where'er thy Navy ploughs the Waste,
With dread the Nations fly;
Ye Heav'ns! How *Russia* stood aghast,
To hear the *British* Fleet was nigh!
Out from the Sea their Ships were dragg'd away,
And on the Strand the lifeless lumber lay.

X.

How kind did Nature on *Britannia* smile,
With what peculiar care She form'd the Isle?
She plac'd Her to give *Europe* Law,
To balance Kingdoms was She made,
To keep contending States in awe,
And gather all the fruits of Trade:
And see! to make her favours now compleat,
The greatest KING directs the greatest Fleet.

XI.

Arm'd with such strength, DREAD SIR, with dire success,
Thou might'st the Nations of the World oppress:
But Providence with choice bestow'd
Such mighty Power on such a Mind,
She rais'd *You*, for the common Good,
To be the Guardian of Mankind;
The Laws of Justice guide thy Martial Force,
Peace is thy choice, and Goodness steers thy course.

James Welton M. A.
Fellow of St. John Bapt. College,

CEdite victrices Laurus, & Palma triumphos
Sueta ornare Ducis; cladem funesta Cupressus
Hanc decet, & Taxi tristes, insignia luctus.
Solvitur in fletus Gens mœsta, atque aurea mutans
Vestimenta atris, abrepti funera REGIS,
Et sua Fata, dolet: Quis enim nunc ferre labores
Imperii, & fractis poterit succurrere rebus!

Quis

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Quis populo nunc defendet quæ dira minatur
Austriacus furor, & nondum pacatus *Iberus*!
Quo *Britonas*, Rex flende, fugis? nempe hoc *Tibi* munus;
Hæc *Tibi* cura fuit commissa, imponere morem
Pacis, & hostiles in fœdera mittere gentes.
Sed superis aliter visum est; hæc Gaudia *NATO*
Servantur, fientque novi primordia Regni.

Sic ubi defereret subjectum *Julius* orbem
Astra petens, necdum hostiles cecidere tumultus;
Augustus regno succedens ostia *Jani*
Claudit, & optata *Romanos* pace beavit.

Gaudete, O *Britones*, felici nomine! vester
AUGUSTUS regnat: Pacem placidamque quietem
Hic dabit, & lætos faciet procedere menses.
Divitias Hic cuique suas, fructusque laboris
Firmabit; nullus jam culta novalia Miles,
Barbarus aut segetes rapiet, cultore fugato;
Advena; compositis armis, aget otia tutus
Tityrus inter oves, interque armenta *Menalcas*:

Jam studiis, *Rhedycina*, Tuis, & cuilibet Arti
Priscus stabit honos: redivivi conscia sæcli
Musa dabit gratos, quales *Octavius* olim
Audivit numeros; jam rursus dulce *Maronis*
Effundet *Flaccique* melos, faultricia sceptrum
Dum canit, & Regem memorat fortemque, piunque,
Dilectumque suis, quos diligit ipse, *Britannis*:

Nec *Tu* sacra ullo, *REGINA*, fleberis ævo,
Pieridum dilecta choro; cui multa renidet
Gratia, quam exornat *Pietas*, & plurima *Virtus*.
Imperii *Tu* fida comes dulcedine morum
Cæsareas minues curas, & amica *Mariti*
Confiliis *Tua* miscebis; penitusque beatos
Efficies *Britonas*. Solio sic *Jupiter* alto
Dum populis late imperitat, *Saturnia* juxta
Affidet, & læto facit *Aurea* sæcula mundo.

Ric. Hutchins A. M.

Coll. Linc. Socius.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Lufisti moriens nunc primum Vota Tuorum,
Illustris PRINCEPS, Fatis abrepte supremis,
Fida peregisset cum vix sua Munera Navis,
Terraque *Te* saluum externas cepisset in oras.

Scilicet hoc magnus voluit *Neptunus*, ut ille,
Qui late tumidis victor regnaverat undis,
Et Maris Imperium secum diviserat, ipsi
Ultima, quæ potuit dare iussa, peracta videret,
Fata licet premerent, & meta novissima vitæ.

Sic *Tibi* parentes refluebant æquoris undæ,
O CÆSAR; tandem at passus graviora peribas,
Dum *Te* submerfit Populorum infanior æstus.

Non ita *Tu*; nosti qui debellare superbos,
Et regere imperio, duras componere lites
Europæ solitus, pacisque imponere morem,
Foedere divisumque Orbem sociare sacrato.

Fulfisti licet at ramis insignis olivæ,
Non annis provecta ætas, non multa senectus,
Eriperet duro campi bellicque labore,
Ni melior ratio malesanos vicerit hostes.

Tunc iterum fixas effrænis *Cantaber* oras
Vidisset, gazas nantes in gurgite vasto,
Oppressos undis populos, cœlique ruina,
Disiectam Classem, & spumantes sanguine fluctus.
*Te*que novis iterum spoliis ex Marte refertum
Flandria sensisset: totusque refulserat Heros.

At Lauros inter nunc sese invisa Cupressus
Miscuit; atque amplis finem dant Fata Triumphis.
Neve datur nobis Funebres edere Pompas,
Neve sacros Urna cineres concludere, donis
Accumulare piis, & inani munere fungi.
Hæc saltem debet *Tibi* Patria: debet ob Arces
Servatas, Famam, Populos, Altaria, Terras.

Sed Gens grata Tuos erga convertit honores,
Virtutesque colit Regali in Prole paternas.
Heros audet idem; atque eadem clementia frontem
Emollit; simili Palmæ cum fronde coronant:
Sic sese ore gerit, sic forti pectore, & armis.

Salve, O qui PRINCEPS nobis hæc otia præstas,
Ut tandem exornes præsens, *Rhedycina* precatur.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Has inter Mûsas, cinctus tua tempora Lauro,
Phæbus eris nobis: quod si REGINA benigne,
Quam variæ decorant Artes, Formæque venustas,
Inspiciat, nostris nec deerit *Pallas Athenis*.

Tipping Silvester A. M.
Coll. Pemb. Socius.

P*ierides Musæ*, vestro si munere Regum
Gloria fidereo victrix accedit *Olympo*;
Si vos, *Aonia* decorantes tempora Laurus,
Augustum, sanctumque *Numam*, justumque *Lycurgum*;
Quique sui memores Populos fecere Regendo;
Æternam, Divæ, voluistis ducere Vitam:
Pandite jam Cœli portas, facilesque GEORGI
Illustrem nitidis immittite sedibus Umbram.

Scilicet ulterius nostro hunc succurrere Sæclo
Regem Fata negant: fatis est illum aspera Bella
Nutu composuisse suo, cladesque minantem
Europæ validis *Martem* strinxisse catenis.

Impia dum Pacis concordia rupit *Erinnys*
Fœdera; divisum rursus qui jungeret Orbem
Vixit, & extremo huic voluit superesse Labori.
Quin ubi Virtutum jam se compleverat Ordo
Lucidus, & toto Splendore effulserat Heros;
Perfecto Victor potuit discedere cursu,
Auspiciisque suis pacatas linquere Terras.
Fortunate! tuos *Tibi* Mors custodit Honores:
Illa triumphantem rapuit, ne forte virentes
Marcescant subito violatæ Turbine Laurus.
Fortunate! dedit Divum *Tibi* gratia soli
Et Magnum vixisse, & non cecidisse minorem.

Quæ REGI monumenta suo, quas grata Columnas
Anglia de *Pario* sublimes Marmore ponet;
Quales nec potuit *Trajani* attollere Famæ
Roma, nec *Aureli*? variis decorata Trophæis
Regia stet Moles: circum Spirantia Signa
Dispositæque locum teneant docta Arte Figuræ.
Germanæ hic Aquilæ, quondam celsi Ardua cœli
Ire super, stellasque inter volitare minatæ,
Defectis humiles pennis sub parte Sepulchri
Inferiore volent: illic *Hispania* fractos

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Nequicquam gladios, obtusaque spicula pleret:
In medio sublime Caput redimitus Oliva
CÆSAR erit — fido sæclis Basis aurea Versu
Mandet, Qualis erat; priscæ quam verus Amator
Justitiæ; leni quam Majestate Verendus!
Hic nec Opes Famæ, Famam neque prætulit unquam
Virtuti; non illum Infania splendida Regum
Ambitio axe tulit ventoso ad Bella, nefando
Marte laceffentem populos, vicinaque Regna.
Non super oppositas venerando carcere Leges
Profiluit; neque Regnandi tam dira Cupido
Impulit incoctum generoso pectus Honesto.
At dici ille Pater, Libertatisque suorum
Defensor voluit: tanquam sol almus; in Orbe
Contentus splendere suo, lucem omnibus æquam
Præbuit, & nunquam radiis Violentior arsit.
Ergo illi placido cœli Indulgentia vultu
Arrisit; Prolemque, Hæredem laudis avitæ,
Pro magna Mercede dedit; qui Morte parentis
Afflictos relevet patriis Virtutibus *Anglos*.
Aggredere O! plenos (poscit jam Tempus) Honores;
Imperio succede tuo: *Tibi* brachia tendit
Anglia, *Te* cupidis, AUGUSTE, amplectitur ulnis.
A *Te*, Consiliisque tuis *Europa* Salutem
Sperat adhuc dubiam: Pacis *Te* imponere Morem,
Et conjuratis orat dare Jura Tyrannis.
Sin iterum *Bellona* faces accendat, & Orbem
Armipotens rursus vocet in certamina *Mavors*;
Te Sociæ poscent Acies; Gladiumque requirent
AUGUSTI, notum *Gallis*: sed mitior oro
Currat, & Annorum se gratior explicet Ordo.
Tuque O! dum gremio molli, CAROLINA, recumbit
Ille tuo, pulchræ, REGINA, Quietis amorem
Inspires animo, suavesque ex ore Loquelas
Funde, petens placidam blanda Dulcedine Pacem.
Aurea sic Vobis æterno Gaudia cursu
Succedant: folium fusæ claro Ordine circum
Intemerata *Themis*, Pietas, & Regia Virtus
Invigilent; populosque in sæcula longa Beatos
Consiliis regat AUGUSTUS; *Tu* Moribus ornes.

Gul. Lyttleton Baronetti Filius
Sup. Ord. Commens. ex Æde Christi.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

SIC fic potentem fuscipit Hospitem
Infida Tellus? fic Gremio foveat,
Qui Regna demisit *Britannum*,
Ut patrios coleret *Penates*?
Ergo Furorem perdomuit Maris,
Ventique sævas non timuit Minas?
Ergone *Neptunus* per Undas
Ad Patriam toties revexit?
O! qui beato raptus ab Otio
Sceptrum capeffis, non Patriæ memor
Affueſce Régis, nec *Sicambri*
Rege ſuo viduent *Britannos*.
Vides, ut Urbes, maxime **PRINCIPUM**,
Læte Favorem ſollicitant tuum,
Et Vota quam plenis Honorum
Muneribus cumulant *Britanni*?
Vides, ut Orbis *Te* vocat Arbitrum,
Summiſque primum Conſiliis Ducem,
Europa quam credit lubenter
Fata Tua trutinanda Dextra?
Vides, *Iberi* quam trepidant Duces,
Victique *Calpes* Mœnia deferunt?
Te *Belga*, Te *Gallus* ſalutat
Præſidium, Dominumque Rerum.
Quid *Marte* poſſes *Flandria* prædicet,
Et *Aldenardum* Sanguine turgidum:
Agnoscat, ut *Gallos* metendo
Stravit Humum metuendus Heros.
Quid Pace poſſis, *Anglia* ſentiat;
Cuſtode Rerum *Te*, redeat Pudor,
Claudatur & *Janus*, reſurgat
Imperium, revocentur Artes.
Fallorne, Votum **CÆSAR** an audiit?
Rident Sorores, reſpicit indigas
AUGUSTUS Artes, & frequenti
Munere conciliat *Camœnas*.

Guil. Derham A. B.
Coll. D. Joh. Bapt. Socius.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

ERgone Coelis, Optime PRINCIPUM,
Frustra supinas attulimus Manus!
Ergone Nil, GEORGI, Tuorum,
Nocte Die repetita, Vota!
Vifisque Noctis Regna silentia
Immixtus Umbris? Heu! iterum *Anglicæ*
Reponet Oræ nulla Navis,
Nulla suis Dominum reducet?
Sacrum Caput, *Germania*, PRINCIPEM
Remitte salvum. Hac Lege *Britannia*;
Sic illa, Sic, Tellus, Amatam
Credidit, O male fida, REGEM.
Nefas! suorum Maximus Hostium
Qui Terror olim per medias Neces
Securus ibat, mille spargens
Vulnera, deproperansque Fatum
Nulli fugandum; Cui Rabies fera
Belli pepercit, nec licuit mori
Pro Patria; jam tandem inertis
Victima succubuitne Morbi?
At dum dolentis Cura *Britanniæ*
Plenis Honorum Muneribus tuum
Ornat Sepulchrum, dedicatque
Saxa brevi peritura fato;
Æternat en! Te, sæcla per omnia,
Non usitatis nec levibus Modis;
Pompamque deflentis *Camœnæ*
Grata parat *Rhedycina* tristem!
Te tota feris tradere posteris
Fervet Juventus: Quin positam Senes
Chelyn, laborantes in Uno,
Accipiunt, revocantque *Musam*.
Hic, Arte pollens, Te loquitur Virum,
Quem prodigum Vitæ, & facilem Mori,
Per Damna, per Cædes, per Ignes,
Egit amor studiumque Belli.
Dum Te Tuorum, Te Patriæ Patrem
Recenset alter carmine, spiritum
Donare functis efficaci, &
Innumeris potiore Signis.

Quod

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Quod perlegentes, GEORGIUS, inquier
Seri Nepotes, quam fuit horrido
In *Marte* clarus! clarus Idem
Pacificæ studiis *Minervæ*!
O hæc Potestas, O eadem meæ
Si Vis *Camænæ*! Sed properat mori,
Sed Facta Regum hæc *Musa* nescit
Perpetuo celebrare Versu.
At mane Ademptum cur dolet *Anglia*?
Deum laceffens, vespere cur dolet?
Quid grande Tutamen reposcunt
Sollicitis tria Regna Votis?
Heu frustra! Inani Sanguis Imagini
Redire nescit; nec miseræ Preces
Vitam elaborabunt; fugatam
Nec lachrymæ revocare norunt.
O Quis, Quis ergo jam viduis feret
Solamen Anglis? Cui dabitur tuæ
Jam cura Gentis? Quisve *Iberum*
Proteret exitio rebellem?
En! En! paternis fulget honoribus,
Virtute magnum quam referens PATREM!
Ille, Ille lapsuram Coronam
Suscipit, Imperiique Molem.
Minora sic quum perpetuis *Atlas*
Subducit æger colla Laboribus,
Mundique nutat Machina ingens,
Et trepidat similis ruenti;
Alter vicissim Brachia pendulo
Supponit Axi cedere nescia;
Tutumque se jactat, recumbens
Herculeis Humeris, *Olympus*.

Tho. Brewster,
Coll. Div. Jo. Bap. Socius.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Carmen Persicum Tetraasticum.

بنام یزدن بخشایند و بخشایشگر
مهرمان داندگر
آه هر دم مرده است ملک انگلستان
جرجیس شاهنشاه ایل غازی
شاه مردان و امیر مومنان
دین فرور و ایمان جامی
رخنه دین برزکی است
مرکی شاهان دین پناه
کز قروع رای ایشان هست
مثلا روشن مهر و ماه
قاما چون دین دارن بدین
ار برزکی فصلش در گذر
در خر کوشش کریم دهن
اجرت ویزن آخرت داندگر
و تو ای سلطان جرجیس دوزم
ای عالی دین خوش بیا ساز
ای جان پدر وارت باس
با دشاط و عز دل و ناز
گیر ملک غایت از عدل
پدرت بهادر عالمگیر
چون زراعتها و دستاها
آب سمر شده گان ربان بهار
انگر راضی بکلا بتقدیر
حق و حکم بخشایند و خدایند
بمابی از در دل دروان دل
از غمناکی راحت زارش دوا
بالا رو مرکب فتح و ظفر
بشهر لندرس و کمن شوار
جالس باش بسریر فخر و هنر
وار فیوضات الهی گیر ادوار
پادشاه که در علم و دانش
سلطنتی خود را حاصل شون

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

دیهست ممکن تا ابد کان
وچندان سلطنت زایل شود،
هرکه بمملکتش دیشیند
از همه بدان امان شود
دایما متوطن در خانه امن
وامان بی خوف ساکن شود،
ای جرجیس نام تو شهریار
ای خوشا نام کم کریم
عمرت باشد دراز و سرور
تا قیامت بادا مقیم،

Johannes Gagnier A. M.

אשיר שיר על מלך א"ם
שוכן בית גדול אלהים
אתן כבוד גם תפארת
אשיר מעוז אשיר זרת
גורגיס אדון חמים
אשריק נא בשמים
אשרי איש גורלו בגוים
אשר לבנד מאלהים
מלכי ארץ בעו שפטים
שמעו אמרי טוב אלהים
מפי אסף אמר עליון
תמותו כאדם אביון:

*Johan. Pettingal,
è Coll. Jesu.*

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

DIVÆ Sorores, quas colit *Isidis*
Amata *Phæbo* Turba, GEORGIUM
Si quando cum vobis solemus
Non humili celebrare cantu
Cœlo inferentes; flebilibus modis
Jam ferte caro munera Principi,
Qui nunc ad umbras, multa regnis
Pollicitus meliora, tendit.
Frustra cruento *Marte Britannia*
Caret, perempto *Te* super integrat
Novas querelas, negligitque
Impatiens, Tua dona, Pacem.
Quin forte felix *Tu* patrio solo
Reddis supremum Spiritum, & in finus
Fratris gementis provolutus
Das animam placido sopori.
Ac sicut ingens gloria Montium
Terrorque Cervus, non secus occidis,
Illic recumbens unde cursus
Heu! celeres nimis ordinasti.
Magnam doloris materiam dares,
Ni corruenti par *Tibi* FILIUS
Succederet regno, PATRISQUE
Auspiciis regeret *Britannos*
Tutela præsens. O super *Anglia*
Faustos labores Numen amicus
Secundet! En! Prolem feracem
Ut Placido CAROLINA vultu
Ostentet: Æquans *Te*, Genetrix Deum,
Stipata quando Cœlicolum Choro
Natos recenset, quotquot usquam
Ambrosiis dapibus fruuntur.
Non illa magni conjugis immemor,
Amore dulci quolibet efficax
Mollire curas, arduumque
Imperii relevare pondus.

Hen. Harpur Arm. Joh. Harpur Baronetti
Fil. nat. max. è Coll. Æn. Nas. Sup. Ord. Com.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

QUIS Pacis inter gaudia redditæ
Contristat orbem sollicitum Dolor?

Quid plorat innectens Olivæ

Anglia funereas cupressus?

Extincta Solis lumina Regii,

Raptumque luget cum Domino Patrem.

De Gente nunc primum *Britanna*

Insolitos ciet Ille questus.

Ergon' salutis prodige publicæ,

GEORGI, sepulchrum nos fugiens petis?

Sic *Te* redonavere Regnis

Fata Tuis patrioque cœlo?

Virtute partæ jam propera manu

Æternitatis munera præripis?

Currumque demissis habenis

Deferis heu! medio in triumpho?

Belli potentem sensit *Iberia*,

Pacisque, CÆSAR, *Te* tulit Arbitrum;

Et parte plus justa relinquens

Imperio pelagi recessit.

Suffecit hostes vincere cæteros

Vel Dextra, GEORGI, vel Pietas Tua:

Qui solus invictus manebat,

Invidiam, nece vincis, hostem.

Quin ista REGI, Musa, superstiti

(Timenda vivis) ne noceat; Caput

Defende præsens fronde sacra,

Pieriaque hedera coronas.

Brooke Bridges Bar. Fil.

Sup. Ord. Commens. ex Æde Christi.

Qualiter excidium infandum, subitæque ruinæ
Securos *Troas*, nec quicquam triste timentes

Presserunt; una cum Regem nocte peremptum

Aspicerent, imis eversaque *Pergama* muris:

Taliter ingeminant luctus, tua funera, GEORGI,

Dum *Britones* fidi memorant, inopinaque fata.

Testor *Neptunum*, & vos cætera Numina ponti

Nereidumque choros; procurvo in littore stantes

Angli pro reditu incolumi quot vota ferebant,

L

Quosve

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Quosve dabant gemitus; tanti vix otia pacis
Credentes, dominum absentem ut tria regna querantur.
Atqui jampridem satis est *Tibi*, maxime PRINCEPS,
Communi toties pro libertate ruisse
In *Martem* dubium, satis evasisse tot hostes
Invisos: rursus caput objectare periclis
Sacrum vis animi jubet? *Europæque* saluti
Prospiciens, atros fluctus & longa viarum
Tœdia perferre? ut tuteris legibus æquis
Orbem pacatum, & cogas in fœdera Reges.
At populi miseri quæ jam solatia fument?
Nam neque te vivum aspiciunt, neque funere merso
Munera ferre datur, tumulumque ornare recentem:
Amissum Regem frustra gens fida requirit,
Triste ministerium solvens, frustra omnia circum
Lamentis implentur; abijt tua dulcis imago
Interea, & longe *Britonum* disjungitur oris.
Sic olim attonita & magno concussa dolore
Quærebat raptum pubes *Romana Quirinum*,
Ille autem flentes multo miseratus amore,
Et nitidum miratus iter, super æthera fertur.

Hen. Tuite Arm. *Jos. Tuite* Baronetti Filius unicus
Coll. Æn. Naf. Superioris ordinis Commensalis.

FRustra superbi muneribus tuis,
Fortuna, Criftam tollimus arduam:
Natura, nequicquam insolenti
Evehimus tua dona fastu.
Heu! mortis ictum nulla peritia
Vitet, repellat nulla potentia;
Nil Lingua posset vel *Platonis*,
Nil valeat tua Dextra, *Cæsar*.
Dilecte GEORGI, nec *Tibi* profuit
Mens apta bello, pacis & artibus
Parata, Virtutumve textit
Ista cohors numerosa vitam.
Sed *Tu* sepultis patribus addite,
Imple catervam mortis, & ultimum
Inclusus urna jam soporem
Inter avos atavosque dormis.

At-

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Atque urna tandem Reliquias Viri
Ingentis, Urna hæc parvula mortuum
Heroa totum jam capit, quem
Vix caperent tria regna Vivum.
O magne PRINCEPS, limitibus tua
Nedum tam iniquis Gloria clauditur
Constricta, nec qua corpus, ista
Obruitur tibi Nomen urna.
Fama evagatur libera vinculis,
Vel qua corusco Decolor *India*
Torretur igni, quaque friget
Perpetuis Nova *Zembla* brumis.
Te quisque plenis tollit honoribus,
Fastosque volvens ordine splendidos,
Miratur immensos labores,
Attonitus tua gesta laudat.
Vitam intuenti sed mihi nobilem
Pars nulla famæ clarior emicat,
Quam quod *Britannum* *Hærede* tanto
Imperium moriens beasti.
Ut gaudeas morte in media licet,
Post ipsa jam vel fata superbiens;
Relicta cum gestet PARENTIS
Tam similis *Tibi* sceptrâ NATUS.

Gulielmus Wickham Armiger
Nov. Coll. Superioris Ordinis Comm.

Qualis populea cantat Philomela sub umbra,
Vexatum pectus senti reclinis acuto:
Infixum Illa simul sentit cruciata dolorem,
Mille simul varians vocis discrimina, ludit
Carmine in Ambrosio nemorum suavissima Syren:
Augustos Manes urget *Rhedycina* querelis
Ægra piis, CÆSAR, *Tibi* cum gratulata paternum
Plaudit ovans solium, & triplicis fastigia Regni.
Dum læto à ripis idem Clamore resultat
Isis, & æquoreas lacrymis petit auctior undas.
Egregias laudes & Regis facta Patroni
Inclyta Sermonis tot *Musa* coloribus ardet
Vestire, Ille dedit quot amico munere: *Gallos*
Narrare attonitos, & terga fugacia dantes
Diva cupit, Capiti infido demptamque Tiaram;

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Et duo rapta manu Lunato ex hoste Trophæa.
Vel si torva nimis *Bellona*, efferre benignis
Fulgentem imperiis vellet, compagibus arctis
Claudentem Belli Portas, jam seque suosque,
Pacatumque regentem æquis virtutibus Orbem.
Igneus at Cui tam vigor, & cœlestia prendens
Spiritus, ut tantos cum laude assurgat in ausus?
Quisnam Eques hærebit, dum luxuriatur in æquor
Pegasus immensum, dignus cui terga frementi
Mæonides premat, aut similis *Popæus Homeri*?

At frustra optaret REGI accumulare canendo
Musa decus studiosa, novos adnectere honores
Nec GEORGI poterit capiti *Parnassia* Laurus;
Conscia fat Virtus fert altum, & Sidera raptim
Ad sua surgit opis doctæ non indigus Heros.

Cum Superis mistus nunc per concessa Diei
Incedit spatia æterni, ardentesque Popellos,
Et strepitum Aulæ pedibus subjecit avaræ.
Nunc ad Te & tua, magne HÆRES, consulta reflectit
Ambrosio Genitor perfusus Lumine ocellos.
Conscius Ille videt quid cæco corde Minister
Cogitat, intuitus quid turpe, quid utile suadet.
Produntur levia Officii mendacia ficti,
Nubila & egregii Zeli prætenta Lucello.

Apparent diræ Fraudes, inimicaque Scepbris
Ambitio, Cædesque, Animæ secreta Supellex. [mumq;

Sit memor usque Tui, PRINCEPS! *Tibi* mentem ani-
Cœlestem inspiret præsens, & honesta legentem.
Participi auxilio moneat, ducatque paratum
Parcere Subjectis, & debellare Superbos.

Tum quamvis emptor cladis pretiosus *Iberus*
In furias bellumque ruat; folioque superbus
Germano foedus pangat lucro atque recidat;
Anglia felices agitabit læta Triumphos,
Secura hostilis ferri Gens aurea surget
Vindice sub Nato illustri, nec egena Parentis.

Sic ubi opem tuleras *Ariadne*, *Bacche*, relictæ
Amplexusque tuos, haud ultra *Thesea* clamat,
Nec tremit Illa Tigrem, nec hiantem immane Leonem:
Ætherea afflantem gremio solatia Divum
Suspiciens tenet, & roseo immortalia Nympha
Bafia ab ore bibit, totum spirantia Cœlum.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

ISI, Tibi si Turba facras *Parnassia* ripas
Incolat, & *Lycium* delectent flumina Vatem,
Adfis ferali frontem velata Cupresso,
Adfis, extremumque mihi concede laborem.
Sic Tibi late errent semper tua flumina, semper
Inter arundineos laurus tibi serpat honores.

Leniter ex imo, Dea, gurgite leniter audi.
Nam Tua Te *Rhedycina* vocans blandasque sorores
Sollicitat sacris manibus miscere salubres
Dictamni succos & odoriferam Panacæam,
Quæ Tibi per virides exsurgit plurima ripas.
Ægra vocat *Rhedycina*: ingens cui pectore fixum
Vulnus hiat, vestra solum medicabile cura.
Scilicet huic rerum columnæque decusque suarum
Crudeles nimium rapuerunt CÆSARA Parcæ,
Quem lacrymis perfusa genas faciemque decoram,
Quem veniente die, quem decedente requirit.

Leniter ex imo, Dea, gurgite leniter audi.
Non his solennes lugens *Rhedycina* diebus
Instituit pompas, non fervidus ardor honestam
Extimulat sobolem, raptatve ad magna: Tabellæ
Cessant *Socraticæ* lucem dispendere, cessant
Jam defueta diu *Demosthenis* arma moveri,
Et tacito mussat Diva ipsa Scientia luctu.

Leniter ex imo, Dea, gurgite leniter audi.
CÆSARE defuncto vestræ languescere Musæ
Incipiunt, Pubisque animos ad carmina fuetos
Non solitis curant flammis accendere; at Illa
Flebile labentem *Cherwelli* tristis ad Amnem
Effundit planctus, plangenti obmurmurat Amnis.

Leniter ex imo, Dea, gurgite leniter audi.
Quis tamen insolitus sonus & lætabile murmur
Impellunt aures? lævum intonat; audio: tandem
Arridet precibus cœlum, & pia vota coronat;
Alter CÆSAR adest, & adest, vox una resultat.

Leniter ex imo Dea gurgite leniter audit.
Quanta Illi pietas! qui sacræ frontis honores!
Divinam agnosco formam, vultusque fereni
Blanditias non indecores: ut! ut! ora tueri
Herois juvat, atque oculos lassare videndo.
O cari juvenes! manibus date lilia plenis,

M

Nec-

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Nectite purpureos flores, murisque corollas
Festivis aptate novas, pictosque Tapetas.
Alter CÆSAR adest, & adest, vox una resultat.
Leniter ex imo Dea gurgite leniter audit.
Deponas tandem Mater *Rhedycina* querelas,
Jam lætum resonant vocalia plectra, lyræque,
Jam redeunt Artes, redeunt jam Carmina *Musis*.
CÆSAR, noster amor, *Rhedycinae* carmina curat.
Leniter ex imo Dea gurgite leniter audit.
Pandite nunc iterum Augusti spatia ampla Theatri,
Dilecti *Oxonidae*, ramisque virentis Olivæ
Sublimes decorate trabes, nitidumque lacunar.
Carmina nec nobis, vobis neque laurea desit.
Alter CÆSAR adest, & adest, vox una resultat.
CÆSAR, noster amor, *Rhedycinae* Carmina curat.
Leniter ex imo Dea gurgite leniter audit.

Edyardus Cope Hopton,

Sup. Ord. Commens. Ex Æde Christi.

HEU! Quæ *Britannis* invida præripit
Fortuna sævo funere PRINCEPEM,
Promissa linquentem Trophæa
Et triplicis Diadema Regni?
Perit! perit! per Quem stetit *Albion*
Horrenda late Gentibus ultimis,
Per quem Otium & Victrice Lauro
Pax redimita beavit *Anglos*.
Frustra Procellas per Freta *Belgica*
Ventosque *Nereus* obruit Otio,
Heroa nequicquam reponit
Finibus incolumem *Batavis*;
Furor pepercit cui Maris, amplius
Redire non dat Terra malignior;
Lugentque *Germano* invidentes
Angligenæ Cineres Sepulchro.
Tanti Doloris Nuncia ne volet
Iberum ad Arces Fama, superbiant
Ne Barbaræ *Hispanum* Phalanges
Angliacæ sonitu Ruinæ.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Cur vero inani Carmine tam Sacros
Manes laceffis, *Musa*, nimis pia?
Ille, Ille non ingratus Hospes
Jam Superos micat inter Ignes.
Præfens quietis Ordinibus Deum
Æterna ducit Pocula Nectaris;
Suisque adhuc clemens *Britannæ*
Desuper invigilat Saluti.
Tu Spes labantis *Tu* Decus Imperi,
O Digna tanto Progenies Patre,
Benignior quæ Parca defert,
Auspicio cape Sceptra fausto.
Orbi Incubantem Sole fuges novo
Nubem Doloris, Fataque pendula
Firmes *Britannum*; Jam beatos
Conspicor ire Dies, tuique
Diffusa Regni effulgere Gaudia;
Jam jam fatetur *Te* Maris Arbitrum,
Quicumque *Cantabrum* fatigat
Hesperia Pelagus Carina.
Jam Fata PATRIS definit *Albion*
Plorare; digno dum Pia GEORGII
In FILIO Virtus renascens
Angliacam regit æqua Gentem.

Rich. Haydon,
Coll. Ball. Comm.

ERGO non reducem posthac Gens læta videbit
BRUNSVICUM, aut tutus populo plaudente receptus
Inferet in densam sese sublimior Aulam?
Sollicitum Pacis studiis ac sæcla quæta
Orbi *Europæo* meditantem, Terra *Britannis*
Vix Heroa suis charum divellier ulnis
Annuit, ah! nil tale timens, tardeque fluentes
Promissi incassum reditus spe decipit horas.
Occidis heu, CÆSAR! Tibi nec tua plurima Virtus,
Bini neve preces populi, Pietasque tuorum,
Interitum avertunt, & inexorabile fatum?
Exigua Magnus jam contabescit in Urna
GEORGIUS? Ah! quantum, quantum mutatur ab illo

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Qui vindex Divum, fraudes illufit inanes,
Audax *Roma*, tuas; aut vitæ prodigus almæ,
Lunatas acies victrici Fulmine fudit!
Te Duce Libertas viguit, nec territat ulla.
Servitii facies *Anglos*, non Sceptra fevera,
Fulmina nec facri formidant fæva Tyranni.

Sed novus affurgit, quem frons veneranda fatetur
AUGUSTUM — fic ille oculos, fic ora ferebat
Cæfareus — paulum curæ deferbuit æftus,
Spes renovata fubit, circum præcordia ludens
Suaviter, & fævas Fatorum temperat iras.
At fpargam tumulo flores, cape dona tuorum
Extrema; en! virides lachrymis vegetare coronas
Pierides properant, Heroum adfcripte quietis
Ordinibus, GEORGI, HENRICIS CAROLISQUE Beatis.

Tu tamen O noftris debes quæ Puppis arenis
Regem, ne vacua *Angliacis* allabere terris,
Quin repares damnum referens dilecta *Nepotem*.
Adfis O FREDERICE favens; en! carbafa ventis
Plena tument, lætoque vocant clamore *Britanni*.
Agnosco Puerum; en! qualis Juvenilibus annis.
Infita Majeftas, quam mollis gratia vultu
Spirat amabiliter: Regni fpes altera magni,
Dulcis ad amplexus *Te* Formofiffima NATUM
Invitat REGINA Parens, Pietate locoque
Insignis pariter, non uno nomine Princeps.

Aspice quam mitis Leges ac Jura reponit
Anglis, ut reliquum premit Imperiofior Orbem
Invictus Genitor! fama tremefactus *Iberus*,
Et notas metuens vires jam *Rhenus*, ab illo
Horrentes, certi expectant Oracula fati,
Martis feu volet ille fores aperire cruentas,
Seu nutu illius læta Discordia terra
Cefferit. En! ævum CÆSAR splendere ferenum
Imperat, ac gemini redeunt Commercia Mundi.
Incolumis toto decurrit Navita ponto,
Et Gentes niveis Pax circum amplectitur alis.

Tu Patris Auspiciis, teneris imbutus ab annis,
Virtutem perdisce, Puer, verosque Labores.
Ingredere, & curis jam nunc te affuefce coronæ,
Exemplo felix, longoque instructior usu,
Serius accedas rerum Moderator habenis.

51

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

QUA, juxta irriguas *Thamesini* Fluminis undas,
Regia sublimi se *Hamtonia* vertice tollit,
Ingentes curas altumque *Britannia* Vulnus
Ægro corde fovet; ter guttis grandibus ora
Humectat, linguam ter verba dolore relinquunt;
Non par mœrori vox est; at pectore tandem
Hæc promptit lamenta piis singultibus imo.
Te, GEORGI, clementem animi, justique tenacem
Ut vidi! sed jam video non amplius ora.

Olim qualis eras peteres quum littora primus
Hæc mea? Qualis eras quum longo examine Cives
Acciperent REGEM, quum prudens sceptrâ *Britanna*
Gessisti, pacem dans Orbi, jura Popello?
Qualis eras! Qualis sed funere raptus acerbo
Nunc tumulum defunctus adis! nunc umbra, cadaver.

His lugens mœstis late loca questibus implet,
Et graviter mixtos suspirat amore dolores.

Interea *Thamesis* placidum caput extulit unda
Dulce fluens, mollique effundens gaudia rivo
Leniit his dictis animos, & pectora mulsit.

Siste parum questus; En! jam nova gaudia surgunt:
Omne felici solium, major PATRE, PATRIS
FILIUS ascendit; gaudentibus imperat *Anglis*,
Imperioque beat, Vulgi dum temperat iras
Discordes, Populum dum vinculo amoris in unum
Connectit, fidi fiunt spectando Rebelles,
Et facili parent regno, REGEMQUE fatentur.

Regalis lateri accumbit CAROLINA Mariti,
Augusta imperii consors simul, atque cubilis,
Dimidiumque animæ, & fessæ solatia Mentis;
Et Prolis studiosa Parens, & nescia flecti
In vitium, mitis Princeps, fidissima Conjux.
Quam bene conveniunt, & in una sede morantur
Majestas & Amor! circum pulchra errat Amorum
Tota cohors, molli splendescit Gratia vultu,
Atque decens illibatos Pudor afflat honores.
Justitia exornat semper, Clementia semper,
Et Pietas simplex, pura & reverentia Cœli,
Relligionis honos, & nescia fallere vita.

Conjuge Felices ambo! Prole ambo beati!
Innumeros spondes, præcox FREDERICE, triumphos;

N

Innu-

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Innumera *Angligenis* GULIELMUS gaudia præbet.
Quin & fæmineam prolem sua Fama manebit;
Præsentit pompam exultans mea ripa futuram.
O quanta his Terris assurgit Gloria! vestra
Progenies dum sceptrâ gerunt divina *Britannum*,
Et nati natorum, & qui nascentur ab illis.
His Numen sine fine dedit, sine limite Regnum,
Nec Deus his metas rerum, nec tempora fixit.

Hæc *Thamesis*: medioque caput sub flumine merfit.
Subridet suavi lætata *Britannia* vultu,
Spumantes Undæ reddunt lætabile murmur,
Plaudenti fremitu tremulusque remurmurat Æther.

Johannes Husband A. B. è Coll. Pemb. Schol.

AUGUSTE PRINCEPS, si *Tibi* paululum
Indulget oti cura *Britanniæ*,

Evolve laudes, queis Patroni

Exequias celebrare certat

Togata pubes; O numeros cape

Sanctique luctus debita munera,

Parentis Umbræ quæ fideli

Officio *Rhedycina* solvit.

Hic cantet alti consilii ducem,

Qua fraude, *Rheni* flumine, *Gallicas*

BRUNSVICUS elusit catervas

Egregius sine clade victor.

Describat alter non bene prodigum

Heroa vitæ, vel memori notet

Trophæa versu, quotquot olim

Per medias tulit ense cædes

Pater triumphans; cum *Austriacus* fenex

Pene imminentis succubuit gravi

Metu ruinæ, cum *Viennæ*

Turca ferox tremefecit arces.

Sed cura tangit me super omnia,

Qua *Te* futuri REX pius imperi

Ad Jura finxit, five Belli

Dura magis vel amœna Pacis

Res nostra poscat: tempore postero

Cavens *Britannis*, ut, spoliis satur

Cum lætus ad sedes beatas

Tendat iter patriumque cœlum

Af.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Affectet, *Anglus* repperiat parem
Cui tradat ingens arbitrium maris,
Quem tota mox *Europa* supplex
Compositis veneretur armis;
Qui rupta ferro foedera Vindicet
Læsasque gentes; qui populum manu
Leni gubernet, semper æquæ
Legis amans, Fideique Custos.

Joh. Tracy, Sup. Ord. Comment.

è Coll. Nov.

O Quæ longa tibi spondebas gaudia, pacem
Perpetuam, & certos sopito *Marte* triumphos,
Materiam lætæ per sæcula fera Camœnæ!
O nimium fudo confisa *Britannia* cœlo,
Indue lugentis vestem, proscinde decoros
Crines, percussum resonet tibi pectus honestis
Ictibus, immundoque in pulvere mœsta reponas
Neglectos artus & membra absumpta dolore.

Ecce! salus extincta tua est, Decus occidit ingens,
Ille, decus *Britonum*, sub quo tua gloria in altum
Nuper se aspirans evexerit, altius autem
Evectione fuit, nisi sacræ stamina vitæ
Fata abruptissent, nisi mortis dura potestas
Languida in æternam clausisset lumina noctem.

Et quid profuerit tandem, O miserande, capaci
Tot curas agitalle animo, tot corde sub alto
Prælia concepisse, gravem cum nuper *Iberis*
Cladem intentares, cum toto pectore *Martem*
Spirares violentus — & O si longior esset
Vita tibi concessa, infando *Hispania* luctu
Nunc gemeret, bello dum quid tua dextera posset,
Senferat, — O quanto spumaret sanguine *Bætis*,
Inque mare exundans quam largo irrumperet amne!

Ast aliter Cœlo visum est: *Tu* raptus acerba
Interea occumbis fati vi, — Vinceris ipse,
Non vincis — capitique tuo jam mœsta cupressus
Pro lauro intexta est, pro læto ducta Triumpho
Lugubris *Tibi* pompa atque atri funeris ordo.
Atque hæc suprema est ævi *Tibi* linea? vitæ
Hic finis? — mœstis PRINCEPS deflende *Britannis*,

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

O! semper deflende, O! chari nominis Umbra,
Siccine nos linqvis? *Batavis* ita missus ab oris,
Exoptate, venis? post tanta pericula rerum,
Hine tui reditus, expectatique triumphi?
O GEORGI, non hæc dederas promissa fideli
Discedens genti, cum nuper inhæserit arcto
Amplexu *Tibi* juncta, vale cum voce trementi
Extremum, miserande, vale *Tibi* dixerit, imo
Corde gemens, lachrymisque simul suffusa decoris.
Et quis nunc vestris possit succurrere Regnis?
Quis sceptrum exornet, rerumque peritus habenas
Imperii fleat? — nostræ O spes altera gentis,
Ad *Te* confugimus, Domus inclinata recumbit
In *Te* tota domus, tibi Gens innititur omnis,
Inque tuum gremium trepidans accurrit, ut Infans
Profilit ad matrem, atque ulnis pavefactus inhæret.
Regna *Tibi* natus, meritis *Tibi* debita, scepro
Tu patrio, pariter patriis virtutibus *Hæres*.
O Felix igitur solium conscende *Britannum*,
Erige res lapsas, præsentem occurre ruinæ,
Extincto Patri, & curis succede paternis.
Dum *Tu* sceptrum geris, non Patre carebimus, in *Te*
Credemus vixisse iterum, dum viribus æquis
Sustineas molem imperii, & nova pondera rerum.

Sic cum *Parthorum* meditans de gente trophæa
Atque erepta patri suspendere signa *Quirino*
Occubuit, patrioque accessit Numen *Olympo*
Julius; imperii faciles tractavit habenas
Augustus, famæque ac magni nominis hæres,
Impositum tulit Urbis onus, validusque levavit
Fataque fortunæque, atque altæ mœnia *Romæ*.
Signa *Jovi* dedit illa, tuos *Cleopatra* furores
Contudit, ambigui portas & limina *Jani*
Obdidit, & totum misit sub legibus Orbem.

Robertus Tracy Sup. Ord. Com.

è Coll. Nov.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

QUID, *Musa*, tendis solvere Manibus
Curæ loquacis Munia Regiis?
Ærumna, quæ major misellis
Verficulis, filuisse debet.
Non si Poetam callida *Thracium*
Canendo vincas, & *Stygium Jovem*
Vinces, ut à Campis petenti
Elysiis pretiosiore
Umbram remittat. Liber ab improba
Amante Sceptrum sollicitudine,
Martisque lethali Tumultu,
Otia semper habebit Heros;
Magni beatus qualia Spiritus
Sentit WILHELMI: desine inanium
Tandem Querelarum; nec acri
Posce Animam reducem Labori.
Acerba Belli fat tulit Horridus;
Sua Quietem fat dedit *Angliæ*
Infomnia; Laurusque Frontem
Circumiit fatis, ac Oliva.
Nec fit timori, quæ nova cogitent
Parum colentes Fœdera *Teutones*,
Gravesque *Iberi*, Barbarique,
Russia quos aluit nivalis:
Alter Parenti GEORGIUS æmulus
Puppi residens, imperiosius
Compescet Æquor, nec Carinam
Ludibrium finet esse Ventis.
Auras faventes, tutaque Cœrula
Sperate, Nautæ; propitium Patris
En! vester illustrare Cœlos
Suspiciet *Palinurus* Astrum.

P. Zinzan A. B.

Coll. Magd. Dem.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

JAM lachrymæ cessent, importunique doloris
Esto modus, poscunt alios nascentia cantus
Regna, & festivo celebrari carmine CÆSAR.
Huic patrias supplere vices, sceptroque potiri
Auspicio meliore datum est; Hic fœdere certo
Inferas gentes, atque horrida bella minantes
Vinciet, & populo dabit otia grata *Britanno*.

Oceano veluti lato cum sæva coorta est
Tempestas, magnoque agitur murmure pontus,
Dum nautæ attoniti trepidant, en! fidus amicum
Exoritur, tumidosque facit subsidere fluctus:
Ponitur inde metus, tutumque per æquora puppis
Carpit iter, ventoque volans dat vela secundo.

Auspiciis freti tantis ac numine Divum
Publica certatim testantur gaudia cives:
Jam ludos celebrant festos, REGIQUE salutem
Optantes clamore pio cœlum undique complent,
Insolitosque agitant vultuque & voce triumphos.
Vix magis effuso fremuisse, *Britannia*, plausu
Visa fuisti olim, cum portum CAROLUS intrans
Jura, Deosque tuos, libertatemque reduxit.

Dii, quibus Anglorum res curæ, hæc rite secudent
Omina, successuque beent nascentia regna.
Non furor hostilis nostram, non civicus ardor
Lætitiâ violet, non hæc Fanatica Turba
(Turba gravis paci, Regumque inimica quieti)
Gaudia rumpat; at in longum durabilis ævum
Regibus esto quies, populo pax læta *Britanno*.

Henricus Wilhelmus Berkeley
è Coll. Linc. Socio. Comm.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

O Umbra, læto quæ Superum choro
Immista, cognatas animas vides
Regum *Britannorum*, inclytique
Alloquio frueris *WILHELM*I:
En! ut fideli *Te Oxonidæ* Tui
Versu reposcunt! ut focios simul
Fletus remiscant, irrigantque
Pierides cinerem calentem!
At si valerent quid *Britonum* preces;
Si vota; junctæ tot querimoniam
Si fata lenirent, moramque
Injicerent animæ fugaci;
Non tam *Camænis* materiem dares
Nostris acerbam; sed reduci *Tibi*
Votiva grate dona agentes
Pacificos canerent Triumphos.
At non filebunt immemores *Tui*;
Lugubre passim præcipient Melos
Plene sonantes, posterisque
Carminibus non humili sacrabunt
Moreque Virtutesque Tuas, *PATER*.
Quantas dedisti prima acie ferox
Impune strages; quot Trophæa
Sanguinei monumenta *Martis*
Solutus reportasti; Hæc melius pio
Amore victi atque officio *Tibi*,
Quos in futuri spem fovebas,
Historici celebrare sument.
Hinc luctuosos sed *Britonas* Tuos
Solare; tanti quod *Patris* æmulus
Succedit *HÆRES*, qui caducum
Moribus assimilet *Parentem*:
Tutela nostris rebus amabilis,
Qui gentem avitam vi Patria reget,
Atque affluenti fundet ævo
Munera lætitiæque Pacis.

Capel Hanbury

Sup. Ord. Comm. ex Æde Christi.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

DUM Vates inopina dolent tua funera, REGUM
Maxime, dum tristi Versu tua fata queruntur,
Et frustra ingentis fari Tormenta doloris
Contendunt; Ego marmoreum decorare sepulchrum
Victrici lauro optarem, & dispergere flores
Purpureos; vellem manibus dare lilia plenis
Mixta Rosis, sed non hæc munera vana requiris.
Si responderet Votis, mea Musa triumphos
Illustres caneret; fuerit concessa *Maronis*
Vis divina mihi, sublimi pingere versu
Aggrederer, quali vexaret *Marte* Phalanges
Lunatas, latam *Turcis* dans undique Stragem.
Non aliter quam cum rapidus devolvitur *Ister*,
Cum furit, immani & vasto se murmure tollit,
Diluvium horrendam cultis minitatur & agris.
Armis quid potuit didicerunt nuper *Iberi*,
Sensit *Germanus*, sensit perterritus Orbis.
At dum terribili quassavit fulmine Gentes,
Illustrem invadit subito mors nescia flecti
Heroem, vincitque, alio non hoste domandum.
Inclyte REX, lugent queruli dum fata *Britanni*,
Te maris & Terræ Dominum ereptumque requirunt;
Festivo celebrant forsan tua funera plausu
Stringenda Officiis atrox *Germania* nullis,
Atque armis concussa tuis *Hispania*: Gentes
At caveant misere insolita dulcedine captæ,
Ni Vani constent funesta cæde Triumphi:
Namque Decus sceptri vibrat non Degener HÆRES
Patris, Pacis amans sævisque acerrimus armis,
Cui Virtusque Paterna calet, Geniusque *Britannum*.

Johannes Wilder A. M.
nuper coll. Pemb. Soc.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

O Dura nostræ Conditio Lyræ!
Quem *Musa*, Votis fida, superstitem
Dilexit, & perenniozem
Imperio voluit Patronum;
Quem, si minori fors licuit Lyræ,
Ornare Vivum carmine maluit;
Præter Dolores obligatos
Solvere nil potis est adempto!
Hinc *Musa* magni conscia Nominis
Molitur ægre Grande Negotium,
Præ mole Luctus impedita,
Officiiue tenax vicissim.
Quales futuri Primitiæ Imperi
Fulsere, Cujus frangere jam recens
Novit Rebelles, mitiorque
Parcere, Confociata Virtus!
O quale surgit Consilii Decus
Maturioris! Quæque remotior
Te Gens veretur, Vindicemque
Purpurei metuunt Tyranni.
Quicumque Mundi terminus obstitit,
Hunc Classe visis, Fluctibus Arbiter,
Mulcere præsens sævientes
Et Maris & Populi tumultus.
Pacem requirunt *Hesperiae* agmina,
Horrere Turmas docta *Britannicas*;
Ultroque, nuper fastuosi,
Fœdera sollicitant *Sicambri*.
Sin Causa belli durior obtulit,
Ipsum Cohortes *Flandria* viderat
Armis regentem, cariori
Parcere vix docilem senectæ.
Frustra sed armis cingitur horridis,
Martisque Loricam exuit æneam,
Cum fila crudeles recidant,
Triste Ministerium! Sorores.
Infida Tellus! non ita creditum
Regem perennis quæ mora distinet!
O quam severa sorte Vota
Principis & Populi refellis!

P

At

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

At fat doloris, fat querimoniae!
En! destinatum fervet adhuc Opus,
A Patre susceptos peregit
Æmula Progenies Labores.
Solamen O! des Propitius Tuis,
Nec PATRIS Umbram protinus expetas;
Propaginem ERNESTI, Tuamque
Sera diu veneretur Ætas.

*Gulielmus Wightwick A. M.
& Coll. Magd. Soc. Probat.*

A *Lcidi* sacros celebret si *Græcia* ludos;
Tristis inane *Jovi* posuit si *Creta* sepulchrum;
Cur non, nuda licet *GEORGI* desideret *Ossa*,
It passas laniata comas in funera tanta
Musa, supervacuosque libens instaurat honores
Amisso *REGI*, cui post ingentia facta
Pergenti, jam jamque animo majora paranti
Abrupit viridem Mors improvisa fenestram?
Ille autem, quanquam in media jam morte tenetur,
Non tamen oblitusve sui est, aut mente propinquam
Jam magis horrescit *Lachesis*, quam cum arma furentem
Inter, & ingentes cumulatae cædis acervos
Viderat, aut maria iratos torquentia fluctus:
Ceu Victor referens *Turcarum* e sanguine palmas,
Cum caderent lunatae *Ægeo* in littore turmae,
Protinus *Æger* agit currum; dum membra gravata
Torpor habet novus, atque oculos Stupor urget inertes;
Incerta jam mente labascens regna relicta
Cogitat, & mæstos moriens reminiscitur *Anglos*.
Interea dudum huic assueta *Britannia* curæ
Spe multa miscet magnum, minuitque dolorem,
Nec graviora timet, quam multa absentia *GEORGI*
Edocuit perferre. Illum jam sæpe Vehentem
Misit in externas Zephyris felicibus oras,
Sæpe redonatum folio, populoque volenti
Aspexit, reducemque effusa in littore *REGEM*
Lætitia ingenti, ac festo clamore recepit.
Fors & nonnulli faciunt pia Vota, Deumque,
Effusi ante aras, vana pietate fatigant
Exanimi pro *REGE*. Eheu, Vota irrita! Tanti

Depo-

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Depositi heu, Custos impar *Germania*! ludis
Sic Spem, & commisso cinerem pro REGE reponis?

Magne PARENS *Britonum*, patrio jam reddite Cœlo,
Quo mandante, fremens frustra *Mars* impius iras
Pressit, & infensi coiere in fœdera Reges,
Aspicias (animæ si qua est ea cura beatæ)
Qua pietate, Tuos quæ mallet *Musa* triumphos
Non humili cantu celebrare, & plurima fœta
Nectebat caro capiti, nunc spargere flores
Gestit, & exiguum tumulto superaddere Carmen.
Te quoque dum memori gentes cum laude revolvent,
Quæ virtus, & quanta stetit constantia menti,
Longam iusta Tui populis reverentia pacem
Firmabit, pactumque auctoris Amore manebit.
Tu, quanquam tellure relictâ fidera calcas,
Usque tuos aderis præsens tutarier *Anglos*.

Anxia sic vano quærebat *Roma* dolore
Sublatum ex oculis Regem, mox lætior aris
Provolvitur sese, Divumque in vota vocavit.

And. Stone A. B.

Ædis Christi Alumnus.

PRINCIPIBUS PRINCEPS atavis exorte *Britannis*,
Regni Sceptra atavis accipe digne Tuis.
Accipe quæ totus Procerum populique Senatus
Dat Tibi, quæ generis dat meritique decus:
Des nobis tandem mœstis solatia luctus,
Et populo jubeas lætius ire dies.
In Te spem multam, REX magne, Ecclesia ponit,
Ponit & in regno *Terra Britannia* Tuo.
Auspice Te florent Artes, Pietasque, Fidesque;
Auspice Te *Britonum* gloria prisca nitet:
Dum Tu præsidio *Musarum* protegis arces,
Dum Tu tutaris Templâ sacra Dei.
Artibus his populo felicia sæcula præstas,
Artibus his præstas prospera regna Tibi.
Arma dabunt multos Tibi fortunata triumphos,
Sed Tua, REX, Pietas plura trophæa feret.
Hæc fortes flectent *Hispanos*, illa *Britannos*;
Hæc homines superant, sed movet illa Deum.

Joh. Medley, è Coll. Linc. Socio-Comm.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

ERGO *Britannis* invida PRINCEPEM
Sæva reposcunt Fata Tyrannide?
Et Pacis intentos Triumphis
In Lacrymas Vice luctuosa
Peremptus Auctor mittit? — Inanium
Ecquis recuset Munera luctuum,
REX chare, jam primum doloris
Materiam moriendo præbens?
Secura nuper sospite CÆSARE
Tellus Pavoris nescia floruit,
Risitque tranquilla innocentes
Usque Minas, & inanis Iræ
Vanos Fragores: Quid Tibi perfidus
Ardor, *Sicamber*, vel Tibi, Fœderum
Regalis Infractor, PHILIPPE,
Profuit *Angliacas* vocasse
In Bella Vires? Sanguine Civium
Cernas tuorum Prata madentia,
Fractasque Turmas; Hæc *Britanni*
Fecimus Imperio PARENTIS.
Illustris Heros! Quanta Tibi tui
Debent *Britanni*, Quanta rependerent!
O Quanta vel Virtus mereri,
Vel potuit Pietas referre!
Sed jam fideles nil nisi Lacrymas,
Dilecte PRINCEPS, possumus! Heu Tibi
Quæ sola donari supersunt,
Quæque dari Tibi sola tædet.
Sed quis labantes Res *Britonum* fatis
Confirmet Auctor. Quis nisi GEORGIUS
Succurrat Alter, atque habenas
Deciduas iterum capeffat?
Quid non ab ipso PRINCIPE spondeat
Subjecta Tellus, cui Pietas placet,
Bellique Virtutes severas
Pacis Amor bene temperavit.
Sub Rege tali quo nova Gloria
Surget *Britannum*! Viribus æmulis
Quis sistat Armorum Tumultus
Æqua potens dare Jura mundo?

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Qua degit *Indi* decolor Accola,
Qua gesta nondum cognita *GEORGII*,
 Britanna Classis vela tendens
 Spargat Opes Patriæque Famam;
Secura Lucri per Mare subditum
Onusta Gazis divitis *Indiæ*
 Reportet *Europæ* Salutem,
 Atque suis grave Pondus auri.
Fœcunda nobis floreat aureo
Ornata Cornu copia! Prosperis
 Innexa Crines viperinos
 Seditio procul abfit Oris.
Sed cum requires *Tu* quoque Lacrymas,
Et *Te Camænæ* flebilibus modis
 Plangent ademptum; cum *Britannum*
 Vota Patrem, & *CAROLINA* sponsum
Frustra reposcent; damna refarciat
Alter *Britannis* *GEORGIUS*, O precor,
Et *PATRIS HÆREDEM* sequatur
 Laude pari cumulandus *HÆRES*.

Ric. Jackson A. B.
Coll. Magd. Dem.

INter querelas *Threiciæ* lyræ,
Tristemque pompam quam tumulo addidit
 Camæna sacro, jam relictam
 Aoniæ novus hospes undæ
Lynam recepit, non superis minor
Ipsis. *GEORGI*, solve quod licet,
 Hoc fume vectigal supremum,
 Officium tenuis *Camænæ*.
Afflicta Tellus præcipit inclyto
REGI querelas, non tenuis dolor,
 Luctusve vulgaris ruinæ
 Mente quatit solida *Britannos*.
Talem, canentes flumina lactea,
Et lapsa duras mella per ilices,
 Flevire *Saturnum* Priores
 Pieriis fidibus sacratum.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Quin sacra Tellus reliquias licet
Servet repostas, non simul interit
Præclara virtus, nec recedens
In *Stygia* cohibetur unda.
Dissentientes jungere Principes,
Aut consulentem flectere Curiam,
Novit rebelles temperare
Imperio facili cohortes.
Lætatur alta pace *Britannia*,
Europa seipsam subjicit arbitro,
Regnatque Victrix inter undas,
Et liquido dominatur orbi.
Frustra : imminentem non prohibet necem
Aptata laurus jam Capiti Ducis,
Quin Parca victorem reposcit,
Et mediis moritur triumphis.
Nunc umbra Divis mista volentibus,
Matura sacris heu! nimium choris,
Ad patrium cœlum recedis,
Quem gemuit viduata Tellus!
Spectare ab alto si vacet æthere
Terras relictas, præsidium tuis
Affer *Britannis*: sic supernæ
Emeritis patuere Sedes.
Sic post laborum difficiles vices,
Et orbe tandem composito, *Hercules*,
Nixus columnis quas locarat,
Cœliferum caput erigebat.
Tandem querelis pone modum tuis,
Gens *Angla*, tandem define luctuum;
Resurgit AUGUSTUS *Britannæ*
Grande decus, columenque gentis.
Ille, Ille nobis in dubiis adest,
Et spem reducit mentibus anxiis;
Britanna tellus nunc ab ipso
Ducit opes animumque damno.
O magne PRINCEPS, grande decus tuis
Et spes *Britannis*, clarius emicat
Matura virtus, & perennis
Fama tuos superavit annos.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Faustis *Britannos* auspiciis regis,
Effulfit ardor vividus ingeni,
Et mentis audax vis, sagaci
 Consilio bene temperata.
Sic concitatis, *Æole*, fluctibus
Tumultuaris, mox caput erigit
 Neptunus undis, & tridenti
 Sternit aquas, rapidosque ventos:
Ludit sereno piscis in æquore,
Suumque Cete non fine Gaudio
Regem fatentur, Ille strati
Imperium pelagi resumit.

Jynk's Lutley, è Coll. Mert. Sup. Ord. Com.

Regina sacri *Calliope* chori,
Quam mœsta Vatum turba dolentium,
Quos *Granta* nutrit, vel recenti
 Icta colit *Rhedycina* luctu;
Tu Diva cantus præcipe lugubres,
Quales trementi protuleras lyra
Heu! Mater afflicta, & peremptum
 Pene super moritura natum.
Late resultent flebilibus modis
Tellusque & æther, & vaga flumina:
Teque omnis ereptum, *GEORGI*,
 Triste sonans iterabit Echo.
Indefinienti mœstitia fluens,
Te deflet *Anglus* Te Dominum tuus
Regemque, & ultra quam parentem
 Officio propiore plorat.
Te qui profundum *Danubium* bibit
Germanus, & qui dissimulat metum
 Martis Britanni, Te remotus
 Plorat *Iber*, *Tanais*que cultor;
Nec mirum, ubi hostes allicit æmulos
Extincta Virtus; Incolumem licet
 Odere, sublatam gementes
 Irriguis oculis requirunt.
Quam *Tu* sagaci consilio potens,
Et non futuri temporis immemor,
Orbem bilanci sustinebas
Arbiter Intemeratus æqua?

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Utrisque foetus *Palladis* artibus,
Fortisque, felixque, & sapientia
Armisque fulgebas, & Idem
Pacis eras mediusque belli.
Tu cum *Viennæ* mœnia cingeret,
Lunata Regis *Threicii* manus,
Turcam retorfisti, tenellis
Dux etiam metuendus annis.
Et mox adulto robore firmior,
Et sæpe fufis nobilis hostibus,
Qua vel *Mosellæ* fertur unda,
Vel rapido ruit ore *Rhenus*;
In *Te* recumbens *Austriacæ* stetit
Fortuna Gentis, *Tu* dubiis novam
Rebus salutem, *Tu* labanti
Imperio decus arrogasti.
Sic cum caduco, poplite debili
Atlante, Divum contremuit domus,
Successit *Alcides* ruinæ,
Et superum recreavit Aulam.
At quid *GEORGI*, nomen amabile,
At quid triumphos commemorem tuos,
Quo, *Musa*, quo tendis, priorem
Lætitiâ superante planctu?
Possis fugatas plus vice simplici
Referre turmas, agmina fraudibus
Coniuncta perjuris, repulsamque
Ambiguam sobolem *JACOBI*?
Gravata possis tollere lumina
Classis *Britannæ* visere prælia?
En! cernis ut *Bingus* triumphans
Trinacrias equitat per undas?
Cruore cernis purpureum mare,
Tractas triremes sparfaque corpora,
Fugamque *Iberorum*, tremenda
Angliacæ monumenta dextræ?
Vides ut altis edita rupibus
Tutaque longe fronte superbiens,
Immota stat *Calpe*, hostiumque
Despicit innocuos furores?

Frustra

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Frustra minaci murmure cornuum
Perfringit urbem exercitus insolens,
En! rursus *Hispanus* recedit,
Dedecorum pretiosus Emptor.
Quo Ductor ingens, & nimium tuis
Confusus armis, quo fugis irritum
Opus relinquens, creduloque
Pollicitus meliora Regi?
Sic *Te*, GEORGI, persequitur foras
Fortuna Victrix, usque tuum premens
Latus fatelles, & secundos
Semper amans tibi ferre vultus.
Insignis æque laude domestica
Ubique crevit pulchrius imperi
Status virescens, & dierum
Splendidior tibi fluxit ordo.
Hinc pura sacrum Relligio caput
Attollit audax, auspiciis tuis
Gaudet resurgens, & vicissim
Auxilium tibi Diva spondet.
Illinc repleto pandit opes sinu
Passim per urbes Copia pullulans,
Lætantur urbes, & renidens
Ridet ager, fata læta rident.
Mirantur Artes insolitum jubar,
Gratumque solvunt obsequium *Tibi*;
Famæque *Te* tradant perenni
Innumeræ, tua dona, linguæ.
Et jam parantem grande negotium,
Bellique causas pace recidere,
Gentesque pacatas amoris
Perpetui sociare vinclis;
Te, destinantem talia, fustulit
Fatalis horæ dira necessitas,
Et spes futuras, & triumphos,
Funeribus *Libitina* vertit.
Tu Vera clari progenies PATRIS,
AUGUSTE, præsens *Angliadum* decus!
Tu spem reduces, *Tu* triumphos
Sollicitis animis repones.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Quodcunque restat, si bonus auguror,
Tu non minori numine finies,
Pacemque, & optatam quietem
Constitues veniens in ævum.
Sic cum sagittis victus *Apollinis*,
Fœdavit olim pulvere *Troico*
Crines odoratos *Achilles*
Dardaniæ prope Victor arcis;
Affurgit acer *Pyrrhus*, & ignibus
Ferroque sævus, sedibus infimis
Evertit urbem, destruitque
Reliquias patrii furoris.

Joh. Mordaunt Baronetti Filius,
& Coll. Nov. Sup. Ord. Commens.

DUM parat Exequias, dum dona novissima solvit,
Indulgetque piis *Academia* mœsta *Camænis*;
Injussæ occurrunt lacrymæ, premit intima cura,
Et tristi invitat diffundere carmine fletus.

Aspice, dum repetit peregrinas *GEORGIUS* oras
Secum fata ferens *Europæ*, & gentis honorem
Angliacæ; dum pace studet componere regna,
Et generi humano dimissis consulit armis;
En! fato occumbit; — nequicquam vota *Britanni*
Pro reditu incolumi mittunt — non Ille laborum
Quæsito pretio, nec pacis honore fruatur.

Sic facer *Hebraidum* Princeps tendebat ad oras
Coelicolum, postquam promissæ ad gaudia terræ
Eduxit populum, per mille pericula rerum,
Et vastas *Arabum* Syrtes, & inhospita faxa:
Ille oculis tantum summi de vertice Montis
Rura procul vidit *Cananæa*, atque otia curis
Parta suis, usumque aliis fructusque reliquit.

At non ex animis usquam, *REX* Maxime, gratis
Angliadum tua Gesta cadent; *Tibi* blanda quietis
Commoda, & ingentes referent de *Marte* triumphos.
Te læti dicent Vates, tua munera versu
Perpetuo attollent, *Britonum* dum pectora verset
Libertatis Amor, verique arrecta cupido.
Tempora *Te* ventura canent, dum *GEORGIUS* alter
Magnus stabit honor Sceptri, populi que voluptas.

Dum

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Dum natis CAROLINA ferax, atque ubere partu
Spes recreet; donec FREDERICUS, & inde WILHELMUS
Ore animoque Patri fimiles, Virtute secundi,
Imperium extendent per Sæcula fera *Britannum*.

Gulielmus Hervey
Coll. Nov. Soc.

Dicite, *Pierides*, quali vel carmine luctum
Mæonides tantum exprimeret, vel *Mantua* Vates
Quem peperit; *Flaccus*ve lyræ dulcedine pollens;
Aut quisquis molles Elegos effundere norit;
Quantus nunc animos *Britonum* luctusque dolorque
Percellit; neque enim parvum aut ignobile funus
Ploramus, sed (quod doleat Musa omnis) Adempti
Ducimus exequias inopina morte GEORGI.
O Vanas hominum spes! O Fallacia vota!
Quem modo Regali folio, sceptrisque potentem
Vidimus, & lætis firmantem jura *Britannis*;
Quem modo navigerum deduximus ad mare, multa
Cum prece, in externas tendentem fortiter oras;
Magnum ut moliretur opus, Pacemque remotis
Gentibus, aut blando fermone, aut quæreret arinis;
Occidit heu! penso in medio, attonitamque reliquit
Europam, incertosque agitantem pectore casus.

Quis Tibi tunc, ERNESTE, videnti talia sensus?
Aut quod non Fratris chari, atque fidelis Amici,
Officium implebas? quæ tunc suspiria mœrens,
Quosque dabas gemitus? modo eundem corpore firmo
Intrepidum REGEM, modo cernens triste cadaver.
Multum Te privatus amor, reverentiaque angit
PRINCIPIS extincti; multum Te Publica cura
Turbat sollicitum: multum quoque mente revolvis
Humanam (miserans) fortem, & mortalibus æque
Summis atque imis legem implacabilis Orci.

Quin agite, O Musæ, quia non per vota precesque
Fas fuerit differre obitum, & suprema GEORGI
Funera, saltem illud quod adest, quod carmina possunt,
Tentetis, vigeatque Viri per sæcula nomen,
Aoniis numeris decoratum, & laude perenni.

At Tu, qui Solium ascendis sublimis avitum,
Maxime REX, quanquam meritis in Funere tanto

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Luētibus, & iusto indulges, AUGUSTE, dolori;
Da veniam tamen, ut dulci modulamine paulum
Temperet, & tristes soletur Musa querelas.
Læta dehinc, omni penitus mœrore remoto,
Te plectris & voce canet; Tuaque inclyta Virtus,
Belligeris dudum nota & spectata *Britannis*,
Multa per ora virum volitabit; Carmine multo
Regia dicetur Conjux; Natique Paterno
Gaudentes animo; & Natæ, queis summa venustas,
Summus inest nitor, & Maternæ Gratia Formæ.

Robertus Foulkes

Ædis Christi Alumnus.

SAT lacrymarum funeribus datum est,
Sat Musa fœvis indoluit malis:
Pompas resumat, barbitonque
Ad modulos vocet insolentes.
Cui gaudiorum primitias dabit
Camœna? quidnam *Te* potius canet,
REGINA, quemnam *Te* priorem
In numeros *Rhedycina* poscet?
Quid CAROLINÆ Relligio, fides
Quid sacra debet, dicere gestiet:
Quam firma sublimes honores
Sprevit, & illecebras Coronæ
Fide minoris! non tituli, levis
Non pompa rerum, *Te* muliebriter,
REGINA, movit: quo negasti
Plura *Tibi*, meliora Divum
Cura tulisti; *Tu* placitum mage
Sortire sceptrum; quos pietas Tua
Differre iussit, mox honores,
Incolumi pietate, gestas.
O chara cœlis! chara Tuis diu
REGINA vivas! *Angliacæ* decus
Infigne Gentis: sola magni
Digna Toro Solioque GEORGI.

Offley Warter.

Ædis Christi Alumnus.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

EHEU! GEORGI, sic *Britonas* tuos
Relinquis? Atqui non ita misimus
Brevi abfuturum, Patriæque
Pollicitum meliora mœstæ.
Concessa Cœli munera reddimus;
Et nos querelas ponimus impias,
At *Ipse* fletum, & luctuosæ
Respuit officium *Camænæ*.
Decessit amplis plenus honoribus,
Vitæque abunde munia præstitit,
Et pace mundo restituta, &
Prole fibi simili relicta.
Prodesse tantum non poterat tamen
Labore nullo? restiterat diu
Infana vulgi dissonantis
Seditio, & popularis error.
At sceptrâ *Tu* felicior excipis,
Virtute, PRINCEPS, & Patris & Tua
Ornate, & incertam volenti
Constituïs populo Salutem.
Dum prava gentes deprimet æmulas
Libido Regum, & dura Necessitas;
Dum subter injusti gravatæ
Pondere servitii jacebunt;
Tu lætiori forte, *Britannia*,
Novisque felix surgis honoribus;
Tecumque Libertas perennem
Jam posuit, tua Diva, sedem:
Almam sequuntur, fida cohors, Deam,
Et Pax amica, & Copia profluens,
Metuque non oppressa vano
Religio, & generosa Virtus.
Jam ridet Ars, jam gloria Litteris
Accedit; & felicior Indoles,
Vincisque constringenda nullis,
Vela dabit pelago patenti;
Ceu quis labori intentior audeat
Secreta Rerum pandere Semina,
Vel mentis humanæ peritus
Mirificas latebras recludit;

S

Ceu

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Ceu quis benigno lentus in otio
Vacare *Musæ* malit amabili,
Tuasque, REX summe, & Tuorum,
Perpetuas celebrare laudes.
Sic aure *Phæbi* digna sonabimus,
Venaque carmen profluet ubere,
Te dante lætis Otiumque
Materiemque simul *Camænis*.

Guil. Bradshaw A. M. Coll. Jef. Schol.

*Honorabili Viro ROBERTO EYRE Militi commun. placit
Justiciario Capitali.*

Confusas inter gentes, luctuque fideli
Unanimes tandem *Britonas*, Te, *Pollio*, *Musa*
Rite colit, mœsto obsequio, sequiturque dolentem!
Ecquis amans patriæ, quem non contagia tangunt
Publica, & ingentes exercent pectore curæ?
Te decet ut meritis etiam pietate videri
Insignem, quem notus amor REGIQUE fatigat
Importuna Fides, nec dat post fata quietem.

Sed nec in æternum cœlorum sæviit Ira:
Sentit Terra vices gratas, renovataque mundi
Exoritur facies, & rerum pulchrior ordo.

En! ubi per densos plausus, populosque volentes
Cura Deum Britonumque incedens GEORGIUS Alter
Advenit, & Patriis ægre succedit habenis!
Subfidunt Belli fremitus, Discordia cedit,
Surgentemque colunt & Pax & copia REGEM.
Quo vero, O Superi, rapior? nascentia cerno
Tempora, & AUGUSTI fœcundos laudibus annos.
Mirantem hinc Virtus mundum & sua Facta morantur,
Hinc Pia curarum Confors, hinc splendida Proles,
REGES REGINÆque, æternæ pignora pacis!
Divum agnosco genus, *Britonum* quod nomen ad astra
Proferet, & placido late dominabitur orbi.

Quin parce, Antistes juris venerande, dolori;
Parce Tibi, imperioque simul succurre recenti.
Te REX, Te populus poscit; Tu Fidus Utrique
Confiliis adsis auctor; Tu jura ministrans
Eloquio facili & placidæ dulcedine linguæ,
Interpres cogas ipsas mitescere Leges.
Aurea sic rursus speremus sæcla reverti,
Sic recolat Virgo diviso numine terras,
Dum Tu das *Anglis* leges, dum GEORGIUS orbi.

Rich. Eyre A. B. Coll. Nov. Soc.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

PONE modum lacrymis, squalentemq; exue vultum,
Anglia, jam tandem vanis absiste querelis.
En! lux *Angligenum*, tutelaque GEORGIUS alter,
Qui Patrem imperio, Patrem virtutibus æquat;
En! Spes arrectæ *Britonum*! exultantiaque ora!
Quam faciles Divos, felicia tempora, spondent
Primitiæ GEORGI; Quantisque Vicarius olim
Auspiciis gessit Patris, (nec tum sua) Sceptra?
Sustulit ut molem imperii non viribus impar,
Et premere, & laxas pariter dare gnarus habenas?
Artibus ornatum pectus, studiisque *Minervæ*,
Dulcia venturæ dedit hæc præludia famæ:
Tum Tutelarem mirata est *Anglia* Divum,
Et sibi promisit magna hæc assurgere Regna.

Maeste tua virtute Atavorum haud degener Hæres;
Seu *Te* bella vocant, & jam defueta Triumphis
Gens inimica fremit, bellumque superba minetur;
Sentiet *Hispanus*, quantum tua possit in armis
Vivida vis animi, & dextræ insuperabile fulmen.
Pacem implorabit supplex *Germania*, fasces
Ultro submittens, seque in tua jura reponens,
Te minor accipiet REGEM, & pacata quiescet;
Seu *Tibi* grata Quies, lætis & amabilis alis
Pax juvat, inviolata tuebere jura *Britannis*,
Atque fidem, sanctasque coles, quas protegis, aras.

Nec *Te* prætereant *Musæ*, CAROLINA, *Britannæ*:
Sed quis digna canat? Cui tanta est copia fandi?
Respue nulla tamen *Rhedycinæ* dona, sed alma
Musarum aspicias sedem, gentemque togatam.
Oh prole Heroum felix! Oh cura Deorum!
Cui Deus indulget stirpem serosque nepotes;
(Qui vultu ostendant pulchram per sæcla parentem,
Et cumulent populis hæc gaudia nostra futuris)
Ut graditur Diva! ut frontis quam plurima surgit
Majestas, & amor placidissima temperat ora!
Quale jubar spargunt oculi! quæ tela genarum!
Pulchrior incessu Nymphas supereminet omnes,
Luce nova diadema ornans, addensque nitorem,
Et *Venerem* vincit forma, ingenioque *Minervam*.

Dum Solium ascendis, sceptroque potiris avito,
GEORGI, *Saxonidum*; *Te* læta *Britannia* plausu

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Accipit insolito, tradit *Neptunus* aquarum
Imperium *Tibi* cœruleum, *Thetis* omnibus undis
Agnoscit Dominum, nec abest *Mavortia* pubes
Docta rudimentis belli, atque assueta periclis,
Quæ viridi æternum cingat tua tempora lauro.
In longum populo in terris, REX alme, volenti,
Et secura tui præstes commercia ponti;
Te tua progenies (magni longo ordine Reges)
Exemplo monita, & patriæ virtutis amore
Accensa aspiciat, laudisque tuæ æmula discet
Durum *Martis* opus, pacisque imponere morem,
Subjectumque tuis componere legibus orbem.

Ric. Richardson,
è Coll. Æn. Naf. Sup. Ord. Comm.

O Umbra! & quicquid superest de Numine tanto,
Quod curas hominum & luctum respectet inanem,
Aspice mutatos, quos induit *Anglia*, vultus,
Atque tuo penitus concussam funere Gentem.
Plausus, quos reduci populus *Tibi* voverat, altos
In gemitus dudum, & mœstas abiere querelas:
*Musa*que pacificam *Tibi* circum tempora Olivam
Pollicita, invisas affert aversa Cupressos.

Quinetiam externi diversis partibus orbis
Ad tua fata tremunt Reges, raptumque queruntur
Præsidium *Europæ*; *Te Gallia* fida requirit,
Te Batavi plorant, & versis *Teutones* armis.

Quis vero luctum Herois gemitusque *Borussi*
Enarret! Qui jam magno exardebat amore
Amplexus petere, & sacram contingere dextram;
Multa super bello communi mente revolvens
Nequicquam: rapidi discerpunt irrita venti
Confilia, & sibi quem dubiis succurrere rebus
Fiderat auxilium, nunc cassum lumine luget.

Illius auspiciis fors & *Frankfortia* pubes
Carmine solenni meritos indicat honores
Abrepto, & jam nunc tumulto solennia mittat,
Æmula qua *Rhedycina* Tui: & fleat omnibus undis
Ingeminans pariles tibi planctus, *Isi*, *Viadrus*.

Wyndham Napier A. B. Nat. Napier Bar. Fil. nat. min.
Sup. Ord. Commens. è Coll. Æn. Naf.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

IN nova cum vidit ruituras praelia Gentes,
Immanes fibi sperabat *Libitina* triumphos
Instaurare, sedens super arma, atque ore cruento
Horrida subridens, centumque soluta catenis.
Sed Regum hoc pietas & funera tanta paternus
In populos prohibebat amor; conjungere certo
Fœdere in æternum, placuit sententia, dextras.
Horrendum fremit illa, aulas & limina Regum
Ausâ dehinc penetrare, indignaque spargere tela.
Quantas Diva dedit strages irata? *Polonum*
Vix *Phœbæa* manus, suaque ingens eripuit vis:
Inclyta mox defuncta jacet tua, *Mosche*, Virago;
Dumque hinc *Hispanus* prope raptus ad astra videtur,
GEORGIUS occulti subito quasi Fulminis ictu
Sternitur, & vitam, attonitos *Britonas*que relinquit.
Scilicet ante alios Hic pacis amantior omnes,
Majori ardebat studio mollire feroces
Iras, & sævas populorum avertere clades.

Sic ubi plena Leo male pastus ovilia tentans,
Ardet, hians immane, greges divellere, junctis
Pastorum si dura cohors hastilibus instat;
Faucibus ereptam prædam indignatus, in ipsos
Custodes agitur; quorum si prodiga Virtus
Incitet ante alios unum, furibundus in illum
Vertitur, atque ungues generoso sanguine tingit.

Vulnus triste equidem, at non irreparabile damnum
Passa gemis, major tibi subvenit, *Anglia*, PATRE
FILIUS, Hic, superum ad sedes *Atlante* recepto,
Fortior *Alcides* labentem sustinet Orbem:
Hic tibi Vir rursus *Saturnia* sæcula condet,
Quasque colis semper sacratas proteget Aras:
Hic tibi firmabit speratæ præmia pacis,
Europæ librans æquato examine lances.

En! Divam quam circumstat numerosa Propago!
Maternum agnosco formosa in Prole Decorem,
Ante oculos REGINA Tibi est, REGINA *Britannis*
Semper honoratum nomen charumque manebit;
Non ANNÆ, nec te meminisse pigebit ELIZÆ,
Æquabit Dominas æque Hæc tibi chara sepultas.
Et forsan *Britonas* si Fata in praelia cogant,
Rauco Heros quatit obseffas dum Fulmine turres,

T

Jura

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Jura dabit, celsique vices geret Illa Tonantis.
Sic dum *Boiniacos* armis *NASSOVIUS* agros
Illustrat, pulchræ cecidit Diadema *MARIÆ*;
Mirantur Proceres, miratur Sceptra Senatus
Fæminea gestanda Manu, Vultusque ferenos
REGINÆ, fummis immotaque Pectora rebus.
Illa regit placide populum, mollique catena
Devincit, mulcetque ferocia corda *Britannum*.

E. Rayner.
Ædis Christi Comm.

Carmen Cambro-Britannicum.

I.

GOrllewin ddisglair Haul yr Ynys
Pwy Galon all ystyried, LLYgad weled,
Heb redeg ffynnon waed o'r Galon,
Heb wylo llŷf o ddagrau hallt o'r LLYged?

II.

Ysgynfa Haul fwy ddisglair eraill
Call Galon drwm, neu LLYgad trift olygû,
Heb neidio allan o'hi llê,
Heb edraich balch, heb vawr dros pen llawenû?

III.

Tros hîr Amferodd, Caniadhâ
I'r Haul ddisgleirio Arnom, *Tâd Oleuni*!
A phan meddylioft fod yn ddâ,
Tyfiai i'r Deyrnas *Mawr Tywysog Cymrû*!

Rob. Wheeler A. B. Coll. Nov. Capell.

FAllimur; hostilis domuit quem nulla Potestas,
Credidimus *REGEM* non potuisse mori.
Sed metuens Natura hominis plus forte vigentem,
"Me quoque mox vinces, dixit, & eripuit.
Fato igitur (solum potuit quod vincere) *Tu REX*,
Cessisti, & moreris, ne videare Deus.

Phil. Fletcher, Coll. Nov. Soc.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

A *Ngliacæ* Vos O præsentia Numina Gentis
Libertas, atque Alma *Themis*! *Neptune Britanni*
Tu Pater Oceani! (si jam pacata *GEORGI*
Imperio tua perlabi licet æquora) Vestro
(Triste Ministerium!) pia solvite munera *REGI*.
At teneri Planctus absint, mollesque Querelæ
Herois tumulo: quas Mors deflenda requirit,
Gesta vetant Lacrymas, justæque superbia Laudis.

Instare horribiles longe lateque Tumultus;
Hic super *Hispanos* violenta tumescere Campos
Belli diluvies, illic ad flumina *Rheni*
Ardentes furibundus Equos immittere *Mavors*.
Heu quam in se miseri Cladem stragesque cierent!
Quot fortes caderent Animæ! quot gurgite torquens
Sanguineo Fluvius morientia Corpora in altum
Volveret Oceanum! ni *Te* succurrere Sæclo
Te solum, visum superis, *AUGUSTE*, labanti.
Tu miserans hominum Pacem super astra volantem
Imperio retines, terrasque revivere cogis.

Dextera quid potuit, primis ubi fervor in armis
Impulit ulcisci Patriam, Populosque gementes,
Turcarum dicant Acies, versisque Cohortes
Turbatæ signis; dicat perterrita *Buda*,
Invitaque Tuos prætollat laude Triumphos,
Fulmina cum attonitum contra torquenda Tyrannum
Vidit, & intremuit. Rerum at jam lenior Ordo
Arrifit, gladiumque Manus consueta rotare
(Majus opus!) gratæ prætendit signa Quietis.

Quare agite, O Populi, tantarum in munere Laudum
Sternite humum foliis. Sed Vos ante omnia *Musæ*
CÆSAREM ad astra feretis; amavit Vos quoque *CÆSAR*,
Vestraq; cum placida Laurus concrevit Oliva.

Felix, qui potuit Mundi cohibere Tumultus!
Fortunatus & Ille, ægri Solamen Amoris
Qui subit *Angliacis*, tanti audit Nominis *Hæres*.
Auspice *Te*, Cives agitans *Discordia*, ludo
Heu satiata nimis! Furias Annemque severum
Cocytii repetat, propriosque perhorreat Angues.
At secura *Quies*, metuens & Gratia culpæ
Te circumvolitent. *Themis* hinc Cœlestis, & illinc
Sustentet folium *Clementia*. *Tu* quoque magnam

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Partem habeas opere in tanto, CAROLINA, labore
Imperii recreans fessum: nam Maximus Ille
Te colit, atque animi Sensum *Tibi* credit opertum
Curarum Conforti, & multo Pignore junctæ.

Inclita Progenie! *Tibi* quam dilecta Tonanti
Latona invidet, quam vel *Berecynthia* Mater
Centum enixa Deos; si qua Hæc sint Dona *Britannis*
Propria, sintque Precor, referant & Utrumque Parentem.

Gul. Pitt, è Coll. Trin.
Socio-Commens.

M *Alburii* Ducis insignes quæ fervet honores,
Augusto surgit pulchra Columna situ.
Hæc memorat lauros partas victricibus armis,
Flandriaco in campo *Vindelicis*que plagis.
Trajani superatur opus. *Romana* triumphos
Jam fileant variis marmora sculpta notis.
Cur tamen *Angliaci* taceatur CÆSARIS ingens
Gloria, visa simul cum moriente mori?
Quo duce perpetuas lauros tulit *Austria* victrix,
Qua flavo lambit flumine *Rhenus* agros.
Illum etiam fracti bello sensere *Batavi*
Æque victorem, *Malburio*que parem.
Cur non defuncto pariles solvantur honores?
Cur raptum decorent nulla trophæa Ducem?
Scilicet hunc sprevit fastum: taciteque Deorum
Ascribi sacris malluit Umbra choris.
Quin age, Tu *Pimplea*, sciens vocisque lyræque,
Illum ne propria laude carere finas.
CÆSARIS O Nomen sæclis Tu trade futuris:
CÆSARIS æternum Tu tueare decus.
Mausolea aliis surgant excelsa, Columna
Altior aut nitidum tollat ad astra caput:
Auspiciis quæ, *Musa*, tuis monumenta locamus,
Vivent, *Blenhemii* cum morietur opus.

Tho. Moore Sup. Ord. Comm.
ex Æde Christi.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

VIX fatis, ANNA, tuis tristes solvuntur Honores
Exequiis, vix corda iterum micuere *Britannis*:
En! Luctus nova nunc facies, atque horrida squalor
Scena, repentino succumbit GEORGIUS ictu,
Dum natale Solum peteret, prædulciaque arva
Devius a Patria; patrio tamen Incola cœlo
Accedit, lætoque astris errore triumphat.

Musa quibus surgat numeris, aut carmine quali
Sollicitet sacros manes, dum grata revolvit
Justitiam regni, excubias mentisque perennes?
Sive minax late spirat *Germania* cladem,
Sive agit *Hispanos* dominandi infana libido,
Seu quicunque alius *Martis* fragor intonat, æquam
Arbiter *Europæ* intrepidus tenet usque Bilancem;
Nec, nisi donata prius Orbi Pace, quiescit.
Sed quid Ego hæc? tu *Granta*, & tu *Rhedycina*, Patroni
Tollite munifici famam tot laudibus, Ille
Quot donis Linguisque novis ditavit *Athenas*.
Rebus at *Angligenum*, Superi, cavistis abunde;
GEORGIUS alter adest, GEORGI non degener *Hæres*.
Hic Lora Imperii manibus moderabitur æquis
Non minor *Automedon*, non inferiora Secutus,
Affluensque olim currus tractare paternos.
O Nata Imperio, Imperii tamen inclita quondam
Contemptrix, CAROLINA, Tibi nunc accipe Regnum;
Non jam, pro Sceptro, Sceptro potiora relinques.
Te circum *Charites*, Tibi virtus quæque fatelles
Privatæ cinxere latus; nunc Ipsa sequatur
Majestas, gradienisque Deas superemicet omnes.

Alma PARENS! quantum Tibi læta *Britannia* debet!
Ex Te descendunt (Sceptri spes quanta *Britanni*!)
Et Nati & Natæ, perque omnia sæcula Reges.

O eadem teneat, quæ Te, Constantia Prolem!
Firma eadem Pietas, eadem Reverentia Veri!
Plurimus Augusta ludat tibi Filius aula!
Neve Reformatæ fidei Tibi fera Propago
Defit, in æternum *Britonas* quæ temperet Ævum!

Phil. Eyre,
Coll. Nov. Schol.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

NON dextra bello fervida, non sacrae
Splendor coronæ, non pietas Necis
Tardavit alas; REX recumbit,
 REX pietate potens & armis.
Quid quod refulsit plenus honoribus!
Quid quod suorum dulce decus! foris
 Nil terror armorum, domique
 Nil popularis amor valebat.
Non irruentis signa dedit necis
Occulta febris; non senium impotens,
 Non lenta tabes tanta sævis
 Præmonuit licuisse Parcis.
Simul per omnes fama volat, simul
Non usitatus nec tenuis dolor
 Contristat omnes, cuique luctu
 Corda tremunt, gemituque voces.
Sed *Tu* paterna, *Tu* propria potens
Virtute, GEORGI, das iterum dies
 Lætos *Britannis*, cum perempto
 REGE vetans populum emoriri.
Olim ruenti sic humeros *Atlas*
Subduxit Orbi, sic gravis *Hercules*
 Moli subivit, fortiorque
 Sustinuit spatia ampla Cœli.

Tho. Prowse
Sup. Ord. Comm. ex Æde Christi.

QUaliter immani fœcundus fulmine Turbo
Præterit indignas herbas, humilesque myricas,
Dum nemoris prostermit opes, dum montibus Ornus
Decidit, antiquæ perit & mox Gloria fylvæ.
Sic vibrare suas crudelia fata videntur
Sic diras torquere faces, dum clade frequenti
Pallida mors Aulas evertit, & Atria Regum
Infestans, spretis humili de plebe triumphis.
Quo Patriæ spes una fugis, spes una Tuorum!
Quo populos fato Jam deserturus iniquo!
Sed quorsum hoc quæro? pertœsus inania mundi
Gestit adire novas excusso Corpore sedes.
Pandite, Cœlicolæ, portas fulgentis *Olympi*,

Ma-

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Magnus ab *Angligenis* vestris allabitur oris
GEORGIUS, intranti patefiant Limina Cœli.
I nunc Regna petas licet, I qua prospera ducit
Relligio, qua *Te* certum Diadema manebit.
Jam *Tibi* furget apex, quo despectabis inanem
Invidiam; major rerum tibi nascitur Ordo.

Et quibus exequiis decet has ornare ruinas?
Quali tanta decet comitari funera luctu?
Non dolor Unius fatis est ad Principis urnam,
Sed Patre percusso, Patriæ fit publica clades,
Languet & ingenti mœrore *Britannica* Tellus.
Non sic amissum lugebant *Hectora* Troes;
Nec tanto petiit pubes *Romana* tumultu
Abreptum, Cœlo clam subducente, *Quirinum*;
Flebilis extinctum quanto *Te* Patria, PRINCEPS,
Deplorat gemitu; lachrymas vix Infula supplet;
Et fletu ex nimio perierunt signa doloris.
Solamen tamen hoc tanto capit *Anglia* letho,
Felix, quod cinere ex ipso nova Gloria furgit.
Haud fœcunda aliter redivivo funere Phoenix
Ipsa morte ferax, & damno fortior ipso,
Evolat è flammis, gaudetque superstiti fato.

Joh. Woodyer
è Coll. Nov. Scholaris.

NUNC est dolendum, nunc nitidos decet
Turpare crines, nunc refona manu
Pulsare pectus, nunc honesta
Immodici dare signa luctus.
Fas ante furvis vina benignius
Proferre cellis, fospite GEORGIO,
Sceptri que non frustra tuente
Angliaci solitos honores.
Vides senectæ quam tremulæ nimis
Oblitus, armis jura *Britannica*
Defendit, & fegnes *Iberos*
Victor agit celeri ruina?
Vides, ut undas per tumidas maris
Irasque ventorum impiger exteris
Festinat oris; ut perenni
Pace parat cohibere gentes

U 2

Tumul-

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Tumultuantes? unde opibus novis
Novisque regnis splendeat *Albion*,
Serumque *Libertas* per ævum
Læta suis spatietur arvis.
Vides, honesti propositi tenax
Amœna somni quam sibi denegat,
Ut languidus demum sub ausis
Egregiis, patriæque curis
Recumbit? arbor qualis in hortulo
Baccis onustum ponit humi caput,
Quum pendulos ramos adurget
Luxuries inimica fructu.
Hunc, O canoræ Diva sciens lyræ,
Oblivionis tolle silentio;
Modisque sanctis trade famæ
Eximios animi labores.
Sic furgat alter *GEORGIUS*, Artium
Custos tuarum, sic numeros bonus
Miretur, & laudum recentem
Materiem pariat *Camœnis*:
Seu non inerti cogitet otio
Augere vires, & decus imperi;
Seu classe securos triumphos
Per liquidum meditetur orbem.

Radulphus Brideoake
Coll. Nov. Socius.

CUM belli nuper vani cecidere timores,
Et sedem antiquam Pax exoptata revisit;
Ecquis erat *Britonum* qui non promittere magna
Audebat Patriæ? Te, *GEORGI*, sceptrâ tenente
Confiliis armisque potens, *Rhedycina* colebat
Musarum lusus; Mercator navibus æquor
Tentabat tuto, referens quas singula tellus
Jactat opes, propriamque externis mercibus ornans;
Qualis Apes carpens multo thyma grata labore.
Lubrica spes hominum! dum mens ignara futuri
Gaudia præcepit, celeres it fama per auras
Proh dolor! *Angliacæ* gentis periisse Parentem.
Hinc nova mox rerum facies inopinâque surgit,
Luctus ubique sedet. Cape dona extrema Tuorum

Sint

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Sint ea parva licet, meritis &, maxime CÆSAR,
Non æquata Tuis; lachrymas ne sperne dolentis
Calliopes, dignos prohibentis laude perire.

Define, *Musa*, pio tamen indulgere dolori;
Sunt lachrymæ rerum. Solio succedit avito
GEORGIUS, & Proavos sectatur passibus æquis.
Ille decus nostrum lapsis solatia rebus
Afferet, & firmans æterno fœdere pacem
Angligenis, lachrymosa rependet fata Parentis.

Sic *Venus*, *Æneæ* dum fata arcana recludit
Juppiter, ex imo suspiria pectore duxit,
Principis infaufti sortem miserata malignam:
Cum tamen occurrunt, ægræ solamina mentis,
Dardanidum Virtus, spes & surgentis *Iuli*,
Læta Deum linquens *Junonis* despicit iras.

Franciscus Bromley A. B.
Ædis Christi Alumnus.

Battus & Corydon Interlocutores.

CUR cupis hic, *Corydon*, denso languere recessu,
Excidit & mœsto fingultim murmur ab ore;
Contemptique jacent, quondam ingens cura, libelli?
Siccine perdoleas satyra quod *Phillis* amara
Stringatur, vel forte humilem contempnit amorem,
Auratas mirata Togas? Sin ira Decani
Sævior, aut tantum jussit consurgere luctum
Lævo Terrificos humero qui jactat Honores;
Novi quo Impositum fugiasve, ferasve Laborem.

Cor. Batte, haud ista cient solitæ suspiria nugæ;
Sed me fata movent *Britonum*, me funera nostri
CÆSARIS; hic recubans meditabar lugubre carmen,
Et tristis tales fundebat *Musa Querelas*.

Haud opis est nostræ Tumulos *Tibi* ponere inanes,
Aut dare spirantes statuas de marmore vivo
Molliter excisas, sævi monumenta doloris.
Sed cape Primitias *Musæ*, cape dona Tuorum,
O GEORGI, gratumque diu testentur amorem.
Thamesis ah! nostri tu luctus conscia, nostris
Turgida tu lachrymis, ripæ narrato propinquæ,
GEORGIUS occubuit; tunc accelerato, Parentem

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Oceanum iussura suos monstrare dolores
Turbinibus vastis & Tempestate sonora.

Bat. Quo tua *Melpomene* rapitur? jam fiste furentem,
Verba decent tristes vix sesquipedalia Vates.
Quin potius Justum tendas & dicere Fortem;
Ut Libertatis Vindex, ut Pacis Amator.

Europæ Columnen, totius & Arbiter Orbis.
Ut Pater ille suis; quaque ex Virtute redundat
Plurima materies, Sæclisque exempla futuris.

Cor. Cum læfæ Gentes, violataque jura ciebant
Sopitam rabiem Patrios defendere Honores;
Per Mare, per Terras Heros ruit Inclytus Armis,
Ardens prima Manu tentare pericula Belli;
Candida consequitur pennis Victoria lætis,
Apportans Dextra Gentes, Urbesque Virosque.

Bat. Sed dum Bella silent, dum Prælia fessa quiescunt,
Nec meminere Tubæ furibundum accendere *Martem*,
Quam facili dextra laxas tractavit habenas?
Imperii Piger ad Pœnas, ad Præmia Velox.
Cum clandestinis surgentia fraudibus arma
Regnum subruerent, ultrici Fulmina jecit
Rara manu; pœnæque præit Clementia læta.

Cor. Heu! nuper studio nimium properante canebam
Fœdera Fœderibus contraria, fervere totam
Europam Bello; Jam designabat Honores
Musa Triumphales; Hac emptam optabat *Iberus*
Intactam toto, quantum *Peruvia* frustra
Mittit, thesauro *Calpen*; Hac aula *Viennæ*
Mitior orabat Pacem; tum *Roma* ferique
Adversa *Angligenum* tremarent ad vela *Geloni*.

Bat. GEORGIUS interea nondum defueta Trophæis
Impiger arma movens, operoso in carmine magnum
Argumentum, Heros splenderet undique solus,
Repleretque suos ingenti nomine Fastos.

Cor. Quid prodest, ultra vires animose, morantis
Festinasse minas Fati, dum per Mare durum
Vincis iter, motasque jubes requiescere Gentes?
Quid si jam voti compos, si victima Pacis,
GEORGI, occumbis Ovans, Lethoque Augustior ipso?
Ah! Pacem tanti querimur constare, Tuique
Ah! pereunt nimia Regis Virtute *Britanni*.

Bat.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Batt. At quid si folium conscendat GEORGIUS alter
Illustrem plusquam referens Virtute Parentem?
Si tali Regno, si tali digna Marito
Molliat Imperii pulchros CAROLINA Labores?

Cor. Omnes conspirent tam læta in Vota *Britanni*
Certatim; *Rhedycina*, pie festiva, Togatam
Instituatur Pompam, pronosque in carmina Vates
Sollicitet; Tuque O folio Decus addite, quicquid
Officiosus Amor profert, ne temne, tuoque
Imperio, simul & *Musis* affuesce Tuorum.

Gulielmus Skynner

è Coll. Pemb. Comm.

DUM *Britonum* intentus paci rebusque secundis
Indefessus iter premis, & longinqua locorum
Veloci peragras cursu, *Te*, maxime PRINCEPS,
Ecce! repentini rapit inclementia Fati.

O multum deflende tuis! iterumne reverti
Non datur, aspectuque iterum recreare *Britannos*?

Quo nunc frontis honos, divinaque gratia vultus?
Dextera quo fortis, bellisque interrita virtus,
Ignea vis oculorum, animæque insignia magnæ?
Frontis honos marcet, friget *Tibi* dextera, Vultum
Languor habet pallens; oculorum ferreus ignes
Extinxit somnus vigiles, Noctique dicavit.

At licet abreptum lacrymis manesque supremos
Prosequimur justis, & poscunt funera luctus;
Vita tamen quum *Te* potior manet, & plaga Nobis
Invidet ætherea, ac Natalibus adferit astris;
Usque adeo ignavo decet indulgere dolori?
Illico contractæ solvantur nubila frontis:
Tuque hilares vultus pullata *Britannia* fumens
Exere fida Caput; Patriæ Spes altera surgit,
In qua tota domus *Britonum* subnixa recumbit.

Opportunus adest en! GEORGIUS alter, avita
Sceptra tenens; Animo referens & Corde Parentem.
O Lux *Angliacæ* Spes O fidissima gentis!
Te Populi Studium, *Te* vota precesque sequuntur
Publica; Te nescit rabies insana minantis
Hesperiae quatere: incassum crudelis *Erinnys*

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Sævit, & iracunda armamentaria pandit.

Munit amor Patriæ Solium, prohibetque timere.

Maeste tua nixus virtute! Nec ocior aura
Ante diem, meritum nativa ad Regna reposcat,
Sed longum interfis Populo dans jura volenti.

Cumque tuos Thalamos tali REGINA Marito
Haud indigna beat, Cui Conspiratio laudum
Gratia, frons hilaris, Clementia, pectus apertum,
Lenis & augusta cum Majestate venustas;
Maeste iterum auspiciis Diis & Junone secunda!

Fortunati ambo! & felici Prole parentes!
En! FREDERICUS amor Populi, flos primus amoris
Quali fronte nitet; quam mitis flamma decoris
Fulgurat ex oculis; quantum se prodit in ore
Vivida vis animi, & generosi pectoris ardor!

Vos etiam, GULIELME Puer, Nymphæque Sorores,
Musa filere negat, quos indulgentia larga
Et Veneris Charitumque beat; quos ipsa salutat
Dia Salus, niveisque ambit Concordia pennis.

At vero, REX summe, tuo qui Numine torques
Res hominum, & regum flectis quocunque videtur
Corda; tuis semper præsens dignere *Britannis*
Consulere; & Sceptri fac inviolabile fœdus.

Ric. Watkins A. M.

Coll. Wadh. Soc.

SUFFICIAT tandem justo indulfisse Dolori,
Ostendunt Faciem Fata benigna novam.
GEORGIUS alter adest qui *Calpen* proteget Armis,
Quique Acies penitus fundet, *Ibere*, tuas.
Bella dehinc *Anglis* spondemus nulla futura,
Cum tot Principibus nos, CAROLINA, beas.
Mascula dum Proles terrorem Gentibus infert,
Mox quæque eripiet Fratribus arma Soror.
Sic mediæ Armatis intervenire *Sabinæ*,
Conciliantque Animos Hæc Patris, Illa Viri.

Henricus Fry

Coll. Reg. Comm.

A D
R E G E M.

PUllata incedit dum veste *Britannia* mœrens,
Atque habitu affectus Plebs Procereſque notant :
Publica flet luctu propiore Tógata Juventus,
Lætitiæque pari damna refarta videt.
Amiſſum queritur, ſed non orbata, Patronum,
Quæ modo Patris erat cura, futura Tua.
Carmina, quæ ludit tenui conamine *Muſa*,
Indiciumque animi munera mœſta pii,
Tu, licet exiguos, non dedignabere, fructus,
Auspiciis Arbor cum viget ipſa tuis.
Sic vernos flores, aut Autumnalia poma,
Vel lac compreſſum, Caſtaneæſve nuceſ,
Incultus Fundi Domino dat dona Colonus
Obſequio ſimplex, officioque rudis.
Accipe, ſolum habeo ingentis quod pignus Amoris,
Accipe, quod veſtro creverat, inquit, Agro.
Subridens Dominus commendat parvula dona,
Ut nulli pomo non ſuus adſit Honos.

Barthol. Tipping

è Coll. Trin. Soc. Comm.

ACcipe, ſinceri *Tibi* quæ monumenta doloris,
Accipe, lætitiæ quæ *Rhedycina* vovet.
Accurrit Pubes in munus utrumque parata,
Solvat ut exequias officioſa pias.
Certatim geſtit, ſimilem non deeſſe Patronum,
Ipſa ab humo vires ducere viſa novas.
Noſtra Infans miſcet vagitus *Muſa* tenellos,
Mox riſu agnoſcens, ſublevat Ora, Patrem.

Edvardus Bathuſt

è Coll. Trin. Comm.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

C*Amæna*, laudes dicere **GEORGII**
Affueta, victrix nunc merita caput
Lauri coronans, nunc honores
Paciferæ tribuens olivæ,
Jam luctuosum præcipias melos;
Exuta myrto tempora tristior
Velet Cupressus, nec decori
Officium renuas doloris.
Frustrane sospes tot pelagi minas
Evafit, ultro quem Dominum æquoris
Neptunus agnovit, tumentes
Cui fremitum posuere fluctus?
Nil parta laurus, nil animus sagax
Contra furentis tela necis juvant,
Nil efficaci diffidentes
Confilio sociaffe Reges.
Augustus olim sic periit, simul
Ferrata *Fani* limina clauferat;
Non Ille vim *Parcæ* subegit
Cantabriæ domitor ferocis.
At dona gratæ perpetuo colant
Extrema Gentes; fœdera **GEORGII**
Sancita stent, nec rursus acer
Expediat sua tela *Mavors*.
Dum nos paternis consiliis regit,
Dum spem reducit mentibus ansiis,
Virtutibus successor idem
FILIVS, Imperioque PATRIS.

Johannes Bingham
Ædis Christi Alumnus.

EHEU! gementum quis sonitus gravis
Aures stupentes undique verberat?
Quis luctus audaces tremore
Concutit insolito *Britannos*?
REGEM peremptum mœsta *Britanniæ*
Gens tota deflet flebilibus modis,
Per Rura, per Terras remotas
It gemitus querulusque clamor.

Heu!

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Heu! morte tanta labitur *Angliæ*
Immane robur, corda repulstat
Informis Horror, *GEORGIUM*que
Gens iterum sibi poscit omnis.
Hic multa surgit materies Tibi,
Seu, *Musa*, dantem jura Senatui
Depingeres, seu Fulminantem
Sanguinei per acuta Belli.
Ponas in armis, qua furor Hostium
Adversus ardet, quave Tonitrua
Explosa per densas catervas
Sulphureos minitantur ictus;
Immota mens non horret ahenea
Tormenta Belli, nec morientium
Lamenta terrent, quin per atras
Impavidum juvat ire strages.
At, *Musa*, tandem define grandia
Tentare, (non hæc conveniunt lyræ)
Et *GEORGIUM* bello tonantem,
Magna modis tenuare parvis.
Omitte Luctus: & potius nova
Nascentis ævi præcipe gaudia;
Mireris *AUGUSTUM*, & resurgens
Imperii decus *Anglicani*.
Depressa fati mole *Britannia*
Luctuque retro jam doluit satis;
En! surgit audax; En! gementes
CÆSAR adest hilarans *Camænas*.
Miserta Gentis Parca benignior
Jam lætiores *Angligenis* Dies
Promittit: Horæ jam videntur
Progredier meliore cursu.
Si quid futuri mens mihi providet,
Sonabit Illo sub Duce Gloria
Britanniæ porrecta ad Ortum
Solis ab *Hesperio* cubili.
Jam cerno *Bætin* gentibus additum
Victis minores volvere vortices,
Jubetque *Iberos* fixa meta
Exiguus equitare campis:

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Jam torpet *Ister* sanguine Barbaro;
Jam vincla vexant ferrea perfidum
Post terga *Thracem*: & *Roma* mittit
Sub pedibus Triplicem Coronam.

Geo. Woodward.

è Coll. Linc. Comm.

DUM tu beatis Coelicolum Choris
Æterna mistus Gaudia percipis,
Divine PRINCEPS, quamque Terris
Præbueras, frueris Quiete;
En! languidum inclinans caput *Anglia*
Demittit, ægris fracta doloribus,
Vulnusque nutriens sub alto
Pectore, flebilibus Querelis
Te spem caducam, Te Patriæ Patrem
Charum requirit, Te gemit Arbitrum
Europa ademptum, Te subactus
Compositis dolet Hostis armis.
En! luctuosas ut querulo strepens
Advolvit undas murmure *Thamesis*,
REGEMQUE cunctantem requirens
In gremium vocat explicatum.
Nequicquam! Amaræ tu *Stygis* inviis
Conclusus undis, heu! neque *Thamesin*
Tuum revises, magne GEORGI,
Nec patrias remeabis Urbes.
At non labores *Musa* memor tuos
Tecum silenti nocte premi finet,
Quin omne demittet per Ævum
Te totidem *Rhedycina* linguis,
Quot docta pubes, auspice Te, colit.
Per Te tenebris eruta, Temporis
Labentis Annales futuris
Quæ memorant celebrantque Sæclis,
Te scripta Gestis foeta tuis canent.
At quis labanti præbeat *Angliæ*
Solamen, abstergatque fufas
Pro Domino lachrymas caduco?

En!

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

En! alter, alter GEORGIUS; abstulit
Etsi priorem Parca malignior,
Superstitem NATUM, benigne
Sæva, PATRIS folio reponit.
Attolle languens tu caput, *Anglia*, &
Sævum dolorem discute, GEORGIUS
Dum sceptrā tutatur paterna, &
Auspiciis CAROLINA lætis.
Nil jam timendum est; pace tuebitur,
Victor Maritus dum super Æquora
Educat in bellum Cohortes,
Pulchra domi Patriam Marita.

Antonius Parsons
Ædis Christi Alumnus.

⁸⁰
DUM lustrat PRINCEPS vada *Calpetana* carinis,
Et tremit hinc *Arctos*, inde Superbus *Iber*:
Dum bonus occlusis referat commercia terris,
Et maris æquoreo *Marte* pericla domat:
Ecce! ferox mediis *Libitina* intervenit ausis,
Sternit & invictum mors inopina virum.
Victori nempe hinc illinc, terraque marique,
Pulchrior in cœlis tertia palma manet.
At cœli requies certa illi debita, Cujus
Pax munus dextræ vel morientis erat.
Interea atratam fume ocyus, *Anglia*, vestem,
REGIS ut exequias rite, dolensque pares.
Haud tamen, indulgens lacrymis, tu gaudia sperne,
REGE novo lætas jam revocante dies.
Salve igitur, GEORGI! mœstis spes unica rebus,
Magnanimi plusquam PATRIS imago tui.
Sceptra geras felix patria virtute, volentis
Et Populi, Sceptris addita, Corda regas.

Masheus Wase
e Coll. Mert.

Pietas & Grätulatio Univ. Oxon.

HER publick Loss let learned Grief bemoan
In foreign pomp, to *British* Ears unknown;
(Tho' justly due such rich Display of woe
To Him, whose Bounty taught these Tears to flow)
While in less finish'd strains the ravish'd Breast,
Full and impatient of its Royal Guest,
Swells to discharge the cumbrous Joy, nor stays
To deck with foreign Spoils its native Lays.
Proud of untutour'd Numbers, void of Art,
True *Britons* speak a Language from the Heart.

And now most just our Homage, who obtain
From You, GREAT SIR, our pow'rs of speech again;
From hence let every *British* Muse employ
Her loosen'd Tongue in grateful songs of Joy,
With generous Pride, and honest Scorn refuse
T' import the Flatt'ries of a *Roman* Muse.
To *Albion's* KING when we our Homage pay,
Shall Slaves instruct a *Briton* what to say?
Shall we their venal Honours ransack o'er,
And GEORGE in *Cæsar's* borrow'd Fame adore?
Rich of himself He casts a purer Blaze,
Nor shares with Tyrants a divided praise.
The sweets of Freedom were to *Rome* unknown,
The Growth and produce of This Clime alone.
Then, *England*, conscious of thy Happiness,
What thy Heart dictates, let thy Tongue express;
Break into Joy, pour forth thy untaught Praise,
Thro' all thy tribes long-eccho'd Pæans raise;
Yon crouded Scene of present Joys explore,
Then view unnumber'd Blessings yet in store,
And live with Pleasure future ages o'er.

In You, GREAT SIR, such num'rous Gifts display'd
Shine forth, we seem to want no further Aid:
Yet from your Virtue, PIOUS QUEEN, arise
Such Hopes, we number Heav'n with our allies.
Britons, securely hope deserv'd Success,
While GEORGE shall Reign, and CAROLINE shall Bless.

Gloster Ridley
Fellow of New Coll.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

DUM *Tibi* solennes tua Gens indicit honores,
MAXIME REX, auresque implet lætabile murmur;
Accipe quæ *Tibi* Vota, & quas *Rhedycina* Parentis
Manibus Inferias facrat; non illa benigni
Immemor unquam animi, non magnum REGIS amorem
Oblita, hos solum tribui cui nollet honores.

Dii Patrii (Si res fas sit tentare repostas)
Nonne fatis fuerat toties flevisse *Britannos*
Absentem, atque pio reditum expectasse dolore,
Quin inopino etiam correptum Funere REGEM
Tam cito lugerent; cum lætam cruda Senectus
Sponderet Seriem Annorum; post mille labores
Exhaustos, ultra populo cum tanta pararet
Dona suo, fereretque optatæ femina Pacis?
Atqui, ne aspiceret grati monumenta laboris,
Sors dura obstabat, lætis usque invida rebus,
Lethiferi Fautrix belli, dubiique Tumultus;
Et reditum rupto Subtemine *Parca* negabat.

Sed cur heu! Cineris non est data Copia chari?
Ut possit Gens mœsta Heroi rite supremas
Exsequier pompas, tumultumq; ornare recentem.
Id vetuit, moriensque animam cum linqueret ægram,
Usque memor regnorum, has magno Pectore curas
Persensit, ne fors redeuntis Imago foveret
Gentis adhuc calidum Vulnus, crudumque dolorem.

O *Tu*, qui Patriæ laudis non degener HÆRES
Æquato Sortes *Europæ* examine libras
Arbiter egregius; cum jam defervere luctus
Incipit, & paulum se publica Cura remittit,
Sis memor O nostri! & tenues res eripe letho
Musarum; Sic *Te* Tuaque inclyta facta futuri
Commemorent Vates, felicesque ordine longo
Fastorum Annales victuro carmine condant.

Jacobus Johnson A. B.
Ædis Christi Alumnus.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

DEfuncti REGIS Cineres, inopinaque fata,
Et Sortes rerum ambiguas mœsta *Anglia* plorat,
Extinctum miles lugubri voce requirit,
Et nauta infixum premit alto corde dolorem:
Quis ferre audebit GEORGI post funera Sceptrum,
Armatam cuius tremuit *Germania* Dextram,
Et dura horrendum metuebat *Iberia* fulmen?
Quis nunc jura dabit ponto, Gentisque minaces
Pacabit classe impendens trepidi arbiter orbis?
Solvite corde metum, *Britones*, hos mittite questus,
Tradite tristitiam Ventis portare protervis
In mare, & afflictis melius confidite rebus;
Lætius emergens nebularum horrentibus umbris
Purpureo Lux ore micat, nova stella refulget,
Nuper & extinctæ pensat dispendia lucis:
Succedit folio PATRIS non Degener HÆRES;
Qui res *Angliacas* justis tutabitur armis,
Qui sancta Legum norma emendabit, & alto
Corriget exemplo, illustri decorabit & omni
Virtutum Serie, quo fausto Vindice plaudet
Anglia læta sibi; quascunque & spernat inanes
Tuta minas, dabit ingratus quas accola *Rheni*,
Limitibusve suis arctatus jactet *Iberus*.
Florebit sævi studiis asperrima belli
Anglia, nunc proprio passim sub Marte triumphans;
Nec languere finet *Musarum* & *Apollinis* artes,
Dum CAROLINA suis doctissima præsit *Athenis*.

Georgius Bullman
è Coll. Linc. Comm.

O Anima illustris, fulgentibus addita stellis
Quæ supera alta tenes, si *Te* mortalia tangant,
Egregium tristis populi jam despice luctum.
Te, GEORGI, haud leve Præsidium, columnenq; *Britannæ*
Gentis prosequimur lacrymis, viridesque coronas
Nectit *Musa* memor, tumulo decora alta recenti.
Phæbe Pater, medicaque manus, herbasque potentes
Crudeli si non voluisti opponere fato,
Et REGI, Patriæque minantem avertere morbum,

His

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

His saltem accumules donis, & munera versus
Parva feras, lacrymasque animæ majora merenti.
Tuque Dea, indecori sævos super astra Tyrannos
Carmine quæ toties, inhonesta & laude tulisti,
Hunc tumulum, GEORGICQUE libens ad busta venito.

Noluit Ille suos captivo ducere vinclo,
Sed patriæ servata in libertate triumphans
Justior, imperii lenis tractavit habenas;
Purpura nec Regis fastu est maculata Tyranni.
Ille in amicitiam discordes cogere gentes,
Et lenire iram, Pacisque imponere morem
Manfuræ, eximium duxit; nec laudis avarus
Optavit laurum, dederit cum *Pallas* olivam.
Attamen armatos quis fortior iret in hostes,
Cum Patria in pugnam pro libertate vocaret?
Non impune tulit quisquam sese obvius Illi
Cædem inter, celerem cum turbine torferit hastam,
Nuncius aut fati tractarit cominus enssem.
Compositus placida tum demum in morte quievit,
Cum firmo iratos junxisset fœdere Reges,
Et populis florere dedisset laudibus Oti.
Fronde laurus, lætæque orientur Olivæ
Ad tumulum, vultuque astans *Pax* alma sereno
Excubias aget æternas; & *Gratia Musis*
Juncta aderit, sacramque rigabit fletibus urnam.
Tuque, O Virtutum Patriarum haud degener HÆRES,
Qui folio illustris GEORGI succedis avito,
Hæ *Tibi* sint regnandi artes; sic sæcula Vitæ
Dentur longa Tuæ, charo prærepta Parenti.

Georgius Stone

Ædis Christi Alumnus.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

ANNAM ploraret cum mœsta *Britannia*, charas
Non sine Vate pari Terras REGINA reliquit:
O! mihi si Nervos agitaret Spiritus æquus,
Et nostros possem Luctus æquare canendo;
Tu, PATER, æternum vixisses! *Musa* perennes
Nostra Tuas celebrasset ad ultima sæcula Laudes!
Sin vetet Ingenium tales me assurgere in Ausus,
Saltem Fœminei vana hæc monumenta Doloris
Expediam Lacrymas, & Munere fungar inani.

Tu felix Anima! *Angligenum* miserata moveris
Dum Lacrymis, faciles *Rhedycinae* respice Fletus,
Respice quas fundit, quondam Tua, mœsta Querelas;
O nunquam ploranda fatis! cum Mente resurgat
Patronus, diversæ & Regia Præmia Linguae;
Jamque potest *Britonum* ad Terras Mandata remotas
Ferre, & vestra, PATER, celebrare Encomia Lingua
Multiplici, frustra tamen, Ausibus impare tantis.

Quis vel *Germani* Furor, aut infidus *Iberus*
Non gemeret? Curamque piam, infandumque Dolorem
Dum reputat Fratris, cum GEORGIUS Osculaque inter
Deficit extrema, Amplexuque expirat in ipso;
*Teutonis Hesperii*que Minas cum fregerat, & jam
Otia reddiderat Terris Pacemque beatam.
Sic cum *Pompeium Cæsar* devicerat, Orbi
Et Pacem dederat pacato, Sica parata
Præmia Victori abscidit Laurusque recentes.

Tu vero O! patrii magnus, REX optime, Regni
Virtutumque Hæres, fero *Tu* Limina Divum
Et Patrem invisas: madidos jam ficcet Ocellos
Angligena, & Vultum posito mœrore serenat.
Sic quanquam hibernis nivibus pluviaque frequenti
Fœdatur Fluvius, Cursu tamen omne perenni
Expurgat Cœnum, mox Flores limpidus Humor
Exhibet, & puro salientem in Gurgite solem.

Gul. Lowth

è Coll. Magd.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

DUM circum niveis late Pax avolat alis,
Auspiciisque *Europa* tuis placata tumultus
Bellorumque minas ponit, siccoque triumpho
Exultas, *GEORGI*, dolor & decus omne tuorum
Occumbis, subitoque recisum vulnere Mortis
ANGLIA dilectum plangit mœstissima *REGEM*.

Ne tamen, *Angliaci*, nimis indulgete dolori
Tam chari capitis memores, huic plurima Virtus
Recludit meritum cœlum, ascriptusque quietis
Sanctorum ordinibus cœlestes incolit arces.
Dum nostri Stator imperii, non degener *Hæres*,
Succedis Patris folio, quo sanctius alter
Nec pacis, neque militiæ tractaverit artes.

Aspice ut unanimi plausu *Tibi* sceptrum tuorum
Concordes populi tendunt, in *Te* ora *Britanni*,
In *Te* oculos ponunt; *Te* rerum præfide *Calpen*
Anglia firmatam sperat, neque posse *Philippum*,
Quos superare nequit, pretio conducere cives.
Clarescunt alii sola virtute parentum,
Tantillum quod habent laudis Diademata ducunt,
Te decorat quodcunque tuo sub jure *Britannos*
Et facere & factos poterit servare beatos.
Majestate decor mixtus, sinceraque, sceptri
Ornamentum ingens, Pietas, *Te* bellica Virtus,
Incorrupta Fides, Legum reverentia clarat.
Ex hoc fonte cadens populo gratissima fluxit
Libertas, manifesta Dei clementia munus
Sancivit numerosa à tali Stemmata ducta
Progenie; semper pretiosi conscia doni
Anglia virtutumque memor, *CAROLINA*, tuarum
Læta canet laudes, vinclo metuente resolvi
Hinc æterna *Tibi* faciet Connubia fama.

Quos non læta sibi spondet, *FREDERICE*, triumphos
Aspera gens *Bruti*? quoties ingrata dolebit
Te ductore acies bello *Germania* fractas?
Cum Matura ætas *Te* multo milite cinctum
Fulgentemque armis emittet, sentiet *Ister*
Et tepidus *Ganges*, medios dum raptat in hostes
Laudis dulcis amor, dum vitæ prodiga virtus
Suscitat, atque animo repetentem facta Tuorum,
Exemplar *GENITORIS*, *AVI* *Te* fama monebit,

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Promovet ut rectus naturam cultus, & armis
Auspice *Te*, GEORGI, quid virtus infita possit.

Sic cum formosus pueriles duxit *Julus*
Ad pugnam turmas, cinctusque nitentibus armis
Innocui *Mavortis* opus simulachraque belli
Ante duces *Phrygios Siculos* proceresque ciebat,
Maeste, puer virtute nova, ferit æthera plausus,
Hæc rerum Dominam spondent præfagia *Romam*.

Joh. Pollexfen
è Coll. Ball. Socio-Comm.

Augusti Funus luget dum *Musa* Patroni,
Tristia dum Domini, dum sua fata gemit;
Et parvum madidi reddit Vectigal ocelli,
Irrigat & Lacrymis sacra sepulchra piis;
Unicus Imperio, GEORGI, succurre ruenti,
Qui potis es tantas sustinuisse Vices.
Te nimium crucians in publica commoda peccat
Luctus, & in crudo vulnere Virus alit.
Te cessante carent justo moderamine Gentes,
Nec dubium figit Pax fugitiva Pedem.
Ergo veni, & finem Lacrymis appone Tuorum,
Ergo veni, & jubeas lætius ire dies.
Tuque leva mortis sævos, CAROLINA, Triumphos,
Tu Domino reddas gaudia, redde Tuis.
Nostra *Tibi* placeat magnis prælata Coronis
Insula, quas sprevit Relligionis Amor.
Matre Dea monstrante viam sic Regia Proles
Discant, ut Laus fit maxima prisca Fides.

Henric. Packer
è Coll. Trin. Comm.

SI Manes terra clausos Mortalia tangant
Officia; aut mœsti Vatis Lyra mulceat Umbras;
Quicquid id est habeas, nostra dicende *Camæna*,
Isiacis olim Plectris memorate GEORGI.
Ille quidem memori celebretur carmine CÆSAR,
Quem non laudis amor, non regni dira cupido,
Sed Sua pura Fides *Latiali* infensa Tyranno
Augustique Atavi, Consultaque sancta Senatus

Traxe-

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Traxere in folium, & fatis egere volentem.
Non Ille effuso rorantes Sanguine Laurus
Ostentat, vibrans tepido resperfa Cruore
Militis, & miseris deflenda parentibus Arma,
Horrendum populatus iter, per tela, per ignes.
Supplicibus votis Illum oravere *Britanni*,
Ut REX sublimis folio dignetur avito
Sceptra *Stuartiadis* olim gestata tueri.
Accedit, quo fata vocant, *Britonesque* Secutus,
Non iter hostiles fraudes, non Arma retardant,
Europam positis pacaverat ANNA Triumphis.
Adfuit optatus, Venti inplevere Secundi
Carbasa, & agnovere suum placida æquora Regem.
Pacis amans blandæ ducit tranquilla Senectæ
Otia, nec tamen interea minus impiger orbis
Arbiter, accensas tumidorum temperat Iras
Regum, debellatque fero fine *Marte* Superbos.
Finibus *Austriacum* concludit, frænâ *Iberum*,
Fœdera pacificæ renovatque GEORGIUS ANNÆ.
Qualis Lætitiæ feriebat Sidera clamor,
Oblatæ cum REX adiit Decora alta Coronæ?
Quis nisi Virtutum pariterque & nominis *Hæres*
Majore excipitur Plausu? Nunc reprimit Iram
Seditio affuetam, Regem Dominumque fatetur
Terra suum, genibusque advolvitur *Anglia* supplex.
Ampla licet Numeris stipata fluentibus Aula est,
Vixque salutantem totis capit ædibus Undam
Succedentem Undæ, Precibusque Animisque *Britanni*
Omnia conjunctis voverunt prospera Regi.
Haud secus ac quam cum toties optata propago
Martyris *Angliacas* REX CAROLUS advenit Oras.
Collecti plausu populi fremit undique pontus,
Littus utrumque sonat, Montes silvæque resultant,
Subfidunt Animi ardentes, Odia aspera Fratres
Ponunt, sanguineum condit Furor impius Ensem,
Vel scelere attonitas pertentant Gaudia mentes;
Ipse triumphalem fumit Discordia Pallam.
Sit felix Omen, peragant longa otia Gentes
Auspiciis, AUGUSTE, Tuis; Seque ordine digno
Sæcla *Stuartiadum* prognato ab Origine volvant.

Car. Jenner
è Coll. Æn. Naf. Comm.

B b

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

CUrnæ querelis orba *Britannia*
Exangue Corpus plorat inertibus,
Et æthra lamentis fatigat?
Arduus en! procul à querelis
Nativa quærit fydera *GEORGIUS*.
Frustra dolores continuos trahit,
Genasque pallens, insciant
Imminet illachrymans sepulchro;
Arcto sepulchri limite *Cæsaris*
Divinus alti Spiritus haud latet;
Claros Hic errans inter Orbes,
Clarior ipse polum peragrat.
Nunc, Musa, pennas arripe concitas
Qua lux ferèni purior ætheris
Candore lacteo coruscat,
Tende fugam rapida insolentem.
Longo hic merentes ordine Principes
Surgunt *Britanni*, sceptraque fyderum
Hic ampla torquent, clariori
Conspicui hic rutilant Corona.
En! ora tollunt splendida *HONORICI*,
En! *EDOARDI*; lumine cassides
Flammare fulvo, nunc vibrata
Per superos tremere arma campos.
ELISA ut ardet, terror *Iberiae*!
Vultum ut serenat, fausta *Britanniae*!
Hic fulgurat *NASSOVUS* ingens,
Et radios quatit ambientes.
Quis ille cunctis clarior enitens?
Ut torquet hastam! cuspis ut ærea
Scintillat igne! en! ut tremendum
Nutat apex galeæ minantis!
Confessus Heros ora per inclyta
Jam totus extat, lumina *GEORGII*
Augusta cerno, temperata
Mitis amabili honore frontis.
Talis refulgens vertice, barbara,
TURCAS feroces, terruit agmina;
Sic fregit iras, sic superbum
LUDOVICI domuit furorem.

Fata-

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Fatale fulgur *Gallia* nunc timet,
Torvosque vultus; *Buda* tremētibus
Muris vacillat; horret *Ister*,
Inque suos refugit canales.

Nunc ridet almus, luce *Britanniam*
Spectans amica, nubila dissipat,
Vanescit imber, divitesque
Protegit Oceanus carinas.

Jam nocte pulsa, Sol oritur Novus,
Jam reddit Alter gaudia GEORGIUS,
Hic *Angliam* solatur orbam,
Hic radiis recreat benignis.

Grato tepescens lumine vinea
Gravescit uvis læta tumentibus;
Calcate prelum, spumet ingens
Amphora, jam calices redundant;

Festa hæc *Lyæi* pocula postulant;
Omitte tandem, tristis inaniter,
Omitte curas, nil timendum est,
CÆSAR & astra tuentur *Anglos*.

F. Sydenham
e Coll. Wadh.

DUM Tuus unanimi studio *Te*, maxime PRINCEPS,
Atq; amat, atq; colit Populus; *Te* Vindice Legum,
Morumque Exemplo, & Fidei Tutamine sacræ,
Angligenum curæ, spes, vota morantur in Uno.

Officiosa Pii Luctus nunc Cura faceffat;
Naturæque fatis vixit Famæque, nec ante
Occubuit CÆSAR, quam Tempora plurima Laurus
Cinxerat, & multa donata à Gente Corona:
Primitias præcox signavit Gloria Vitæ,
Extremas inter quæ non defecerat Horas;
Felici ut radio per Cœli immensa relucens
Stella, diu rabidi contagia dispulit Austri,
Leniit insanos fluctus, Terrasque refecit;
At mox de Sede ætherea delapsa videtur,
Et trahit ignitum per Cœlos Gloria Suleum.

Quid clades *Ottomanicæ*, lunataque retro
Versa Acies, tinctisque fluens *Danubius* Undis?
Hostes Consilium metuerunt acrius Ense:

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Quæcunque Hi tacito secum sub Corde volutant,
Cuncta Heros, Nebulis utcunque obducta, recludit :
Avolat Hostiles ad Portas impigra Classis,
Atque mala extinguit primis nascentia Cunis ;
Gesta Mare, & Cælum, Tempestatesque secundant.
In Bello, ut Ventis agitatæ Grandinis Imber,
Obruit adversos ; in Pace, ut Roscida sensim
Gutta cadens Frondes languentesque irrigat Herbas,
Et Canis ardentem sitientis temperat iram.
Quam large bibit irriguos *Academia* Rivos !
Quæ *Rhedycina* animi persolvat pignora grati,
Et quas ferre queat laudes, quæ grandia digno
Exprimat Historiæ & Linguarum munera Versu,
Orbis queis discors Hunc uno concinit Ore !

Jupiter ut pensans Cæli de Vertice Libram,
Vitasque Heroum, & Populi mutantia fata
Ponderat, haud aliter Libramine *GEORGIUS* æquo
Europæ Pacem, Libertatemque ministrat.
Perfecturus Opus, rursus se credere Ventis
(Non Illum Oceanus, non multa absterruit *Ætas*)
Audebat ; Cælum quis non in Vota laceffit !
Ast Cælum dederat diffundere Vota precesque
Ventis ; ulterius Meritis ne debita tantis
Præmia differret. Quo turgent pectora luctu
Fraterna ! ut *Rhenus* tumidusque remurmurat *Ister* !

Sed mœstum attollit Rediviva *Britannia* Vultum
Te Patriæ appellans Patrem ! Solamina rebus
Angliacis Tu Sola. Dies *Te* sospite læti
Rursus eunt, ducitque Orbem felicior Annus.

Sic ubi declivem prospexit in *Æquore* Solem
Primus Homo, radiumque avidis sectatus Ocellis
Immersum, *Æternæ* noctis ploraverat Umbras ;
Mane Dies redit, & redivivi Gloria *Phæbi* ;
Impiger, exultans præscripta ad Munia surgit,
Et Labor Auspiciis cœpit procedere lætis.

Edmundus Lambert,
Coll. Magd. Com. Sup. Ord.

TAndem merenti fida *Britannia*
Plebisque Patrumque unanimi sono
Virtute quæsitam coronam
Læta *Tibi*, *CAROLINA*, donat.

Io !

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Io! recenti numine concitus,
Non ante fuetus *Pieris* modis
Vates repentinus, canoris
Verba loquor focianda chordis.
Luctus faceffant, & querimoniae,
Inefficacis tristitiæ satis:
Adeste *Muse*, per volentes
Dat populos *CAROLINA* jura.
Has Illa terras prætulit omnibus
Benigna nobis, *Hæc Patria, Hic Amor*.
O longa sis præsens *Britannis*,
Semper amans, & amata semper!
Jam nunc *MARIÆ* præproperam necem,
*ANNAM*que frustra sæpe puerperam,
Charique cessamus *GLOVERNI*
Flere brevem nimium juventam.
In *Te MARIÆ* lubricus aspici
Vultus refulget, conspicuus decor,
Et nota majestas, amoris
Illecebris bene temperata.
Tu lætiori sorte refuscites
Lapsam *STUARTORUM* in cineres facem:
Vivatque subtractos *GLOVERNO*
Atque suos *FREDERICUS* annos.
Quem tota votis Gens avidis petit,
Nec ora curvo littore demovet,
Lentamque castigat carinam,
Et Zephyros queritur morantes.
O pulchra navis! finibus *Anglicis*
Tutum reponas: O Zephyri leves
Audite! tranquillosque fluctus
Et faciles adhibete ventos.
Et *Tu* parentis blanditiis potens,
AUGUSTA MATER, leniter increpa
Adhuc manentem, arcesse nobis
Atque tibi, *CAROLINA*, natum.
Sic *Te* faventem impensius ardeat
Britanna pubes, sic Tibi debitos
Cum laude persolvant honores,
Materiam placidam, *Camænæ*.

Johannes Cholmeley,
Coll. Nov. Sup. Ord. Comm.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

O Sol Diei Noctis & Arbiter,
Qui ducis Annos se celeres sequi,
Videsne quanto jam *Britanni*
Proh! miseri trepidant dolore!
Involve spissis nubibus Aera,
Cœlumque fundat murmure flebili
Nimbosque Flammæque, & feralem
Confocient Elementa Planctum;
Procedat annus tristis & horridus,
Tam mœsta rerum *Cæsareas* decet
Imago mortes, hanc reposcunt
Angliacæ fera fata Gentis.
CÆSAR rependet difficiles Vices,
Et lætiores mox referet Dies
Novus, Triumphalesque Pompas
Conspicies veniens in Ævum.
Posthac perenni non fine gloria
Transibit Annus; Splendida **CÆSARIS**
Omnes per Oras Fama curret
Continuis memoranda Fastis;
Seu *Gaditanas* vindicat Insulas,
Lateque ductos afferit Imperi
Fines; reluctantique frustra
Hesperia dare jura Regi
Contendit Acer; seu Patriæ Pater
Gaudet vocari, seu bonus & pius
Amore se munit suorum,
Mille Virum potiore scutis.

Johannes Frederick A. B.
Coll. Omn. Anim. Soc.

Heroas *Græcos* decorat fatis unica Virtus,
Corporis hic, Mentis viribus alter ovat.
Inter Cœlicolas vix major gloria splendet,
Martem commendat vis, sua tela *Jovem*.
Virtutes coeunt; & quas sibi Numina sparsas
Jactarunt in se, **GEORGIUS** unus habet.

Rob. Kirkham
è Coll. Mert.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Ad D. ERNESTUM AUGUSTUM Episcopum Osnabrugensem, Ducem Eboracensem, REGIS, dum Vixit, Fratrem Unicum, Morientis, Hospitem Pientissimum.

Divine Præsul, cui dedit Infulam
Germana Tellus, cui Decus *Anglica*,
Recluce portas! Ecce Fratrem,
Ecce Tuum, *Britonumque* Amorem,
Ose petentem mœnia, fervidis
Raptum quadrigis; non, velut antea,
Lætum peractos post Labores
Imperii, Procerumque ovanti
Cinctum corona! Define gaudium
Sperare tantum! Non foribus Tuis
Talis propinquat hospes! En! quem
Tu dapibus properas opimis
Fovere, nil harum indigus, asperis
Repente campis corruit, & Tibi
Elinguis accedit, feretri
Axe vices subeunte nigri.
Ergone, PRINCEPS Optime, disitis
Occumbis oris! nec Pius adfuit
NATUS cadenti, nec beata
Progenie CAROLINA pulchra;
Qui *Te* labantem supposita manu
Tollant, vel ima mente novissimas
Voces reponant, spiritumve
Ore bibant tremulo fugacem!
Quin *Tu* Parentum hæc perfice munera,
Cui mox Honores *Wallia* deferet,
O FREDERICE! Avique Magni
Reliquias tumulo reconde!
Et quando frondes sparseris ossibus,
Satis memento spargere Laureæ,
Satisque Olivæ! Ingens utramque
Progenitor meruit Coronam.
Quid Marte posset GEORGIUS, impii
Sensere *Turcæ*, finibus *Austriæ*
Bellum inferentes, & ruinam
Christicolis subitam minati.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Namque ut *Supremus signifer* impigras
Eduxit alas, præcipiti fuga

Tergum dederunt *Ottomanni*

ALLA suum temere invocantes.

Quin nec minori *GEORGIUS* impetu

GALLI ferocis proruit agmina,

Ductore nunc *Nassovio*, nunc

MALBURIO pariter tremendo.

Exinde ripis *Sequana* propriis

Labens, minores volvere vortices:

Exinde fluctus tollere *Ister*,

In *Thamesin* male sævientes.

At Tu minarum define inanium,

Germane, nostrumque æquoris Arbitrum

Agnosce REGEM, naviganti

Qui Pelagus patefecit orbi.

Nec bellicosam *Pallada* *GEORGIUS*

Amavit unam: *Pallada* sedibus

Gratam quietis, non minori

Excoluit sapiens favore.

Testes *Athenæ*, quas Stipe nobili

Benignus auxit, qua poterant suam

Docere Pubem, quos lepores

Finitimæ exhibeant Loquelæ.

Vestitur hinc tot sermo coloribus,

Quot *Te*, *GEORGI*, Principis exteri

Legatus orat, quot Poetæ

Te memores celebrare gaudent.

Heu Pacis & Belli artibus Inclyte!

Quis, *Te* perempto, prælia in ardua

Ducat *Britannos*, quis relictas

Muneribus decoret *Camænas*!

Quin *Tu* Coronam, quam Tibi porrigunt

Angli volentes, crinibus induas,

Optate PRINCEPS, atque Nobis

Eximium repares Parentem!

TE REGE, fastus ponet *Iberia*,

Curfusque nautis per mare liberos

Cedens, resignabit Tridentem,

Sanguineæ memor *Oudenardæ*.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

TE REGE, Linguas, quas Genitor dedit,
Suis in Aulis *Gallicus* audiet
Princeps, vel *Hispanus*, suasque
Attonita bibet aure voces.
Nec Tu Coronam, fero licet datam,
REGINA, spernas: nec Diademata,
Quæ fortis olim respuisti,
Splendidiora putes nitere.
O! nata Gentes sanguine Regio
Beare, summos quot Tibi Principes
Europa debebit, quot *Angli*
Magnanimos *Fidei* Patronos!
Te lege iusta clara *Britannia*,
Te veste pura *Religio* nitens,
In Regna poscunt, atque juncto
Ore Tuos decorant Triumphos.
Numisma charum, fatidicæ manu
Cusum Sibyllæ! Talis ades Tuis,
PRINCEPS, *Britannis*: sic Maritus
Per Populos vehitur *Volentes*.
Dum tetra cerni *Factio* patrium
Revisit Orcum, & dissona *Nominum*
Farrago, quam nec novit ætas
Pristina, nec recolet futura.

Tho. Hunt, A. M.
ex Aula Cervina.

Q Ualis sub Umbra populea sedens
Immitiori mœsta dolet manu
Fœtus peremptos, & fatigat
Omne nemus *Philomela* questu;
Dulces per Agros haud secus *Isidis*
Luget Te ademptum flebilibus modis,
Omnis *Camænæ* Te, GEORGI,
Delicias *Rhedycina* luget.
Infida Luctus Laudis & Artifex,
Non Illa, Vultum nescia duplicem
Præbere, veros aut Dolores
Calluit aut simulare Plausus.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

En! docta Pubes, queis liquidum Melos

Apollo Vocis cum cithara dedit,

Nisus ut urgent insolentes,

Rite Tuas celebrando Laudes!

En! qualis Ardor concitat *Entheus*?

Quo fervet *Æstro* Pectus & intimum?

Te Martis olim proruentem

Cominus ut recolunt *Catervas*!

Quin ut revolvunt *Quantus* in Artibus

Pacis fuisti, protinus occupat

Heu! Luctus ingens, ac obortæ

Profiliunt *Lachrymæ Camænis*:

Misertus hostes, Prælia matribus

Invisa vitas, Virginis & memor

Sponsalis horres Clade multa

Scindere spes *Thalami* futuri.

Sectaris ultro lenibus Artibus

Pacare Gentes diffociabiles,

Et aucuparis inde *Olivam*,

Qua facilem affereres *Triumphum*.

Morando Laudes cur ego deteram?

Te quisque dicet ditior *Ingeni*;

Te dicet & cuicumque *Pennas*

Explicuit *Venusinus* Ales.

Te, *Musa*, functam Munere lugubri

Decet tenaci flere silentio;

Ferantque posthac otiosam

Funeræ *Citharam* Cupressi.

Sed Fata, penso quæ revolubili

Humana mutant, & celeri rotant

Gyro, Dolorem intemperatum, &

Immodicas prohibent *Querelas*.

Dum, *Tu*, paternis dignus *Honoribus*,

Succedis *HÆRES* *Consilio* pari

Parique pollens *Vi*, nec idem

Nascere, neve voceris alter.

Avulsus olim *Fructus* ut *Arboris*

Umbrantis *Orcum*, protinus exilit

Auratus alter, foeta *Virga*

Pullulat & simili *Metallo*.

En!

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

En! prisca Virgo, prisca redit Fides!

Cornu benigno Copia & affluit,

Vigetque Cultus jam Sacrorum,

Prima Tibi, CAROLINA, Cura.

Decore Formæ cui egregio nitet

Divinior mens, qua Fidei tenax

Spectare posses irretorto

Austriacas Oculo Coronas.

Quippe auspicato tunc Thalamo Deus

Te destinarat, Proleque posteras

Beare Gentes, mox futuris

Incutiente metum Tyrannis.

Hinc Fama gliscat Conjugis, ac Tua,

Et pone Avitam linquat Adoream,

Dum Vos reponat cum Paterno

Sidere non superanda Virtus.

Ricardus Wooddeson A. M.

è Coll. Magd.

To the QUEEN.

THE Muse not more by conscious Duty fir'd
Than with the Brightness of her Theme inspir'd,
Making *Britannia's* Joy and Grief her own,
Pays now this double offering to your Throne.
Too great Her Loss to lie in silence long;
Too great Her Blessings to remain unsung.

Now had War's Tempest threaten'd *Europe's* Peace,
And lawless Rage wou'd milder power oppress;
Distressed Nations to our Heroe fled,
Nor fear'd the Storm if He vouchsafes his aid:
Justice and Mercy swell his generous Mind,
(In Him the Injur'd still a Refuge find)
Nor cou'd Destruction move with swifter Pace,
Than did his Princely Care to give 'em Peace.

Scarce had his Foes their weak Designs contriv'd,
But to the shore his winged Fleet arriv'd,
Not to display War's dreadful aspect more
Than only shew his Mercy and his Power.
Still offering Peace, unwilling still to fight,
Oppress he wou'd not, where he cou'd unite:

D d 2

How

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

How far his Conduct, and his Arms cou'd go,
His former Deeds, and early Lawrels shew;
But how He rather chose to bless Mankind,
Is shewn by power to conquer thus declin'd.

Ambition wou'd have nobler objects sought,
Had Princes been by his Example taught,
Pow'rful in Arms, but still prepar'd to bless;
Slow to Revenge, but eager to redress;
To Liberty and Arts the truest Friend;
Whose Sword was never drawn, but to defend;
Whose Care the publick Good, whose aim alone
Was to preserve the Rights of ev'ry Crown,
And not to lessen, nor enlarge his own.

Britain thus blest, the Rage of Tyrants quell'd,
The World at Peace, His orb of Glory fill'd:
Heav'n did the Heroe, whom it lent us, claim,
And 'mongst its greatest Kings enroll'd his Name.
But soon to equall merit bears his Crown,
And bids us be as happy in his Son.

Safe in his Pow'r, and guided by his Care
We miss no Blessing, and we know no Fear;
The prospect of our Greatness still comes on,
While wisdom guards, Beauty adorns the Throne.
Their Rays united form one happy Reign;
The greatest Heroe and the brightest Queen.

Hail *Thou*! in whom indulgent Heaven has joyn'd
To the most beauteous Frame, the loveliest mind;
In whom each Blessing's given, each loss supply'd,
Our Nations Wonder & our Monarch's pride:
Worthy to soften, and reward his Care,
And still increase those honours which *You* share;
While careful of our future greatness *You*
Supply new Heroes and new Beauties too.
Here we at once the Mother's graces find,
And trace the lovely Image of her mind.
Less were our Hopes, less Honours would They share,
Did *You* not make their Virtues still your Care.
So *Cytherea* led her Godlike Son
Thro' tracks of Glory unto *Latium's* Throne.

Phanuel Bacon M. A.

Fellow of Magd. College.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

INauspicati propositi tenax
Altum tenebat CÆSAR inhospitas
Visurus oras; cum refusas
Stravit Aquas, celeresque ventos,
Dixitque *Nereus*: Ibis, avi mala
Soluta, navis, quæ tibi creditum
GEORGIUM debes; *Batavis*
Finibus incolumem repones,
Frustra fidelis! Quem procul audio
Lasso trahentem pectore spiritum?
Ah! quis laboranti medelam
Afferet, indomitique fati
Tardabit alas? O PATRIÆ PATER,
Jam *Te* supremæ pars violentior
Invadit horæ, nec jacentem
Cura juvat lacrymosa Fratris!
Britanniæ jam non ego nuntios
Lætos remittam. Proh! toties mihi
Frustraque servatum, sepulchro
Terra Caput peregrina condit!
Eheu! Ministris quantus adest pavor?
Quæ tu videbis funera, *Thamisis*,
Pompamque luctus? Jam tremiscunt
Angliacæ sonitu ruinæ
Percussa late regna. Quis Arbiter
Nunc bellicosæ diffociabiles
Componat *Europæ* tumultus,
Principum amicitias, & arma
Æquo coercens fœdere temperet?
O! surge magni progenies Patris,
Tutela regnorum labantur,
Non fine Diis animose PRINCEPS!
Tu pulsa retro nubila dissipas:
Ecce! inter undas, clarior aspici,
Britannia emergens ab ipsis
Ducit opes renovata damnis.
Vindex avaræ fraudis honestior,
En! fata fortunæque minacium
Librans Tyrannorum *Britanna*
Lance *Themis* moderatur æqua.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Non qui profundum *Danubium* bibunt
Præscripta rumpent foedera; non *Iber*,
(Vanus minarum) non sub *Arcto*
Rex gelidæ metuendus oræ.
Ter si resurgat Classis *Iberiae*,
Ter fracta tristi clade fugabitur;
Ducente victrices carinas
Me Domino maris & *Britanni*
Servo *Tonantis*. Currite, bellicæ
Puppes, ministræ fulminis *Anglici*,
Terrisque disjunctis potentes
Et liquido dare jura mundo.
Hinc nauta dives mercibus *Indicis*
Frequens redibit. Sume superbiam,
O! *Thamisis*, congesta mundi
Dona finu vehis invidendo.
Sed læta charæ fata *Britanniae*
Hac lege dico, ne, maris immemor,
Equisque terrestrique gaudens
Marte foras nova regna quærat,
Infausta victrix! Tu maris arbiter
Audire malis, latius imperans,
Quam tota si *Germana* tellus
Te Dominum coluisset unum.
Anglis, GEORGI, nomen amabile,
Longe timendum gentibus exteris!
Et Pacis & belli minister
Te famulis comitabor undis
Teque, & beatæ Conjugis additum
Sceptris honorem velivolo finu
Gestare gaudens. O vigentis
Gloria, deliciæque regni!
Utrumque vestrum in publica commoda
Consentit astrum. O! surgite gaudia,
Pellente præfagos timores
Spe placida, sterilesque questus!
Vidi minantem funera gentibus
Frendere *Martem*: vidi Ego *Bistonum*
Ad arva pulsum leniori
Palladis Imperio *Britannæ*.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Fractusque Regum prava iubentium
Mitescit ardor. Sic, rabiem noto
Ponente, tranquillum per Æquor
Innocuo fluit unda motu.
Pacata rident sæcula: Vindici
Europa grates læta *Britannico*
Perfolvet, æternos honores
Pacifici celebrans triumpho.

Joh. Hume A. M.
è C. C. C.

UTI Sybillæ corda tument magis
Dei propinquo concita Numine,
Et grandiores fluctuantem
Sollicitant animum tumultus,
Imago mortis sic propior tuæ
Mentem altiori pondere deprimit
Luctus, GEORGI abrepte, Fato
Angligenis nimis (heu!) maligno.
Sed *Musa* dignos frustra Elegos *Tibi*
Laudesque molitur canere impotens;
Mansura in ævum comparasti
Ipse *Tibi* monumenta; stabit
Perenne, quidquid mens tua provida
Sciensque belli Dextera præstitit;
Stridentibus *Te* Fama pennis
Usque recens super *Astra* tollet.
At O! *Britannis* Parca severior
Decus Parentemque abstulit ocyus,
Nec possit aut virtus morari
Indomitæ Pietasve mortem.
Sed cur querelas ulterius sequor
Frustra pius! jam spiritus impiger
A fæce terrena solutus
Æthereas superavit Arces.
Gentem relictam respice, paululum
Tuique *Olympi* sis, precor, Immemor;
Modumque *Nato* ostende Paci
Quo fit idoneus & Duello.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Ergo dolores fiste, *Britannia*,
Huc verte ocellos, *GEORGIUS Æmulus*
Artes paternas doctus, æquo
Dirigit imperio *Britannos*.
Parata quid mens rite, quid indoles
Nutrita faustis sub Penetralibus,
Virtus quid externos in hostes
Possit, Amor Patriæque fidus,
Sub Rege tali sentiet *Albion*,
Damno renascens, Vulnere fortior :
Ceui tabe languescens edaci,
Et foliis viduata Ramos
Demittit Ilex; at medica manu
Mox culta furgit; robora pristinum
Recentia in Corpus recurrunt,
Et renovata virescit Arbos.

And. Beatty
è Coll. Bal. Com.

TAndis que nos armées repandues dessus londe,
Maitre de l' Ocean font trembler tout le monde
Que du plus haut degré d'une gloire Infinie
Nous allons triompher de tous nos ennemis,
Faut il que les destins fatales a nos projets,
Les arretent en chemin, suspendent le succès,
Que la Parque affamée des grandeurs d'icibas
Vienne emporter d'emblée notre grand Potentat,
C'en est fait Albion les dieux l'ont enlevé,
George est allé goûter la paix qu'il a cherché,
Il nous laisse après lui de quoi nous consoler
Aussibien que le Pere le fils saura regner,
Nous l'avons déjà vu dans son gouvernement
Meriter d'être Roi qu'il n'étoit que Regent,
Se fraier un chemin sans partialité
Au cœur de ses sujets qu'il a toujours aimé
Plus que les Etrangers même de sa Patrie
Tant son cœur est Anglois son ame et son genie.

Lud. Baillardeau
Ling. Gall. Præceptor.

ΟΥΚ αἶέν μοι Μῦσα μέλῳ θρῆνῶδες αἶεδε,
Μᾶλλον ὀδυρμυρὴ θεοείκελον ἄνδρα θανόντα,
Αλλὰ ἔειν αἶδαο κεκρυμμένῳ ἐσθλὸς ἀκρότης
Διοχμῆς Βασιλεῦ, καὶ ἐνὶ σομάτεσσιν Βρεῖτάννοι
Πάντοτε σὴν ἀρχὴν ἔχουσιν, πάντοτ' αἰοιδοί,
Ταύτῳ γὰρ πῶλὸν χάρις ἄξιον εἶδ' ἄρ' ὅπιδεν
Μὴ σοῖσιν λαοῖσι Γεώργιον ἄλλον ἔλειπες
Οὐχ ἡμῖν ἢ γούιτ' ἦδος φάτο ἠελίοιο.

Αὐτὰρ ἐνὶ περὶ τοῖσι λεγέσθω Οὗτ' Ἀνάκτων
Καὶ πύματος ἔμεινος, εἴαν γὰρ περὶ φρεσὶ θυμῷ
Οἶδα πῶς ὁμόμῃον, πάντων περὶ φερέσας ἔσαι.
Οὐποτ' Ἀρης βροτολογὸς ἰὼν κατ' ἀπείρονα γαῖαν
Εκπέσσει κρατερὰς πόλεας μερόπων ἀνθρώπων,
Εἰδωλήν τ' ἡ χάρις σεφανηφόρον αἶεν ἔχουσα
Πλῆτον ἀπείραντον, ἔμμελον ὄλβον ἐποίσει.
Τίς ποτε Γερμανῶν, τίς γ' ἀγλαὸν ἔθνη Ἰσθμῶν
Σὺ, κῦδος Ἀναξ, προμέει μέγα κοιρανέοντος;
Οὔτε γὰρ ἐν στήθεσσι μέγιστα σὺ περὶ γμάτα θήσας
Βαλὺν ἔτοι ἀλλ' ἄνθρωπος οἷός τε νοῆσαι.

Πόλλας δ' ἄρ' Οξόνιον χάριεν ἐμὲ θυμὸς ἀνώγει,
Οξόνιον πόλεων τ' Μητέρα κυδαλιμαίων.
Εἴη καλῶς ὅς' ἔδωκε πατὴρ, (τίδ' ἄρ' ἔχ' ἡ γὰρ ἔσκεν;) ὅς
Ὡς ἀγαθὸς Βασιλεύς τε καὶ υἱὸς πάντα φυλάξει.
Τοίνυν τὰς γλώσσας γε πολυσπερέων ἀνθρώπων
Ἀγγλικοὶ μὲν παῖδες ἀπὸ σομάτων ἀφιεῖσι,
Καὶ μέσση Βρετάνων ἐνὶ γαίῃ μερία φωτῶν
Εθνεα θαυμάζει, ὅτι φωνὴν πατεῖδ' ἀκεί.
Ἀξιὸν εἰς, Βασιλεῦ, ὅς σκῆπτρον δεξιτερῇφι
Χεὶρὶ φέρεις χρυσῶν, κεφαλῇ κράδην φαινόν.
Ρήμασι δ' ἡμετέρῃ σὸν κῶδος τοῖσι λέγεσθαι
Μῦσα μάτῳ ἐθέλει, μινύτῃ κλέοι ἀφθιτον αἶεν
Οὔτα λέγειν δυνάται· ἀλλ' ὅς ἐστι σιωπᾶν
Χάρμασιν ἐν τοῖσι καὶ ἐν λιγυρῷ μάλ' αἰοιδῶ.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

MUSÆ, jocosis nuper idoneæ
Modis, Patrono fospite GEORGIO
Dum lascivistis circa amœna
Isidis & Thamesis fluenta,
Quali querela nunc lacrymabilem
Testudo mœrens flebit Imaginem?
Testudo nuper lætiori
Docta Melos resonare Plectro.
Nil ergo Fatis vendicat asperis?
Exangue tristi vœ! jacet Urnula
Regale Corpus, quod creatum
Sanguine credidimus Deorum.
Tantam Ruinam sustinuit pati
Non una Tellus, Fata *Britanniam*
Sæva obruissent, ni Dolori
Hannovium pariter subiret.
Ast en! Doloris nubila dissipans
Absolvit Alter Numina GEORGIUS;
Succede PRINCEPS, patriosque
Sume nec immeritos Honores.
Rebus caducis *Te* Populi vocant,
Blande faventem Pacificæ Togæ,
Seu Castra poscant proruentem
Fulminei per acuta Belli.
Sic densa tendens Spicula Carduus,
Hosti paratus figere Vulnera,
Mixtus Rosa cum Suaveolenti
Angliacam decorat Coronam.

Rich. Powys,
è Coll. Reg. Socio-Commf.

QUalem ministrum Numinis Angelum,
Quem, Rex *Olympi* fronte serenior,
Demisit instructum duelli
Ponere Sanguineos furores;
Labore functum pacifico & pio,
Suisque stellis jam reducem, cohors
Cœlestis hymnis & canoro
Plectra movens recipit triumpho:

Te

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Te Turma, GEORGI, lucida, Cœlites
Novum beatis sedibus Hospitem
Gratantur, & juxta Sedile
NASSOVII patrium reponunt.
Europa læto nobilis Otio
Agnoscit armis compositis, Tuos
Pro pace felices labores,
Et vigiles super Orbe curas.
O digna proles *Auriacæ* domus!
O nata Regum fræna licentiæ
Imponere! O semper potenti
Nequitia metuenta Virtus!
Quid salva Regi debeat *Anglia*,
Testis, minores volvere vortices
Rhenus coactus, *Cantaberque*
Dedecorum pretiosus emptor.
Tardis negatum *Nerea* classibus
Plorat PHILIPPUS, nec reduces opes.
En! *Herculis* surgunt columnæ
Angliacæ monumenta famæ.
At quid perempto *Cæsare*, fuitiles
Spargis minas, heu! quidlibet Impotens
Sperare, & insultas honesto
Seditio Patriæ dolori?
Qui te catenis, Perfida, ferreis
Constringat, alter GEORGIUS *Angliæ*
Subest labanti, luridasque
Dispulit exoriens tenebras.
En cerno Pompæ magnificum decus!
En stringit aures lætus, Io, sonus!
En Gaudii grato tumultu
Æthereum resonat lacunar!
Dum Fida sacræ PRINCIPIS auream
Fronti coronam destinat *Anglia*,
Tu, *Musa*, Tu grato labore
Necte humiles hederæ corollas.

Franciscus Aysscough A. M.
è C. C. C.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

MUSÆ, jocosis nuper idoneæ
Modis, Patrono sospite GEORGIO
Dum lascivistis circa amœna
Isidis & Thamesis fluenta,
Quali querela nunc lacrymabilem
Testudo mœrens flebit Imaginem?
Testudo nuper lætiori
Docta Melos resonare Plectro.
Nil ergo Fatis vendicat asperis?
Exangue tristi vœ! jacet Urnula
Regale Corpus, quod creatum
Sanguine credidimus Deorum.
Tantam Ruinam sustinuit pati
Non una Tellus, Fata *Britanniam*
Sæva obruissent, ni Dolori
Hannovium pariter subiret.
Ast en! Doloris nubila dissipans
Absolvit Alter Numina GEORGIUS;
Succede PRINCEPS, patriosque
Sume nec immeritos Honores.
Rebus caducis *Te* Populi vocant,
Blande faventem Pacificæ Togæ,
Seu Castra poscant proruentem
Fulminei per acuta Belli.
Sic densa tendens Spicula Carduus,
Hosti paratus figere Vulnera,
Mixtus Rosa cum Suaveolenti
Angliacam decorat Coronam.

Rich. Powys,
è Coll. Reg. Socio-Commf.

QUalem ministrum Numinis Angelum,
Quem, Rex *Olympi* fronte serenior,
Demisit instructum duelli
Ponere Sanguineos furores;
Labore functum pacifico & pio,
Suisque stellis jam reducem, cohors
Cœlestis hymnis & canoro
Plectra movens recipit triumpho:

Te

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Te Turma, GEORGI, lucida, Cœlites
Novum beatis sedibus Hospitem
Gratantur, & juxta Sedile
NASSOVII patrium reponunt.
Europa læto nobilis Otio
Agnoscat armis compositis, Tuos
Pro pace felices labores,
Et vigiles super Orbe curas.
O digna proles *Auriacæ* domus!
O nata Regum fræna licentiæ
Imponere! O semper potenti
Nequitia metuenta Virtus!
Quid salva Regi debeat *Anglia*,
Testis, minores volvere vortices
Rhenus coactus, *Cantaberque*
Dedecorum pretiosus emptor.
Tardis negatum *Nerea* classibus
Plorat PHILIPPUS, nec reduces opes.
En! *Herculis* surgunt columnæ
Angliacæ monumenta famæ.
At quid perempto *Cæsare*, fuitiles
Spargis minas, heu! quidlibet Impotens
Sperare, & insultas honesto
Seditio Patriæ dolori?
Qui te catenis, Perfida, ferreis
Constringat, alter GEORGIUS *Angliæ*
Subest labanti, luridasque
Dispulit exoriens tenebras.
En cerno Pompæ magnificum decus!
En stringit aures lætus, Io, sonus!
En Gaudii grato tumultu
Æthereum resonat lacunar!
Dum Fida sacræ PRINCIPIS auream
Fronti coronam destinat *Anglia*,
Tu, *Musa*, Tu grato labore
Necte humiles hederæ corollas.

Franciscus Ayscough A. M.
è C. C. C.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

So fern ein Königreich hat Ursach Zubedauren :
Und auch mit tiefer Reu, ist schuldich Zubetrauren,
Den Tod des koniges, so ist es Engeland :
Denn jedermanniglichen ist zweiffels ohn bekand,
Dass Er ein Monarch War so da in seinem Leben
Sehr grosse Ehr and Ruhm zu Engelland gegeben :
Nun aber dessen Leib muss zur verwesung gehn,
So lass jedoch sein Nahm in unserm Herzen stehn.
Und Gross Britanien lass deine Zahren fliessen,
Und selbe als ein Strom aus deinen Augen giesen,
Umb darmit darzuthun das grosse Hertzeleyd,
So dich betroffen hat, jetzund zu dieser Zeit.
Und sehet auf die Thaems wie sie durch sturm und Wellen
Als auch mit hulff der Ijs die Wasser machen schwellen
So hoch, dass auch das Land, War in sehr grosser Noth
Gar uber schwemt zuseyn von solcher grossen Fluth,
So dass auch diesem Fluss, den Unmuth Reu und sorgen
Durch diesen Tod erregt, mogt bleiben unverborgen.
Jedoch seydt nur getrost vermeidet Traurigkeit
Habt alle guten Muth, jezund zu dieser Zeit,
Denn unsers Konigs Ruhm, ist dadurch nicht verlohren,
Aus ursach dass Er starb, woselbst Er War gebohren
Und sehet nun jetzund den schonen Sonnenstrahl
So sich zu uns erzeigt, alhier und uberall :
Wobey wir mogen sehn, dass man Will zubereiten
Vor dieser Nation gar schone guldne Zeiten.
Denn die Religion, halt noch ihr Haupt empor
Und schawet ihren Glantz und Herrlich keit hervor
So dass die kirch auch nicht, hat den Patron verlohren
Sondern einander Georg ist Wiederumb erkohren
In Gross Britanien, so jetzt den Scepter schwebt
Und im vergnugten stand mit der familie lebt.
Gleich Wenn der Phœnix findt das Alter Ihn zudrucken
Und dass Er auch numehr sich muss zum sterben schicken
Als den Er sich getrost auff seinem Neste legt :
Und bis Er von dem ffeur, so Er hat selbst erregt,
Ist gantzund gar verzehrt bey solchen grossen Flammen
Als den dieselbe Asch sich plotzlich fugt Zusammen
Und daraus wird erzeugt ein junger Phœnix Zart,
Welcher dem Alten gleich und auch von solcher Art.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

O Jour vraiment fatal ! O source de douleurs !
Qu'un chacun, à son tour, offre ses tristes pleurs.
Qu'un chacun, en ce jour, au saint devoir s'anime,
Présente son offrande, immole sa victime.
Qu'on cherche du Cyprés aux Manes consacré,
Que d'ornemens de deuil chaque Autel soit paré :
Pour honorer la cendre, & célébrer la gloire
Du valeureux *Brunswick*. Qu'il brille dans l'histoire
Il a eu les vertus qui font les plus grands Roys,
Et Jamais grand Heros, n'acheva plus d'Exploits.
Mais quels sont les projets où ma Muse s'égare ?
Quoy ? je vais dans les airs me perdre avec Icare.
Je ne puis sans trembler tracer à nos Neveux
Cette grande Sagesse, & ce Cœur généreux,
Qui par les riches dons de sa main libérale,
Publia la grandeur de son Ame royale.
Non, de tant de vertus le riche assortiment
Ne laisse agir en moy qu'un juste étonnement.
Je fais quels grands Efforts un tel sujet exige,
Je trouve à chaque pas prodige sur prodige.
Soit que de ta Justice, ou que de ta Valeur,
Dans la guerre ou la paix, j'admire la grandeur.
En effet la douleur par un profond silence,
Se représente mieux que par notre éloquence :
La langue la plus docte a peine à l'exprimer,
Et dans le fond du Cœur, elle aime à se cacher.

Mais aussi la douleur doit être modérée,
Pour fuir de *Niobe* la triste destinée :
Effluions donc nos pleurs. Avec les immortels,
Il goûte des pieux les plaisirs éternels.
Dans ces lieux fortunés, où l'onde vive & pure,
Du fleuve de Plaisirs excite un doux Murmure.
Effluions donc nos pleurs, puisqu'en son rejeton,
Sa gloire vit encore aussi bien que son nom.

Oui digne rejeton de son sang redoutable,
Ou plutôt digne fils à ton père semblable
Grand Prince ! tu peux seul adoucir nos douleurs
Reparer notre sort, & finir nos malheurs.

Qui peut grande Reine te passer sous silence ?
Qui peut taire des tiens la célèbre vaillance ?

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Princesse, digne sang de ces nobles ayeux,
Que la gloire a placez au rang des demi-dieux.
Recoi d'une muse le tribut & l'hommage,
Qui tient de ta faveur l'azile en ce rivage
Puisse ton sang regner sur cent climats divers,
Et sous de justes loix ranger tout l'univers.

Pet. Du-Bois A. B. ex Aula B. M. V.

QUAMVIS fideli consilio potens
Vel jura sancte Patria fulcias,
Vel Arce sublimi locatus
Mente Fidem tueare recta;
QUAMVIS *Minervæ* rite Cliens scias
Longe remotis gentibus auream
Pacem redonare, ac per omnes
Justitiam stabilire terras:
Non irruentis vim subitam potes
Arcere lethi: *Te Britonum* decus,
Invicte GEORGI, *Te* nec omnes
Incolumem expediunt labores.
Frustra gementes carmina fundimus,
Frustra peremptum flebilibus modis
Deflemus ægri, Barbitonque
Instruimus *Tibi* luctuosum.
Siquid valerent aut Citharæ soni,
Arteſve centum divitis ingeni,
De *Te* subactis fastuosos
Non ageret *Lachesis* triumphos.
Sed tristis omnes falce pari metit;
Sic ANNA quondam, sic similes *Tui*
Cessere fatis, sic præivit
NASSOVIVS, meruitque Cœlum.

Ric. Shuttleworth, Sup. Ord. Com. ex Æde Christi.

INgemuit Juvenis *Macedo* Tellure subacta,
Atque Armis doluit nil superesse suis.
Altera Terra *Tibi* quod non pacanda maneret,
Tu, GEORGI, causa nobiliore doles.
Terram indignatus, cum nil superesset agendum,
Æternæ Pacis Regna beata petis.

Ben. Sheppard, è Coll. Ball. Com.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

INter Poetas quæ venit ultimos,
Semper fidelis Principibus sacris,
Se nostra tandem *Musa*, nulli
In Fide & Officio secunda,
Offert. Bilinguis nec timet objici,
Aut Blandientis non meritam notam,
Quod carmen ordiri parata est
Triste eadem simul atque Lætum:
Utrique dives materies patet;
Atlanta, fessum pondere, seu gemat;
Terramque, subducta Columna,
Cum superum domibus ruentem;
Alacriori seu placeat *Lyra*
Sonare Laudes *Herculis Anglici*;
Qui fulcit opportunus Orbem
Suppositis humeris caducum.
Jactura poscit publica publicum
Luctum perempto *CÆSARE*; singuli
Amore quem vivum peribant,
Hunc gemitu sequerentur Omnes
Æquum est. Præisti, *MAXIME PRINCIPUM*,
Invieta bello pectora faucibus
Dolore regali; facisque
Bis populum miserum perire.
Quin perge, fletu nec pudeat pio
Rorasse *PATRIS* funera; *Lacrymæ*
Quam regiae in *Gemmas* rigentes
Quid melius decorat Sepulchrum?
Hinc fas fit Omen ducere prosperum;
Sic vulnerato cortice *Populus*
Augusta languenti medelam
Balsaminam lacrymatur Orbi.
His Sceptra parta *Auspiciis Tibi*,
Virtute adornato & patria & Tua,
VIR MAGNE, dum *Diis Cura Virtus*,
Quis dubitet fore sempiterna?
At O quam avito malueras adhuc
Carere Sceptro! quam *Tibi Purpuræ*
Sordent Honores! empta tanti
Quam *Tibi* displicuit Corona!

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Sed jam Tuorum respicias preces,
Auroque cingi *Cæsareum* caput
Digneris : *Tuque* rursus
Ne renuas, *CAROLINA*, Regnum;
Secura fumas; Infidiæ latent
Nullæ; noceri non petimus Fidem;
Sed fume, Divum ut possis Aram,
Quam veneras, melius tueri.
Audite! Dextrum perfonuit Polus
In vota; Nostri Dii faciles favent;
Gentique juncto præsidebunt
Numine propitii *Britannæ*:
Britanna felix Invidiam super
Gens, Cui duobus Principibus licet
Frui; quibus si Natura Regnum
Non dederat, daret ipsa Virtus.
Morantur una & conveniunt bene
Amorque Majestasque; nec invicem
Sunt impedimento, Hæc dat Alas
Hostibus, Ille animumque Nobis.
Europa damnum nunc doleat minus,
Quod plenus annis, plenus honoribus,
Non unicæ gentis, sed Orbis,
Cui superis datus, Univerfi
Gratis saluti prospiciens, suam
Periclitatus, summum obiit diem,
Fulgensque pulvinar Deorum
Inter Avos suos ornat Heros:
Tu quippe partes Illius, Inclyte
REX, sustinebis: Perfidia & Metu
Onusta, seu rursus *Britanno*
Fulmine fit laceranda Classis
Hispana: seu *Germania* non memor
Docenda bello quid valet *Anglia*; &
Quæ debet armis Fœderatis,
Oppida sint repetenda iisdem.
Posthæc reponet *Mars* Clypeum, & Minas;
Laurusque Olivæ pacificæ locum
Cedet; fideli liberoque
Dum Populo, *CAROLINA*, præfis.

Jacobus Creed A. M.
Aulæ S. Edmundi Vice-Principalis.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

DIVA Modis pollens Tragicis, quæ sæpe peremptos
Reges concelebras Virtutis nomine claros,
Numen pande tuum, sacros accende Furores,
Dum tristis ploro GEORGI venerabilis Urnam.

Ergone occubuit cessitque ex Luminis Oris
BRUNSVICI foboles? sanguis non Regius illi
Æthereusve Vigor? Non Huic gratissima Divis
Religio, non Oris Honos, non dia senectus
Placavit *Lachesis*? sed Fati immitior Ordo
Eripuit? sacros Cineres tristemque Favillam
Orbis deflebit *Britonum*, deflere sorores
Intemerata *Fides* & *Virtus* nescia vinci.

O! Vindex Patriæ, quoties Pax optima Rerum
Europæ parta est, quoties furialis *Erinnys*,
Auspiciis devicta tuis sua Regna petivit?
Ipsa salus Patriæ, Decus ipsum, maxime GEORGI,
Gentis *Germanæ* læta redimitus Oliva
Imperii statorque labantis sæpe fuisti.
Quæ Tibi Dextra fuit, quis Mente incanduit Ardor,
Quæ Juveni Tibi ferta dedit Pater ipse *Gradivus*,
Dicant attoniti numerofo Milite Turcæ,
Cæsareæ dicant Turmæ, queis sæpe tulisti
Suppetias, fractas Vires victricibus Armis
Fulcisti incolumis *Gallorum* inamabilis Horror.

Prima Triumphales GEORGI donavit Honores
Austria, jure dein cinxerunt Tempora Palmæ
Budenses, LODOICE, tuo tum Vertice Lauros
Detraxit virides, *Rhenusque* accepit ovantem:
Ast Patriæ fractum Curis, *Britonumque* saluti
Heu! sævo eripiunt intentum Numine Parcæ!
Olli Membra rigent, pereunt jam Stamina Vitæ,
Urget dura Quies, & inexorabile Fatum.

Sic olim Imperium firmavit Sanguine *Codrus*
Gentis *Cecropeæ*, dilectæ *Palladis* Urbis
Non sibi sed Populis metuens; hostileque Ferrum
Sponte suo condens sub Pectore Victima cessit.

At tandem miseris, tu *Musa*, absiste Querelis,
Pone modum lachrymis, non *Anglis* deficit alter
GEORGIUS, ille pari sequitur Vestigia Gressu
Patria, nec tardos metuet generosus *Iberos*,
Ingratumve *Dacam*, dum Sceptra *Britannica* torquet.

H h

Qualis

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Qualis in Ore Vigor, qualisque efferbuit Æstus
Sanguinis, & quanta in primævo flore Juventæ
Emicuit Virtus, quot Lauros tristis *Enyo*
Ipsi concessit, tu, sylva *Blarenia* Testis,
Testis adhuc *Gallus*, fractisque & *Cantaber* Armis.

O Populis dilecte tuis! O lucida Divum
Progenies! placidus Fatorum volvier Ordo
Te REGE incipiat, Lux sis Tu læta *Britannis*,
Incolumes *Musas* præstesque, benignior ad sis
Oxonio, doctæ longum Tutela Juventæ:
Lætos ire Dies, lætos decurrere soles
Cernamus Cœlo, *Concordia* floreat alma,
Pacatumque tuis componas Legibus Orbem.

Et Tu, Diva, mea nunquam reticenda *Camæna*
Regalem oblectes longum *CAROLINA* Maritum,
Felices Ambo capiatis maxima Divum
Dona simul Populique Preces, sub Numine vestro
Læta sit Annalum Series, & Regia Proles
Anglos usque beet, foliumque ascendat Avitum;
Felici sic ipse reget Moderamine Terras
GEORGIUS, & Patrii Sceptro potietur *Olympi*.

Joh. Swinton A. M. è Coll. Wadh.

EN! cadit *Anglorum Lux* instar *Apollinis* alto
E Cœlo; & placidum Nox premit atra diem.
Corda implet *Britonum* luctus! *post nubila Phæbus*.

Alba dies fulget, GEORGIUS alter adest:
PRINCIPIS & magni decorat latus aurea Conjux,
Regia, Cœlesti Prole beata, Parens.
Quid flendum? æthereas *Heros* conscendit in ædes.
Albion, en! *Soboles* digna Parente regit.

O Fortunati Cives! O Patria felix!
Queis liceat pura Relligione frui.
Pandite delubrum; Fidei Defensor ut intret
GEORGIUS *Angliacæ*, tum *CAROLINA* Dea.
Nobile Par, Patres, nardo perfundite sacro;
Et meritum cingat jam Diadema caput.
Æternum vivant REX & REGINA beati!
Salve, spes *Britonum*! sub pede *Papa* cadat.

Ph. Speke A. M. Coll. Wadh. Vice-Gardianus.

REX hostes domuit vivus, nos pace beavit,
Quos moriens domino tradidit ille pari.

Jac. Upton A. M. Coll. Wadh. Soc.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

O Umbra, circum lumine quæ sacro
Vestita splendes, colloquiis vacas
Si Divum, adhuc mortale si quid,
Numine jam propiore, sentis!
Vide, ut favillas imbre rigans pio
Europa, fracto fœdere, *Te* vocet
Frænare Reges fastuosos,
Et dubiam stabilire pacem.
Vide, ut sub alto corde *Britannia*
Premit dolorem, & figere pendula
Te fata poscit, *Te* secunda
Sorte decus, columenque iniqua.
Silete venti! En! fluctibus imminet
Maris, calenti qui pluvia tument,
Lamenta fundens! O! Carina,
Redde virum viduata clamat.
O! redde, quem non sic tibi credidi,
O! redde demptam, perfida, me mihi;
Dixit, querelam atque ore preffo
Mœsta refert lachryma loquaci.
Frustra --- hunc virentem dura necessitas
Urget senecta; at temporis, & necis
Vi Major, omnis non obibis,
Pars melior rediviva surget.
Fallorne? belli an fulmineus fragor
Perstringit aures? *Turcicus* ensibus
Instare falcatis videtur,
Christicolis animosus hostis.
Martis furorem jam tuba concitat;
Jam fulmen, *Orcus* quo prope panditur,
Tormenta librant, nocte circum
Sulphurea nigrat omne, flamma
Rubente crebra; jam morientium
Planctus, triumphus non sine gaudio,
Auditur; hinc atque hinc vicissim
Dira necis simulachra surgunt.
Quali in catervas fertur anhelitu!
Quali *Budenses* turbine diruit
BRUNSVICUS arces! fronte, impetuque,
Atque animo similis Tonanti,

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Quando in scelestas fulmina diiicit
Iratuſ urbes ; conſcio numinis
Præſentis ex imo reſeſſu
Terra tremit, tremit omne cœlum.
Quo Te vocatum ſceptra *Britannica*
Tenere ſcribam carminis alite ?
Te quem tulit magnum, bonumque,
Saxonidum genus, & *Stuartum* ?
Tum priſca *Virtus*, *Pax*, *Pudor*, & *Fides*,
Tum Dia *Libertas* caput extulit
ANNÆ ſepulchro, tum revixit
Religio metuens reſolvi.
O ! ſera noſtra tollat ab inſula
Vos penna, iniquas diffidiis ; pedes
Hic CÆſAR affigat, futuro &
Regna beans CAROLINA Rege.
Sed O ! querelis pone modum, metus
Solve ; en ! reſurgit Sol melior, diem,
Lumenque, BRUNSVICUS, remota
Nube, reſert aliuſque, & idem.
Accedit Heros--- en ! tremit *Hæſperus* !
Rhenus minores volvere vortices
En ! cœpit, expertus quid armis,
Quidque animo potuit ſagaci.
Affulſit *Anglis* vultus ubi ſuus,
Curæ, & timoris neſcius it diēs ;
Sic naufrago ſurgunt gemelli
Tyndarides placida aſtra ponti.
Ille, ille nautis pandet iter Polo
Utrique, lites *Partibus* auferet,
Et pace nos ficca beabit,
Compoſito fine *Marte* mundo.

Car. Congreve ex Aula Magd. Comm.

ΕΙΣ ΒΑΣΙΛΕΑ.

ΤΩΝ πάλαι Ηρώων ἐνικὸς μὲν ἔπαυτο ἑκάστω,
Εἰς τε μόνον δόξαν κοίρανον εἶχε μίαν
Εκτῶρ ἔσκε φιλοπτόλεμος, πολύμητις Οδυσσεύς,
Χερσὶ αὐτὸς κρείττων, καὶ φρεσὶν ἔτ' ἔφ'υ.
Εἰ δὲ Σὺ γ' ἐν ὅπλοις Εκτῶρ, βελαῖσιν Οδυσσεύς,
Τιμῆς ἀμφοτέραις ἀμφοτέροισιν ἴσος.

Rich. Taldwyn ex Aula Sti. Edm. Commenf.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

EXtremi PRINCEPS, O fortunate laboris,
Pacis amans, Bellique potens, *Europa* recentes
Dum *Tibi* pacifico Victori apponit honores:
Dum *Tibi* plaudit ovans, & magnæ prodiga laudis,
Anglia præsumit diuturnæ gaudia Vitæ:
Tu procul ad patrias fedes, per iniqua Viarum,
Per mare, per Terras, iter irremeabile tendis;
Pacatumque tuis linquens Virtutibus Orbem,
Venturos subita contristas morte Triumphos.

Ah! quoties, præfaga mali, metuensque, monebat
Albion, instillans abeuntis leniter auri,
Cautius ut velles peregrino credere Cælo:
His potius securus ames confidere Regnis;
Ne gravior casûs inopini Nuncius aures
Vulneret! — Interea spe multum captus inani,
Forte aliquis Vates absenti carmina donat,
Fors & vota facit, reducisque ornare Triumphum
Apparat, heu sortis venturæ nescius Augur!

Jam lugubre sonans augusta per Atria Magni
Serpit Fama mali: jam fæmineos Ululatus,
Dissonaque audiri peregrini murmura Luctus:
Mitratos horrere Patres, muffle Senatum,
Et querulam dubiis trepidare tumultibus Urbem.

Vos modo, qui Regem læto stipastis Amore,
Gaudia natalis celebrantem festa diei,
Effæto vegetum spirans in corpore Robur
Mirati, viridisque decus juvenile Senectæ,
Vos manet, O Proceres, mutata forte, doloris
Triste ministerium, & curarum flebilis ordo,
Funereusque horror, nigræque silentia pompæ.

Imbelles lacrymæ, sterilesque faceffite luctus;
Non his inferiis, non hoc solamine Mortis
CÆSAR eget: sed Virtutes revocare sub auras,
Imperiique decus, sed famam extendere dictis,
Hoc pietatis opus. Quis mecum exhausta parabit
Bella, quis & Paces, seriemque evolvere Laudum?
Quis memoret *Thracum* lunatis barbara signis
Agmina pulsa retro, palmæque *Budensis* honores,
Primitias Belli, & crescentis pignora famæ?

Dignus, cui titulos & præmia deferat ultro
Victrici servata manu *Germanica* tellus,

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Cæsarei ascribens inter decora alta Senatus!
Dignus, quem cupiat viduata *Britannia* Regem,
Anglica quem Dominum *Tethys* emat omnibus undis!

Et jam Fortunas ineuntis dicere Regni
Aggrederer. — Sed turpe, sed illætabile siquid
Protulerit populi furor, hoc O! longa repostum
(Regia sic iussit pietas) obliviam condant!
Maeste animis! cui sic alieno crimine Virtus
Mitior effulget; certosque habitura Triumphos
Laudetur facilis Clementia parcere victis.
Ilicet hi motus, exhaustaque concidit ira
Degenerum Populorum, animamque in vulnere ponit;
En! *Tibi* parata quies: desævit civicus Ardor,
Fausaque tranquillo labuntur sæcla tenore.

Sic, ardente Febri, rapido cum turbidus æstu,
Collectas fordes, lethique alimenta futuri
Conglomerat sanguis, violento sæpius igni
Excoquitur vitium, atque exsudat noxius humor,
Purior æquali prolabitur agmine Sanguis;
Læta salus medicæ renovatur munere pestis.

Jam secura domi atque animoso Principe felix,
Se movet externis metuenda *Britannia* Terris;
Prodiga Justitiæ vindex; in utrumque parata,
Erigere afflictos, & debellare Superbos.
Senferat hoc trepidans propiori *Dania* fato,
Fractaque *Suecorum*, disiecto Principe, Virtus.
Senferat indignans *Hispanus* Prædo repulsa
Arma sibi, & *Siculo* submersas æquore naves:
Sceptraque lapsa manu; dum *Cæsaris* armiger ales
Angliaci metuenda vibraret tela *Tonantis*.

At CÆSAR nescit *Siculos* cui debeat Agros,
Et *Britonas* focios hostemque oblitus *Iberum*.
Armorum sonitu toto *Germania* cœlo
Increpuit minitans, conjuratasque cievit
Heu! longe damnosa vocans in fœdera gentes.
Multa fremens solito se jactat *Iberia* fastu,
Milite *Teutonico* fidens auroque *Peruvæ*;
Prisca subit clades, fubeunt opprobria *Calpes*
Divulsæ Sceptris, fractæque injuria Classis.
Parte alia secum *Borealis* inhospita Mundi
Regna trahens, magnis horrescit *Russia* turbis;
Armatasque minax deducit in æquora Puppes,

Russia

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Russia, vae miseris nimium vicina *Codanis*!
Anglicus hæc cernens folio *REX* desuper alto
Intonuit; dubio jam fervida Regna tumultu
Misceri videas, armisque objecta minari
Arma, & foederibus contraria foedera jungi.
Jam refides nautas fremitu properare secundo,
Et late *Hispanis* infesta rubescere signa.
Ecce! instructa volat deserta per humida victrix
Oceani Regina, plagas visura remotas,
Atque ignota retro cedentis littora mundi.
Hostis adest ubicunque, patet qua Pontus & Aura,
Non vano sequitur terrore *GEORGIUS* ultor,
Armatis liquidum complexus classibus Orbem;
Bella manu pacemque gerens. En! contremit omnis,
Quæque *Arctoa* riget brumalibus horrida nimbis,
Quæque perusta nimis vicino Sole dehiscit,
Et siquæ latuit tellus extrema refuso
Oceano sumnota, *Britanno* pervia *Marti*.
Ergo animos & vela retrorsum contrahit audax
Russia, jam pelagi iusta plus parte relinquens;
Et pavet obsessos mirata *Livonia* portus.
Tuque etiam, frustra divisos orbe *Britannos*,
Sole sub *Hesperio*, quæ decolor æstuat *Indus*,
Aspicias, *Hispane*, retroque ad littora puppes
Auriferas trepidare maligno limite clausas:
Heu! nullus captis datur exitus: æquora Victor
Obsidet adversa custos statione *Britannus*.

Interea reduces *Hispanus* ab arce carinas
Expectat, jungitque remotos *Gadibus* *Indos*:
Insolitasque moras questu castigat inani,
Et spes elusas, bellicque alimenta futuri
Intercepta gemens, ira macrescit inermi.
I, Te nunc offer magnis, irrise, periclis!
Arma move, damnis contraria damna rependens,
I nunc, sterne solo ruituræ mœnia *Calpes*!
Vah! frustra minitans, cui sic sine viribus ignis
In cassum furit; infelix! qui sæva laceffis
Angliaci Jovis arma, & non imitabile fulmen.

Nequicquam socios in prælia *Teutonas* urges:
Illos objecti procul interfusa coercet
Ira maris, lapsisque docet diffidere rebus.
Mancipiis locuples ferroque, sed indigus auri,

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Classis inops, frustra que tumentis prodigus iræ,
Teutonicus Cæsar se jactitat, irrita plorans,
Hispano fallente fidem, sibi vota recidi:
Dum male spes avidas frustrabitur Indus uterque,
Et brevis *Ostendæ* surgentis gloria cedit,
Belgarum peritura dolis, vel Marte *Britanno*.

Heu! prædulce malum, regnandi dira cupido,
Ambitio, quid non Regalia pectora cogis?
Ergo jacet violata fides? Ergo impia cives
Bella gerunt? toto nequicquam diffusa cœlo,
Agmina concurrunt tristi collisa duello?
O! quis, inhumanos præsens cohibere furores,
Europæa gravi solvat formidine Regna?
Lenibus imperiis accensas temperet iras,
Pristina pugnaces revocans ad fœdera Reges?
Quis doceat positis mitescere sæcula bellis,
Clarus post genitis? --- Hæc, Principe digna *Britanno*,
Hæc tibi virtutes accendit honesta, *GEORGI*,
Ambitio, ficcas quærens sine sanguine palmas.
Hæc tibi erant artes: hæc, laudibus addita tantis,
Claudit amabilior fugientem gloria vitam,
Gloria, quæ *Nati* surgentibus omine fausto
Præluit sceptris.--- Magni Patris incrementum,
Aggredere O! meritos, jam poscit tempus, honores!
Te vocat ingenti solvenda *Britannia* luctu,
Compositusque vocat patriis virtutibus orbis,
Auspice *Te* placidos sperans sine clade triumphos.

O felix animi! quem fovit *Pallas* alumnum,
Cui Belli Pacisque indulgit amicior artes.
Felix regnorum! *Populi* cui corda volentes
Submittunt. --- en! hic sedes tibi Fata quietas
Ostendunt, lætosque æterna per otia plausus.
Hæc Patria, hic Amor. --- en! populari Gaudia risu,
Copia, Libertasque viget, pulcherrima rerum,
Ingenuæque Artes, & plurima pacis Alumna.

O! tua dum foveat languentes gratia *Musas*,
Ingenii mira se laude *Britannia* tollens
Æmula *Romanis* affurget, & æmula *Graiiis*,
Et nova doctiloqui florebit carminis ætas:
Felix prole virum, mirabitur *Anglia Flaccum*,
*Augustum*que suum: Regalis præmia *Musæ*
Dum fortuna dabit, Virtus dabit Argumentum.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Ω Πόποι, ἥ μέγα πῆμα Βρεταννίδα γαῖαν ἰχάνει,
Κύδισος γ' ὀλώλε διοτρεφέων Βασιλῆων.

Εἰρεο, Μνημοσύνης θυγάτηρ, πολυώνυμε Μῆσα,
Αἰνυμένη κλέῃ ἠδὲ Γεωργίᾳ ὀλλυμένοιο.

Ἦτοι δ' γ' ἀμφοτέρων μάλ' ἐπίστατο Παλλάδος ἔργον,
Βελάς τ' ἐξάρχων ἀγαστὰς πόλεμόν τε κορύστων.

Ὡς πότε ἀρισεύεσκε μάχῃ ἐνὶ κυδιανείῃ,
Κῆρος ἐὼν, πυκινὰς Θρηκῶν ἔρρηξε φάλαγγας,
Βεδῶν τ' ἀκρόθινα μάχης οἰκονδε κομίζων,
Πᾶσιν Γερμανοῖσι μετέπρεπεν ἠρώεσιν.

Εὐθα μένων βασίλευε φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ,
Εἰρήνης χαλῖεντα φιλόφρονι ἔργα δῶκων,
Δῆμόν τ' οὐ κόσμησε, Θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμῳ.

Οὐ νέμεσις δ' Ἀγγλῶν ἡγήτορας ἠδὲ μέδοντας,
Τοῖον ἔοντα, ποτὲν ἀγανὸν κ' ἰφθιμον ἀνακτα,
Ὅς σφισὶν ἐκπονέοιτο μέγα κλέῃ, ἠδὲ οἱ αὐτῷ.

Ἡ δὲ μυρία ῥέξε Γεώργιῳ ἐδ' ἅλ' Βρετάννοις,
Ἰφι κρατῶν πόντοιο, καὶ ἀφθονὸν ὄλβον ὀφέλων·
Βελαῖς ἠδὲ βιῇφι κενὰς χατέλυσεν ἀπειλὰς
Ἀνδρῶν δυσμενέων· τοὶ δ' ἡγαλάων Βασιλῆι
Πολλ' ἀεχάζόμενοι, κρατερὴ δ' ἐπέκειτο ἀνάγκη.

Ἀπὲρ Εὐρώπῃν ἄμοτον μεμαῖα βέβηκε
Βελὴν βελύσασα κακὴν, ὥρσεν δὲ Τυρράννας·
Καί νύ κεν οἱ πεπίθηναι ὑπερκύδαντες Ἰβηρι,
Γερμανοὶ τ' ἀχάριστοι ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες·
Ἀλλ' ἰδὲν, ἄλλ' ἐνόησε Γεώργιῳ ἀγκυλομήτης,
(Τῷ γὰρ αἰὲ βελάς συμφερόμενα Παλᾶς Ἀθήνῃ,)
Ἀντίων σκέδασεν δὲ δόλως, καὶ αἰείκεα μῆτιν·
Καὶ δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε, καὶ δ' ἐφόβησεν,
Ελκων ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος· οἱ δ' ὀπίδοντο,
Ἀζόμενοι Βασιλῆα, θαλάσσιον ὑψιμέδοντα.

Πολλὰ δ' Ἀγγλιγενῶν νικηφόροι εὐθα καὶ εὐθα
Νῆες ὀππλώσσι δι' οὐρέα πηλόδι πόντον,
Εἰς μεσόγειον ὕδωρ, δυσχέμεν Βαλτίδος ἀκτὶν,

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Ἰνδον ἐφ' Εσπέριον, ἢ ἐφ' ἔσχατα πείρετα γαίης,
Ἀνδράσι δυσμενέεσσι φόβον, καὶ κῆρα φέρουσι.

Καὶ νῦν κεν Εἰρήνη χερσὸς πτερὸς ἀμφεποτάῃ,
Εὐρώπῃ τ' ἐγέλασεν ἀκύνειον ἢ ἀπῆμων·
Ἀλλὰ σοὶ ἐγγύθι κῆρες ἐφιστῶσιν θανάτοιο,
Ὡ μάλ' αἰσχροτέρῳ γε Γεώργιε· τίπτε δέ σε χρεῶν,
Γηραὶ τειρόμενον, σπεύδειν ἐπ' ἀτέρεα χῶριον,
Ἰέμενον πάτρας, ἐπεὶ ὤλετο νόστιμον ἡμᾶρ;
Δαιμόνιε, φθίσεν σε τὸ σὺν μένῳ· ἐδὲ χαμόντι
Σοί γ' ἀρετὴ χραίσμυστος, ἢ ἀγλαὰ δῶρα Θεοῖο·
Ἀλλ' εἴν Οσνοπόλῃ, φίλ' αἰσχροτέρῳ ἀδελφεῖ,
Εὐδεις δ' ὦ μάλ' αἰσχροτέρῳ, ἀτέρεμον, νήγρετον ὕπνον.

Φῶ! τί τίς ἔστι; τί δ' ἔστι; ἐφήμερσί ἐσμεν ἅπαντες,
Καὶ σκιᾶς ὄναρ· ἄλλ' ὅτ' ἐπὶ λήθῃ Διὸς δοτος αἴγλη,
Δὴ τότε λαμπρὸν ἔπεσι φῶς, ἢ μείλιχος αἰὼν.
Ἦν δὲ νῦν γὰρ φέγγος ἀπ' ἑσπερίας ἀγλαὸν ἦλθεν·
Ἦλ' ἡμῖν φάει ἡδὺ καὶ αἶσιμα σήματα φαίνει,
Ἀρχῶν Ἀγγλιγέεσσι Γεωργίᾳ ἀλκιμος υἱός·
Ὁς μὲν εἰς πατρός ἐπὶ χερσίων ὄχεται εἶναι,
Οὐ δένει, ἐδὲ φύην, ἐπεὶ οἱ μάλ' αἰσχροτέρῳ Παλλὰς Ἀθήνη
Δῶκε μένῳ ἔτι γάρσος, ὃ οἱ πατρῷον ἦεν.
Καὶ γὰρ ἐπ' Ουδενόαρδῳ ἐν αἰνῇ δημοτῇ
Ἐξοχ' αἰσχροτέρῳ δοῶ ἀτάλαντον Ἀρηί,
Εὐτ' ἐκ τῆς ἰσχυρῆς πτερῶν σφῶρα μόλις δὲ
Λῦσεν ἐπαγλίζουσαν ἀσφαινοπόδους ἀνέναντον ἵππον,
Ἡτοὶ δ' ἔτι τέρβησε πεσών, Κέλταις δ' ἐπὶ πόρθεσιν
Ἀντία, πεζὸς ἐὼν, καὶ ἐμνήσατο θεοῖδ' ἀλκιμῆς
Μιχθεὶς ἐν παρμασί, ἔτι ἀσπετον ἦρατο κῶδον.
Τοῖσιν ἐὼν, Ἀγγλοῖσι φιλοπυλομένοις ἀνάσσει.

Χαῖρ' ὦ νῆαξ μεγάθυμε, σ' ἐγὼ δέ, τίς ἤντε Πέρσης
Ἡλίου ἀντέλλοντα σεβάσσομαι, ἵνα καὶ ἄριστος
Ἐν πολέμῳ βελῇ τε μετέπρεπες, αἶσιμα ῥέζων,
Δυσμενέσιν μὲν δῆμα φέρων κακόν, ἄμμι δὲ χάριμα.
Χαῖρε, καὶ ὦ αἰδοίῃ Καρθλίῃ, διὰ γυναικῶν,
Κ' ὦ παῖδες γενεῇσιν αἰοίδιμοι ἐσομένῃσιν.

Ἡνιδ',

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Ηνίδ', ὅταν φορέοιο λῆθ' πόλιν διευαγῆδου,
 Κάλλι δ' ἀποσίλβουσα ἔ' εἴμασι πορφυρέοισι,
 Ως τάχ' ἔσσι λαοὶ μέγα κεν κεχαρμένα θυμῷ.
 Ὑμνῶν μ' θεοὶ δοῖεν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Κύδος τε, πλῆτόν τε, καὶ ὅσα πρὸς ἔπλετ' ἔλδωρ.
 Ἀπὸ δὲ, Φθόνῳ, ὕβρις, Εὐρίς τε, καὶ αἰχρὰ πάντα,
 Τάρταρον αὖ δύσωσιν, ὅθεν ταπεινὰ γήρουντο.
 Ἀλλὰ φιλοφροσύνῃ πῶς Εὐεχέης βαθυπλάγες,
 Τέρψις, Εὐδαιμονία τε, καὶ ἀγλαὰ Παλλάδος ἔργα,
 Καὶ Χαρίτων φίλα δῶρα, ἔ' ὀλβια πάντα γήρουντο!
 Δὴ τότε γηδόσιννοι, καὶ ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντες,
 Κύδιον Βασιλῆα Γεώργιον ὑμνήσωμεν,
 Οὐβιον, Οὐδύπολιν, μέγ' ἔρεσμα Βρετανίδος αἰης.

Car. Kinchin
 C. C. C. Discipulus.

To the QUEEN.

I.

WHILE others pay their Tribute due,
 In forreign verse and tongues unknown;
 My humbler Muse resorts to *You*,
 And strives to pay it in her own.
 Unskill'd in each Poetick grace,
 Unknowing of the tuneful art
 She gives that little all she has,
 A simple *English* Verse, an honest *English* heart.

II.

Oh! when *Thou* readst it let thine eyes
 A while with tears forget to flow;
 Thy beauteous bosom cease to rise,
 And labour with it's weight of woe.
 Why shouldst thou thus the MONARCH's death
 With unavailing grief deplore?
 Canst *Thou* recall the fleeting breath?
 No — *Thou* must lose thy own, but canst not his restore.

K k 2

Then

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

III.

Then dry thy tears. — The God of Day,
Tho' show'rs now hide him from our fight,
Soon thro' the Darknes works his way,
And moves in all the pomp of light.
Like him, O lift thy radiant eyes,
With gracious influence shine;
Think from thy Joys that ours arise,
Consider *England's* happiness depends on Thine.

IV.

Hear then thy People's, — Husband's pray'rs;
He bids *Thee* too, dismiss thy grief:
What shall He only meet with cares,
Where He expects to find relief?
Beneath the weight of Crowns oppress'd
He to thy Love for ease do's flee;
When He has giv'n his Kingdoms rest,
Retreats into thy Arms, and finds his own in *Thee*.

V.

O CAROLINE, our sweetest grace,
Delight and pleasure of our eyes,
Thou fruitful Mother of our Peace,
Thou source whence all our joys arise;
Blest in thy num'rous Offspring, loe!
A rising age of Gold we see:
Thy People shall not only owe
Their present bliss, but all their future too, to *Thee*.

VI.

Britannia, leave thy mournful Bed,
Raise up thy prostrate limbs from Earth,
Exalt aloft thy tow'ry Head,
And see what Joys are taking birth;
See, how the smiling years succeed,
Behold the blessings laid in store:
What, tho' Thou mourn'st thy *Monarch* dead,
Look on the Branches he has left, and thou wilt weep no
[more.]

With

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

VII.

With rapture view the lovely Race,
See future Kings and Queens arise,
Thy Throne hereafter born to grace,
And blest th' admiring People's eyes:
Sons — that already pant for fame,
Fir'd with their Father's love of arms;
Bright Daughters — form'd in Beauty's frame,
And lavishly adorn'd with all their Mother's charms.

VIII.

Oh! with what pleasure now we may
To latest times extend our fight;
The nation's rising Bliss survey,
And see new glories spring to light!
Succeeding years of Joy and Peace
T' our Children boldly we presage;
Ev'n now we taste Their Happiness,
And in this instant moment live the future age.

IX.

Thus when the Great *Æneas* view'd
The destin'd Heroes of his race,
Fix'd in astonishment he stood
To see the bright succession pass.
The Thoughts of vast events to come
Within his lab'ring Fancy roll;
The Triumphs of immortal *Rome*,
And all Her shining glories kindle in his soul.

X.

Pleas'd He Enjoys the Beauteous scene,
Proudly exulting in his mind,
Counts o'er the Forms of Godlike Men
For Empire and for Life design'd:
Then wrapt in Extacy he stands,
To see in them his *Troy* revive;
Their Birth with eagerness demands,
And wishes ev'n to die, that They may sooner live.

Tho. Morrison A. B.
Fellow of New Coll.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Α Ναξιφόρμυξ, Μῆσα, διοτρεφῶν
Ονειαρ ανδρῶν, εἶα Γεωργίᾳ
Νικηφόρος Ειρηνοποιῶ
Εγρεο μελπομένη Θειάμβος·
Ὁς νῦν ἐπ' αἶαν πατείδα τηλόθεν
Απόχετ' ἐλθὼν ἔσπεο δεσπότη,
Ὡ Μῆσα, κόσμει καλλιφύλλῳ
Διογενὲς σεφάνῳ χάριν.
Τοιαῦτ' ἔτελλον· Τίπτε δ' ἀελλόπας
Εσπευδεν Ἰρις δῶρεν κακὰγγελος;
Αναξ ὄλωλεν, τῆλ' αἶνοςον
Ὁσνόπολις κατέχει θρονόντα!
Φῶ! Φῶ! Βρετάνων πένθ' ἀάσχετον
Δάμασσεν ἦτορ, μέχρ' ἀνίστατο
Σκηπτεῖος ἦτορ, κ' ἐν μέσοισιν
Εσθλὸν ἔπος μεγαληγόρησε·
“ Ἀλλ' ἐχρεῖων πατρὸς ἀγακλυτῆ
“ Ἀρξὼ Βρετάνοις, χεὶρ' ἔ' ὑπερμάχῳ
“ Σαώσω Ευρώπην, κυδοιμῶ
“ Παυσόμεν' βροτολογιὸν Ἀρη·
“ Σιδηροχάρμων μῆδεα Τυτόνων,
“ Ὑβριν τ' Ἰθέρων κρείσας ὑφ' ἑστίων,
“ Εχθροῖσι μὲν δεινὸς καλὸίμην,
Αλλὰ φίλ' ἐφίλοισιν Ἀγγλοῖς.
“ Πλώοιτε, νῆες, τηλόθ' ἀπήμονες,
“ Τοῖ' ἐγὼ ὑμῖν Ποντομέδων ἀναξ
“ Ἀρωγῶν αὐτῆς ἀμφιβαίνει
“ Θεσπέσιον συνεγείρετ' ὄλβον
“ Πᾶσις ἀπ' αἶας· χαίρετ' ἐλδύττερι
“ Παῖδες Βρετάνων, οἷσι πατρώϊα
“ Θεὸς ἰλάσκειτ' Ευσεβεία,
“ Καδδὲ Θέμεν πολιτείαν ὀρθοῖ.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Ὡς εἶπεν Ἡρώς· γηθοσύνη δ' ἅμα
Λαοὶ κρέτησαν. Αἶ γ' ὁμόφρονες
Μένωσιν ἔπως ὀλβιοὶ τε!
Ζῶς τελέσῃ τειρόμενον δὺχην!

Edw. Bentham
ἐ C. C. C.

Ερασμία Κυθήρη,
Πολεμοκλόνος τ' Αθήνη,
Χάριτες τ' ἔκλαιον αὖ)
Γεώργιον θανόντα·
Τὸν φίλτατον φίλοισι,
Τὸν δυσμένεσσι δεινόν,
Αὐτὸν δὺδενῆα
Νικηφόρων Ανάκτων.
Καθὼ, τὸ σεμνὸν ἄλγος
Συναρμόσας λυγρῇφι,
Εὐελόμην κυδαίνειν
Ανδρῶν τε καὶ γυναικῶν
Γεώργιον ποθέωντων
Γόας τε καὶ σεναγμὰς
Κεκερασμένους ἐπαύνοισ·
Θέλον λέγειν δ' αἰέθλας
Βέλλῳ τε καλλιίνικον
Τελσόλειον τε κῦδος
Βρετανικῷ Ανακίῳ.

Τοιαῦτ' ἐμὲ φρογνῆντα
Γελῶν ἀπείργε φοῖβος
Ὡδ' ἡσύχως ᾤδωντων
Τί μοι γόας προπέμπεις;
Τὶ καὶ θανόντα κλαίεις;
Εἰ δ' αἰετέει σὲ τόσον
Πόθος Γεωργίῳ,

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Σεβόμεν' ὦ βλέπ' αὐτὸν

Εν ἡμῇ κρατῖσι

Ανηβοῶντα ἤδη.

Τί σοι μέλει δ' ἀνάκτων;

Τί σοι μελῶσιν αὐτῶν

Σεβασμία μερίμναι,

Σοφωτέραί τε Βέλαι,

Ἡ κῆρες, ἢ Θείαμβοι;

Νικᾷ δ' ἀνάλκιδ' ὕμνον

Τὸ λαμπρὸν ἰσόρημα·

Σὲ δ' αὖ, λυρωδὸν ὄντα,

Πρέπει τὰ τερπνὰ παίζειν,

Καὶ μαλθακαῖσι χόρδαις

Τὸ μαλθακὸν λιγαίνειν,

Κύπειν τε, καὶ Λυαῖον,

Καὶ χεῖρας γελῶσας,

Νεηνίων τε κώμας,

Μελιπνῶ τε Μῆσα.

Επήρατον γαλήνῃ.

Ρόδον, σὺ Μῆσα, τίλλε,

Ρόδον φέρισον ἀνθέων

Τὸ σέμμα χαλκίφυλλον

Τῇ φιλτάτῃ γυναικῶν,

Τῇ φερέτατῃ Ἀνάστων

Πλέκασα Καρχλίην.

Σὺ μοι κύπελλον, ὦ παῖ,

Μελίφρογ' ὦ φέρ' οἶνα,

Γεωργίῳ κρατῆρι

Σπένδων ὑπεκροτήσω·

Θέλω θέλω χαλεῖναι,

Εὐηνοποιὸν ἄδων

Τόσων δοτῆρ' ἐάων

Εὐεργέτην ἀνακτα.

Tho. Winder

C. C. C. Discip.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

O MAGNE PRINCEPS, artibus imperi
Instruete, quis *Te* sustulit invidus
Casus, severi quæ potestas
Abripuit violenta morbi?
Lethique tandem *Te* sopor opprimit?
Jacesne demum non iterum redux
Charis *Britannis*, in remota
Ah moreris miserandus ora?
Defendet heu! quis nunc *Britonas* tuos?
Quis Bellicosas proteret hostium
Victor catervas? Quisve quassam
Expediet per acuta ponti
Regni Carinam? Quis maris æstibus
Affluetus æque saxa latentia
Vitare noscat fluctibusque
Suppositas placidis arenas?
Orbata dextræ præsidio tuæ
Jam pene ventorum obruitur minis
Undisque circumtorta fertur
Per medium violenter æquor.
O! Quis procellis eripiet Deus?
Tu, NATE, velox advenias, PATRI
Succede, jactatamque navim
O! Patria modereris arte.
Atque illa felix auspiciis tuis
Rursus secundo gurgite defluet,
Velis & expansis superba
Ante leves volitabit auras.
Sic quando præceps in mare decedit
(Sopore victus Tartareo caput)
Mergisque porrectus jacebat
In *Sicula Palinurus* unda:
Repente clavum corripuit manu
Trojanus Heros, à scopulis ratim
Detorsit, & cursum per ingens
Explicuit sibi tutus æquor.

Joh. Frederick

Equitis Aurati Fil. nat. Secundus,

è Coll. Nov. Sup. Ord. Com.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Ad Celsissimum PRINCEPEM FREDERICUM.

O Nate longo sanguine Principum,
Patrisque gaudens & titulis Avi,
Potentibus deducte PRINCEPS
Regibus, & geniture reges;
En! nostra sacros advolat ad pedes
Timens, modesto *Musa* humilis gradu,
*Tibi*que mœrenti ipsa mœrens
Officii leve pignus offert.
At quando finem, Chare, doloribus
Pones? ocellis ex madidis pios
Absterge rores, & quiescas
A nimio, FREDERICE, luctu.
Regis perempti fat cineri datum;
Fletus inanes abjicias, tuo
Medere jam tandem dolori,
Ut citius medeare nostro.
Te nempe multa prosequitur prece,
Te jam requirit vestra *Britannia*,
Manus *Tibi* tollit trementes,
Sollicitas *Tibi* tendit ulnas.
Quid *Te* moratur? Jam *Zephyri* vocant,
Unda inquietis en! *Tibi* fluctibus
Subfidit, en! parere gaudet
Oceanus Domino futuro.
Sperate PRINCEPS, ocyus adveni,
Impelle navim — *Te* simul exhibe
Nobis videndum, nostra reddes
Damna tuo leviora vultu.
Tu Gentis *Hæres*, *Tu* decus Unicum,
Ad *Te* fidelis respicit *Anglia*,
Post fata patris, destinatus
Tu folio triplicique sceptro.
Regnet per annos innumeros Pater,
Maturus ævo tandem obeat, suum
Sublimis in cœlum evehatur,
Et domitum *Tibi* tradat Orbem.

Carolus Frederick

Equitis Aurati Fil. natu Tertius,

è Coll. Nov. Sup. Ord. Com.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

To the QUEEN.

I.

REfulgent SUN of Reason, TRUTH Divine,
Where thy celestial Glories shine,
And thro' the Pow'rs of human Mind dispense
Their sacred actuating Influence,
Within their spheres th' harmonious Passions roll;
In vain the Struggling Planets urge their Flight;
Softly recall'd by central Light
They hear th' ALMIGHTY's Sovereign Controll.
Nor FORTUNE's Smiles, nor TYRANTS Frowns,
Nor flatt'ring LOVE, nor profer'd CROWNS
Can shake the steady Purpose of the Soul.
Descend URANIA, bring the Lyre
Tun'd to the Confort of the heav'nly Choir:
The lofty Theme demands thy Skill divine,
Triumphant FAITH, and glorious CAROLINE.

II.

Fair as embody'd VIRTUE's Form appear'd,
View'd in creative Fancy's Light
By the great MASTER of the STAGYRITE,
So Shone the Princely GERMAN MAID,
In Virgin Majesty array'd.
Admiring Courts with Transport heard
Worth that at once invited and deter'd.
Fond LOVE, dispatcht by busy FAME,
In mighty CÆSAR's Vows securely bold,
His Arrows proudly tipt with INDIAN Gold,
Dar'd to reveal th' IMPERIAL Flame.
Come beauteous MAID, the Diadem receive,
Which ROME, and CÆSAR, and thy Virtues give.
This firm unshaken Soul, said She,
Looks down on CÆSAR, while he bends his knee
To Any but the true DIVINITY.

III.

Hail! SELF-DENIAL, glorious Avarice,
Prompted by Thee, We prudently despise
This worldly Pomp, that looks so mean
Thro' prying FAITH's Perspective seen,
And grasp at HEAV'N's reverfionary Prize.

M m 2

Thy

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Thy Wings above the ROMAN EAGLES soar;
EMPIRE and GOLD thy Rivals charm no more.
Thee painted ERROR views with haggard Eyes,
And blushes thro' her dark Disguise.
Thee LOVE, by Passion's magnifying Eye
Exalted to a DEITY,
Confesses his superior Foe,
And weeps his blunted Shafts and broken Bow.
Heroick Conquerers, what Wreaths to Thee
Doth HEAV'N's rewarding Hand decree?
Not of the perishable Bough,
Which fades upon th' OLYMPICK Champion's Brow,
But the bright Ever-Green of Immortality.

IV.

Illustrious MAID, Source of BRITANNIA's Joys,
Th' Applause of HEAV'N, the only true Renown,
A Greater CÆSAR, and a brighter CROWN
Will recompense for those You bravely could despise.
Deign with Great GEORGE to share a Throne,
Great in his FATHER's Glories and his Own.
Reign o'er a Land of Heroes brave and free
Their Souls sublim'd by virtuous LIBERTY.
CÆSAR again shall unsuccessful prove
In his Revenge, as once in Love,
By BRITISH Valour, and Your Piety.
JUSTICE, and TRUTH, with all their glorious Train,
With You the GRACES, and the VIRTUES reign:
Their real Forms confest I see
Shine in the lovely ROYAL PROGENY.
Now Shouts of Concord drown the Voice of Woe,
Tears ev'n for GEORGE's Loss forget to flow.
From his e're honour'd Tomb, BRITANNIA, rise,
To joyfull Prospects turn thine Eyes.
So from the Pile where ROMAN CÆSAR lay
The tow'ring EAGLE springs away,
With prouder Pinions mounts the Skies,
And views with unretorted Eyes the God of Day.

John Jones M. A.
Fellow of Balliol Coll.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

PER Mare, per Terras tandem Pax aurea ridet,
Inviolata Deum semper in Arce manet.
Illam Confiliis, *Auguste*, & classe dedisti,
Ipse *Tibi*, *Princeps*, hanc Pietate petis.

Guil. Beckford

è Coll. Bal. Soc. Comm.

Quid Tuba, quid Plausus, quid *Ibero* murmura campo
Pervolitant, feriuntque aures? Quove omine Divi
Languentes fecere Viros, Turbamque jacentem
Infolito gestire modo? Circum undique clamant
En! *Britonum* raptas Spes, defunctumque Parentem!
En! Populum nostro saturatum Sanguine lætam
Et vivis prædam, Inferiasque impune sepultis!

Quid tamen infano juvat indulgere Furori?
Vidistis, si parva licet componere magnis,
Forte cadens præceps sublimi ex arbore Pomum
Hiscere disruptum medio, tamen altius acri
Obtutu defixi, orientia femina, Plantas
Inde novas, lateque leves expandere Ramos
Brachia, & è Pomo turgescere cernimus Hortum.
En! Majestatis Seriem! avulsoque sub uno
Ordine venturos Reges, Regumque Parentes,
Formosos visu! Genus immortale, sub imis
Quale pio quondam *Æneæ Cumæa* Sacerdos
Non potuit monstrare; nec aspera Fata ferentem
Marcellum alloquimur, nec lapsa revolvimus acta
Præteritosque annos, nec inani pascimur Umbra.
Versantur coram, Intuituque *Britannia* læto
Exultat, Pacemque sibi & felicia spondens.

Non orientali sudans in Veste *Tyrannis*
Nos inter graditur, monstrum implacabile terris
Ignotum *Angliacis*, humano Sanguine pactum:
Non fera *Barbaries*, vultuque fimillima *Mauro*
Tristis, acerba tuens; Pestem exhorresco nefandam,
Effundentem Iras, mortisque extrema minantem:
Non Lunam gestans, sacrumque induta Tiaran
Cæca palam incedit tardo *Ignorantia* gressu:

N n

Non

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Non Pompa turgens & inanibus illita nugis
Vana *Superstitio*, *Romanum* imitata superba
Fronte Sacerdotem, cuius manus impia Signum
Attollit terretque Animos (velut *Æthere* sydus
Exitiale) rubens & multo sanguine foedum.

His procul amotis, molli placidissima Vultu
Candida *Libertas* caput erigit, optima Divum
Gratia *Libertas*! Cui proxima *Copia* Dextram
Comprensat, *Lævaque Fides* renovata *Juventam*
Emicat assurgens, & corpore crescit obeso.
Purpureusque Color, Viresque Vigorque per ora
Tranfluent, placidisque *Salus* circumvolat alis.
Qualis ubi serpens hyberno Frigore tardus
Exuitur veteremque Togam turpemque senectam
Aureus, & Soli sinuosa Volumina pandit.
Has prope composita, Manus ordine pulchra decoro,
Circumstant *Artes*, quas inter præstat *Imago*
Fulmen habens dextra, quo magnas concitat urbes,
Accenditque Faces, scopulosque & Saxa resolvit.
Accessi, explicuitque minantem Fulmine divam
Frons lata, extensaëque manus, Oculique minaces,
Oris majestas Vultusque Habitufque loquentes.
Tuque potens, dixi, *Facundia*, sparge per Orbem
Quam citus armorum flagranti *GEORGIUS* æstu
Evocat hærentem, Tenebris ceu Lumina, Pacem.
Quam super Oceanum vectus regit omnia circum
Æquora, *Neptunumque* minores volvere *Fluctus*
Imperat, invictæ dum *Classi* immittit habenas.

Auditis si forte novus petat Advena Terras
Singula dum lustrat miraturque, obvia *REGIS*
Attonitus videt Ora, ac tandem numine clamat
Afflatus propiore, "Hic est, cum *Turcica* Pubes
"Diluvium meditata, *Europam* immergere speret
"Objicibus ruptis, torrenti opponere fortis,
"Ostendetque Deos & inania Numina Votis
"Nequicquam celebrata; aut cum *Bovinda* subactos
"Danubiusve ciet *Fluctus*, quanquam extat ut Index
"Hac *WILHELMUS*, & hac *CHURCHILLUS* adurget in arma,
"Quam longe hos superans audentior ibit in Hostem!
"Talis cum fuerit, metuat Gens nostra Leonis
"Extimulare iras, fugiatque adversa sub Armis
"Sævum, & contorti cito Fulminis instar euntem!

O!

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

O! fortunati *Britones!* quibus omnia rident,
Dum rides *CAROLINA*, tuo velut auspice Vultu
Lætamur, fruimurque. *Hæc* est, quam sæpius audis
Promitti, *Rhedytina*, Decus Columnenque futurum.
Sis felix *REGINA* precor, longumque superstes
Prospicias Nobis! *Tuque* O! *REX OPTIME*, vanus
Ni fallor, *Phæbique* Domos, *Musasque* fovebis.
Si quid forte olim vestras pervenit ad Aures,
Si quid forte minus gratum, indignata secundæ
Musarum forti dicet Turba invida, Nostrum est
Ignorasse — referre juvat quam notus amaris!
Qualis cum externa tandem Regione reversum
Conspicit imberbis Patrem Puer, Ora Oculosque
Percurrit dubius, trepidusque repente refugit;
Donec paulatim certissima Signa Parentis
Ceu Fors, five potens Natura ministrat, adeptus,
Tum demum Lateri Latus adfert, Oscula figens
Miraturque tenetque Manu, non viribus ullis
Scinditur, Amplexuque paterno immobilis hæret.

Carolus Leander A. M. Coll. Nov. Soc.

AUGUSTOS *GEORGI* manes, & flebile fatum
Dum plorant Gentes, tristisque *Britannia* luctu
Spes gemit abreptas; tandem, *Rhedytina*, querelis
Pone modum vanis, Tua jam *Parnassia* pubes
Sollicitent *Phæbum*, & plectris testentur amorem;
Pieridas decet iste labor, celebrare peremptum
Heroa incipiant, seclis tradantque futuris.

Ecquis facta Tuæ, *GEORGI*, præclara Juventæ
Non legat attonitus, magnæ præhudia famæ?
Non luxu torpere animum, non membra quiete
Passus eras, *Istri* procul at Bellator ad undas
Mavortis rabiem tuleras, sensere catervæ
Barbaricæ dextram juvenis, sensere quid ausa est
Vivida vis animi, & primo in certamine virtus.
Qualis eras, quantum potuit maturior ætas
Europæ testor populos, narretque columnæ
Herculeæ mansurus honos, servataque *Calpe*.

Illustrem Heroem! Quem tot feliciter artes
Regnandi ornarunt, subiit Cui templâ tueri
Cura ingens, jura, & patrias defendere Leges!

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Quod si Justitia innixus conscenderit olim
Ignitas arces Divorum *Cæsar*, & astrum
Fulserit *Erigonen* inter *Cbelasque* sequentes,
Quam non Noster habet sedem novus Hospes *Olympi*
Augustus ! non Ille Urbem, Gentemve per unam
Emicuit, lites æquali examine librans,
Europæ tenuit justo moderamine lances !

Nec tamen in bello, dubiæ aut discrimine pacis
Sprevisti *Musas*, grati Tua munera jactant
Oxonidæ, studio jam pubes æmula multo
Auspiciis excita Tuis, opulentaque donis
Fastorum feriem, monumentaque volvere famæ
Ardet, & usque Tuos avida bibit aure triumphos,
Dum decus Historiæ, dum stat sua gratia Linguis.

Cum neque Majestas, nec *Te* Tua plurima, PRINCEPS,
Eripuit letho virtus, Tua Sceptra relinquis
Illustri gestanda manu, Qua sospite Magni
Exultant Manes, lætatur & Umbra SOPHIÆ
Egregii recolens mores Famamque Nepotis.

Tuque HEROS, in Quem Gens inclinata recumbit,
Tu longum tueare *Anglos*, *Tu* pectore toto
Accipias populum, feram *Tibi* fata senectam
Concedant, nec dura Tuis fortuna triumphis
Obfistat ; seu Pax niveis circumvolat alis,
Seu *Te* bella vocant, stimulent exempla Tuorum,
Et Genitor spiret vel adhuc in prole superstes.

D. Gregory A. M. ex Æde Christi,
Mod. Hist. Prof. Reg.

SIC læta sævo Parca negotio
Impune mœstis funeribus breves
Vertit triumphos, abripitque
Dona Deum vice luctuosa.
Per quem *Britannum* nomen & *Anglicæ*
Crevere vires, GEORGIUS occidit:
Cadenſque funestum *Britanno*
Interitum minitatur orbi.
Præire magnis magna solent malis
Portenta : cladem nullus ab æthere
Prædixit hanc dirus Cometa ;
Non gemini micuere soles.

Quin

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Quin tu querelas mitte, *Britannia*,
Sidus supernas cerne *GEORGIUM*
Evectum ad arces, unde terras
Despiciens meliore vultu,
Quas ante vivus rexerat, infulas
Fovet benignus, fataque prospera
Promittit, & longam novis spem
Ominibus jubet inchoare.
Præfens, *GEORGI*, numen habebis:
Non invidemus Cœlitibus *PATREM*,
Dum damna factorum rependit
Auspicio potiore *NATUS*.
Descende cœlo, *Calliope*, melos
Ordire, nostrum juncta sororibus
Et *CÆSAREM* & regni perennem
Cæsarei cane faustitatem.
Augusta Consors *CÆSARIS* unica,
Tu digna nostro *CÆSARE*, dignaque
Proles parentum, vestra nostris
Nomina sunt celebranda fastis.
Rerum supremus rector & Arbiter
Genti *Britannæ* gaudia proroget
Multos in Annos, atque fatis
Præteritis bona fata jungat!

Joh. Anstis C. C. C. Commens.
Fæcial. Rex Garter.

PARS immortalis, deserta carne, *GEORGI*
Accessit Divis, qui supera alta tenent:
Migrans è vivis sedes colit Ille beatas,
Quas fugiunt Livor, Cura, Pericla, Dolor.
Nempe suis parcendo viam affectavit *Olympo*;
Fautorique hominum Tu, Deus *Æque*, faves.
Sicubi vectus Equo generoso mulceat illum,
Colla premens leni, & dura lupata, manu:
Imperii nobis ita *REX* laxavit habenas;
Genti, quæ mansit libera, jura dedit.
Tam mitis, Felixque suis ditione tenebat
Regna; tamen Placido bellicus ardor erat.
Felix Prole, Tua est *Germania* freta, *GEORGI*,
Virtute, O Patriæ Præsidium, atque Decus!

O o

Mente,

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Mente, Manuque Tua prudens confisa poposcit
Te Fortem, & summum sæpius Illa Ducem.
In castris olim Juvenis primordia Belli
Qui doctus, valida moverat arma manu;
Grata essent Vivo Cui classica rauca, vocandus
Ad Cœlum à summa, nunc jacet Ille, Tuba.
Vitæ autem Regum sunt tres; hæc debita terris,
Illa est historiis, tertia fine caret.
Scripta diu victura ferant per sæcula Famam,
Et merita Illustris, non reticenda, Domus.
REX Præsens, belli discrimine nobilitatus,
Scribatur magnis dignus, & æquus Avis:
Illius pariter Regalis, & optima Conjux,
Egregiæ Prolis facta beata Parens,
Hic cum Progenie memori celebrabitur Ævo;
Gratum Patronæ musa rependet opus:
In natis majorum effulgeat æmula Virtus;
Augustæ maneat denique gentis Honos,
Æquora dum *Britonum* littus circumflua cingent,
Illis dum *Thamesis* refluus addet aquas.

Guil. Bridge S. Th. D.

Coll. Di. Jo. Bapt. Soc.

GLoria, quæ quondam *Germanis* fulsit in oris,
Nunc lætum *Angliaco* spargit in orbe Diem.
Sceptra tenet PRINCEPS nulli Pietate secundus,
REGINÆ Laudes fama renarrat ovans.
Conjuncto Plausu, REX & REGINA beati,
Jam primum unanimes Plebs Procereſque ſonant.
Undique jam niveis plaſcit concordia Pennis,
Et ſecum Pacem Juſtitiamque tulit.
Ite procul, Curæ, placidos oſtendite Vultus,
Angligenæ, hoc Tempus nil niſi læta decent.
Solis ut exortu nubes Tenebræque recedunt,
Sic Luſtus, GEORGI, Te veniente, fugit.
In Cœlum ſero redeas, clariffime PRINCEPS,
In Terris *Soboles* Tempus in omne regant.

Mat. Hale S. T. P.

Coll. Exon. Rector.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Α Νδρῶν ἐν πρώτοις Γεώργιον αἰδωμῶ,
Καὶ πύματον, ἢ μέσσην, ἐπεὶ ἔστιν ἄριστος
Γένεσθαι, ὅσοι ἔασιν Ὀπιδονίων βασιλῆων.

Εὐδλὸν δὴ ταπρῶτα Γεωργίῳ ἐνομ' ἔλαμπε
Τηλόθεν ἐν Κελτοῖσι πρὸς Ριμύοιο ροῆσιν·
Εὐθα μεθ' οἷς ἐπάρσισι ταλαύρου πολυμυθῆς
Εχθρὸς δεινὰ μάλ' ἔργα κατὰ κράτερ' ὑσμίνῃ
Ἐρρέξε, Κρονίδης δὲ οἱ ἄσπετον ὄχος ὀρέξεν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ μεγάλης πρὸ πάντων ἔμμορε τιμῆς,
Καὶ θρόνον εἰς ὑψηλὸν ἐβήσατο Ἀγγλιχμάων,
Εὐθα μὲν εἰρηνικῶς τε ἔλθοι ἐπ' ἀνδράσ' ἔδωκε.
Λαοῖς δ' οἷσι μάλ' αὐτὸς εὐφρανέων βασιλεύσει,
Τίς νῦν κεν εἴποι, τοῖσδε παρὲν ὅσα χρέματ' ἔθηκεν;
Ἀλλὰ μὲν οὐκ Ἀρεταὶ παντοῖαι, καρετέρ' ἔργα
Ἐκ θανάτοιο δυνάαντο δυσχερὲς ἐξαναλῦσαι·
Ἡμᾶρ δ' ἦλθε κακὸν· Κάρτει τὸν Ἀνακτα μέγιστον
Ἐλαβε νῦν κακὴ Αἰσα Κατακλώθης τε βαρεῖαι.
Ὡ πόποι, ἀνθρώπων γε φύγοι τίς κῆρα μέλαιναν;
Ὡλετο, ὅς τ' αὖ μὴ ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκνυται ἦεν.

Ἀλλὰ συ, ὦ Βρετανῶν Εὐνῶ, μάλ' αὖτε τειρόμενόν περ
Χήτει τοῖσδ' ἀνδρὸς ἀμυνέσθαι πρὸς σέο,
Κλαυθμὸς παῦε τέ, σκέδασον δ' ἄπ' κηδεᾶ θυμῷ·
Σοὶ γὰρ διογενὴς πρῶτος Γεώργιος ἄλλος,
Ὅς σκῆπτρον φορεῖ πατρῴϊον, ἀφ' οὗ αἰεὶ.

Χαῖρε, φίλη Πατεῖς, γαμάων ἔξοχα πασέων,
Χαῖρέ τε καὶ ἀλάλαζε, δαΐφροσι ὡς ὑποείκειν
Ἀνδρὶ, ὅς οὐ χωλὴ τάχα ἔσαι, πᾶσι τ' ὀνειαρ.
Ὡς δὲ τ' ἐν ὕλῃ δένδρον ἀόρεα ἐγγύθι λίμνης
Χρυσὸν ὅσον ἔχ', ἰσθὺν ἐπαρῆ Περσεφονείᾳ·
Αὐτὸς τε φθιμένοιο, νέω ἐξάνθηεν ὅζω
Ἐξαπίνης, ὅζω δ' ἐπὶ πώποτε λείπετο χρυσῷ.
Ὡς ἄρα δὴ εὐδλοῖο Γεωργίῳ ἐν μεγάροισιν
Ἐξ ἔοθεν γεγαῶς ἐπὶ πώποτε λείψεται ἄρχων
Ἀγγλιχέας κρατεῖν, πατέρων ἔκ' ἐπὶ θρόνῳ ἵζειν.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Δεῦτ' ἴδ'ετ', ὡς σίλβει Καργλίνη διὰ γυναικῶν
Κάλλει καὶ χαρίτεσσι, μάλ' ἀθανάτησιν ὁμοίη.
Ἀμφὶ δέ μιν κύκλῳ παίδων ἀναφαίνεται ἀγαυῶν,
Ἀμφοτέρων, κόσμος τε ἔσ' ἀσπετον ἔρμα Βρετανῶν.

Ὡς ῥα Θεῶν μήτηρ, ὥρ' ἔπ' ἦν Φρύγιοι τέεν ἄνδρες,
Υἱὸς δὴ ἔχ' αὖτ' ὅν γήθησεν ἰδ' ἔσ' αὖ Κυβέβη,
Πάντας ἐπετρανίς, πάντας καὶ Ὀλυμπον ἔχοντας
Πότνια ὡς γήθη Καργλίνη πασὶν εἴοισι.

Χαῖρε, Ἀναξ Ἀνδρῶν, μοιρηγυῖες, ὀλβιόδαμνον,
Ὡ τοιῷδε θεοὶ ἄλ' ὅχον θυμαρῆα δῶκαν
Ἀθάνατοι, τὰ δὲ τέκνα ὥρ' αὖτ' ἔξετέλεσαν·
Ἦδ' ἐπ' αὖτ' αὖτ' ἄνδρ' ἔχ' αὖτ' ὅν γήθησεν ἰδ' ἔσ' αὖ
Τέτ' ἔπ' ἦν προσπνέει γλυκερῶ, μαλακοῖς τ' ἐπέεσσιν
Ἀιμυλίοις τε λόγοισι λύει μελεδήματα σκήπτρῳ,
Σοὶ τε φέρει, Βασιλεῦ, Εἰρηνίῳ, ὡς Σὺ καὶ ἄμμιν.

Tho. Terry S. T. P.

Ecclesiæ Christi Canonicus & Gr. Ling. Reg. Professor.

ERgone magnus GEORGIUS occidit?
O! nuda Virtus, non simul occides;
Secura vitæ Tu manebis,
Non fragili peritura forma.
Cunis in ipsis emicuit vigor
REGIS tenelli; prælia ludicra
Imberbis Heros instruebat,
Exigua metuendus hasta.
Tandem virili corpore firmior,
Quanta infideli funera *Turcicæ*
Genti movebat, Christianæ
Impavidus Fidei Patronus?
Polluta multa sanguine *Flandria*,
Te sæpe vidit, maxime PRINCIPUM,
Ut inter hostes sæviebas,
Fata ferens trepidos per agros.
Ad arma quali proruit impetu!
Sed arma tantum quid fera prosequor,
Lauros recensens? En Olivis
Tempora Pacificis revinctum!

Hic

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Hic Paci amicus, consiliis potens,
Diffrientes foedere mutuo
Jungebat *Anglos*, & quietos
Imperio facili regebat.
Infanientis sic maris arbiter,
Dat inquietis otia fluctibus,
Et mulcet iras; mox serenus
Urget equos placidas per undas.
At O! perennis lumina condidit
Sopor. Madescit fletibus *Albion*;
REX luctuosus PATRI ademptum,
Atque suum gemit esse sceptrum.
Quin pone tandem tristitiæ modum,
Tandem querelas define lugubres,
AUGUSTE PRINCEPS: *Tu* dolentes
Lætitia recreabis *Anglos*.
Pones volenti Jura Senatui,
Reges *Britannos* fortis & integer,
Pellesque *Iberos* insolentes,
Auspiciis domitos secundis.
Et O, PHILIPPÆ nobilis æmula,
REGINA, sacri dulce decus chori,
Hæc *Te* Patronam jactet *Ædes*,
Quam statuit generosa nutrix.

Johannes Morgan Baronettrus
& Coll. Reg.

Ad REGEM.

Regale sacri Pompa silentii
Claudat Sepulchrum. Degeneres procul
Absint Querelæ: sed recentem
Dius Honor tueatur Urnam,
Fastisque laudes *Musa Britannicis*
Inscribat. O, quæ Turrigerum caput
Dejecta flevisi jacentem
Luctifona Pietate REGEM,
Augusta, cernas æmula compita
Fervere plausu. Concipe Gaudia;
Jam Fata præreptum redonant
Auspicio meliore REGEM.

P p

Vides-

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Videsne? Pompas ad Capitolium
Ad festa CÆSAR Tempia *Britannicus*
Deducit, expectatque sacram
 Angliacum Diadema Frontem.
Quam multiformi Gloria panditur
Superba Luxu? jam Litui strepunt:
 Jam fulgor auratus sequaces
 Usque trahit retrahitque visus.
Jam nunc propinqui Conscia CÆSARIS
Aulæa cerno: hic O! vaga lumina
 Moremini, longum irretorto
 Officio comitata Gressus
REGISQUE REGINÆQUE! O amabilis
Splendor Triumphi, dum Venerabilis
 In fede Majestas Amorque
 Suave nitens fociantur una!
Plaudente penna Lucidus advolat
Ordo Ministrans: Gloria Verticem
 Discriminans fulgente tractu,
 Casta Fides, & alumna pacis
Cornu marino Copia, tum *Themis*
Præfens furorem tollere civicum,
 Et fronte Libertas aperta,
 Et pudor ore rubens sereno.
Io triumphhe! O! currite, currite,
Fœcunda magni sæcula Gaudii,
 Dixere Parcæ: fospitisque
 Dulce decus CAROLINA sponfi
Multos in annos proroget *Anglici*
Causas Triumphi. — *Te* tamen Anxius
 Requiro; Quæ *Te* causa nostris
 Invidet, O FREDERICE, Pompis?
Nutrita sub *Te* Rege Puertia,
Coæva Pubes quidlibet æmula
 Audebimus; seu poscat almæ
 Pacis opus, vel acuta Belli
Foris laceffant. Ibimus, Ibimus,
Quocunque aviti Gloria nominis
 Vocarit, *Hispani* furorem
 Vindicibus reprimemus armis,

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Injurioso ne pede proruat
Stantes Columnas *Herculis Anglici*.
Mox *Auster* ardens, mox sub *Arcto*
Rex gelidæ trepidabit oræ.
Aut dum *Volentes per populos* Pater
Lætos honores prorogat Imperi,
Nos rite Tecum una docebit
Pace frui CAROLINA Mater.
Jam, Civitatem quis deceat status,
Moresque legesque exquirimus *Anglicas*:
Utcunque præcedes, sequemur
Non fine Diis Animosa pubes.
Dulci Parentes non fine Gaudio
In Te GLOVERNUM conspiciunt novum:
In matre Majestas & ANNÆ
Spirat adhuc Pietas superstes.

Benj. Bathurst

Honoratiff. Dom. Dom. *Bathurst* Fil. Nat. Max.

è Coll. Bal.

O Anima illustris, numerisque ascripta Piorum,
Semper amanda tuis, semper deflenda! Tuorum
Quis fando exæquet luctus, quis damna rependat?
Auspice *Te* quid non licuit sperare *Britannis*?
Et quid sperarent longos nisi *Principis* annos,
Et ferum in cœlos reditum, viridemque senectam?
Polliciti hinc nobis, placidos decurrere soles,
Et lætos fine nube dies, mœrentia corda
Hac spe lenimus, tensisque ad Sidera palmis,
Nequicquam tensis, post tanta pericula ponti,
Heu! contempta nimis, repetentem *Hanovia* regna
Te rursus, GEORGI, dubio committimus alto.
Cœlo aliter visum — Spes irrita, inania Vota
Diffugiunt, & acerba negat Fortuna regressum.
At vos, queis curæ est mansuris funera Regum
Muneribus decorare, juvat quas fata, Manusque,
Moresque Heroum longum diffundere in ævum,
Nunc, O *Pierides*, ferales ferte Cupressus,
Carminaque extremo saltem huic superaddite honori.

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Quam vos dilexit, *Musæ*, testentur *Athenæ*,
Testentur juvenes, alienas discere linguas
Queis dedit, & varios *Europæ* exquirere mores,
Et notas ubicunque audire, & reddere voces.
Quos etiam scriptis præclara exponere jussit
Facta Ducum, Regumque tulit quos serior ætas,
Et veterum Heroum, quales vel *Græcia* mendax
Ostendet, vel *Roma* canit fœcunda Triumphis,
Atque his conferre, & nostrum exæquare labores.

Ergo agite & priscos, Juvenes, evolvite Fastos,
Et quæcunque feret memoranda recentior ætas,
Exuvias dulces! superasque educite in auras
Dignos laude duces, pulchro in certamine honoris
Stent lecti Heroes, nomenque Opponite GEORGI,
Virtutemque Viri, & cedat sua Palma merenti.

Non ille impendit primos inglorius annos,
Se juvenum immiscens Curis, sed in ardua Belli
Intrepidus fertur Tyro, victriciaque Arma,
Atque inter *Martis* medios adolevit honores.
Et tamen hunc dubites parti per bella triumphi
Extulerint magis, an virtutum splendidus Ordo,
Et miræ regnandi artes, Imperiique labores.

Verum age Maturum Heroem spectemus avita
Ad Sceptra evectum, & veram, feliciter olim
Lunatas quam contra acies defenderat armis,
Jam pietate Fidem, jam Majestate tuentem.
Imperium experta est quam lene *Britannia*! REGEM
Quam fortem, simul ac legum Jurisque tenacem.
Non illum Ambitio, cædisque insana Cupido
Impulit in fera bella, jugo aut aliena premendi
Ardor, at *Angliacæ* fibi tradita Gloria Gentis;
Hic primus, summusque labor tuus, OPTIME GEORGI,
Hic erat, hinc pelagi vel adhuc Regina superbit
Anglia, & hinc spernit Moles fortissima, *Calpe*,
Cæsareasque artes, minitantiæque arma PHILIPPI.

Quis vero, memorande Heros, tua dicere facta
Aggreditur, cui non divina occurrat imago
NASSOVI, virtusque, & vix imitabile Regum
Exemplar? sic jura dabat, sic sceptra tenebat.
Felices Umbrae! dum diva *Britannia* lance
Æquata *Europæ* pendentia fata tenebit,

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Illæfamque fidem, purasque tuebitur aras,
Vestrum nulla unquam capient oblivia Nomen.

Quin *Tu* digne *Hæres* Sceptri, imperiique Paterni,
Qui solus possis mœstas lenire querelas

Angligenum, sævo jam tandem absiste dolore,
Defixos vertens oculos à funere PATRIS,

Aspice (quæ dudum meruit spernendo coronam)

Ut tua nunc gestit sacro Diademate crines

Ornari CAROLINA, ut blandum inspirat amorem,

Alloquioque levat REGIS placidissima Curas;

A *Te* cunctorum votis, precibusque vocatus

Virtutem FREDERICUS avet, pulchrumque laborem

Discere, præceptisque animum formare paternis.

Ut quondam *Aeneas*, mira dulcedine captus,

Illustres animas, superumque in lumen ituras

Lustrabat, justumque *Numam*, fortemque *Camillum*,

Scipiadasque acres bello, & *Te*, Maxime *Cæsar*;

Haud secus, ALME PARENS *Britonum*, circum undique

Contemplare tuam. Quantum O lætabere! in illa [Prolem

Venturam aspiciens famamque & Fata *Britannum*.

Guil. Bristol

Ecclesiæ Christi Decanus.

Ad REGINAM.

INfantis olim Primitias Lyræ

Tibi sacratas, auribus & tuis,

REGINA, vovi; quæ paventes

Insolito trepidare chordas

Jam sentit ictu, pectinis integra

Adhuc, nec iræ conscia *Phyllidis*;

Quam lite nec curat jocosa,

Nec precibus tetigisse blandis,

Expers Amorum: *Tu* faveas, precor,

Rudi *Camænæ*, Fata *Britanniæ*

Dum plorat ereptumque REGEM,

Indocilis teneræ querelæ.

Gentis *Britannæ* Præsidium & Decus

Vixdum superbo flumine *Thamisis*

Accepit, invitamque puppis

Deferuit malefida ripam;

Qq

Pictam

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Pictam carinam murmure flebili
Cum personaret *Nereidum* chorus,
Mixtique *Tritones* Puellis
Cœruleo gement sub antro.
Harum Una, dextra fatidicam tenens
Concham, sororum sollicitos metus,
Curasque non vanas, querela
Ingeminat nimium fideli.
Hæc invidendos Finibus exteris
Deflet Labores præcipitis viæ,
Soloque natali maligna
Exprobrat innocuos Amores.
Luces ferenas increpat altera,
Stratosque fluctus; altera perfidum
Surgentis inculcat Favoni
Obsequium, facilesque Ventos.
Hic Nympha summis pendula fluctibus
Extat, vel altis rupibus infidet,
Spectans inexpletis ocellis
Non iterum revocanda vela.
Persenfit, ima sede reconditus,
Tristes tumultus *Thamisis*; & diu
Percussus ingenti dolore
Obstupuit vitreo cubili.
Tandem revisens Fluminis Incolas
Vultu sereno flentibus adstitit,
Luctuque ferventes inani
Leniter increpat catervas:
Miscere curis mox nova gaudia
Pertentat, imbres excutiens genis
Furtim cadentes, & recenti
Solvere lætitia dolores.
Aurora qualis purpurea Manu
Lucem per Umbras spargit amabilem,
Florumque lugentes Popellos
Sole novo recreare gaudet.
Qualisve pulchris *Ameliæ* in genis
Rifu reponit languidulas rosas
Vultus Parentum; five Mater
Confociet teneros Amores

Pietas & Gratulatio Univ. Oxon.

Blandum renidens ; feu Pater, oscula
Libans dolenti, lacrymulam manu

Benignus exsiccat, potenti

Spargere Lætitiâ per Urbes
Mœstasque Gentes ; feu juvet aspera
Domare bello pectora Principum ;

Seu pace conservet perenni

Gaudia supplicibus *Britannis*.

Tali forores alloquio *Thamus*

Solatus udas, jam Dominum *Æquoris*

Clamore læto, jam choreis

Et Citharis resonare jussit,

Qua volvit undas *Oceanus* Pater,

Funduntur urnis qua vaga Flumina,

Lymphæque qua terras peragrant

Perpetuis scatebris loquaces.

Gulielmus Comes Cowper,

è Coll. Exon.

Perpetua Genuinae

Blandum tendens; seu Perpetua

Libans dolens; lacrimans manans

Benignus exspectat; potens

Spargens lacrimas per Urbem

Mollisq; Genetrix; tenet in sinu

Domus bello peccata Britannum;

Non pax convulsa perenni

Gaudet singulis Britannum

Tali torpore stupens

Solatus natus; cum lacrimis

Chloro-laro; Per Genuina

Quae voluit natus

Perpetua natus quae Perpetua

Perpetua natus quae Perpetua

Perpetua natus quae Perpetua

